

ЧЕТВЪРТЪК, 11 ФЕВРУАРИ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,00 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Рамково споразумение за превенция на нараняванията с остри инструменти в болничния сектор и в сектора на здравното обслужване (разискване)

Председател. - Следващата точка е разискването относно предложението за резолюция, внесено от Elizabeth Lynne и Pervenche Berès, от името на комисията EMPL, относно предложението за директива на Съвета за прилагане на рамковото споразумение за превенция на нараняванията с остри инструменти в болничния сектор и в сектора на здравното обслужване, сключено между HOSPEEM и EPSU (B7-0063/2010).

Elizabeth Lynne, автор. – (EN) Г-н председател, всяка година на територията на целия Европейски съюз се регистрират над един милион наранявания, причинени от медицинска игла на здравни работници. Мнозина от пострадалите и техните семейства се изправят пред агонизиращото очакване да разберат дали са заразени с предавана по кръвен път инфекция например ХИВ или хепатит С.

Рисковете от инфектиране след инцидент не са незначителни. Експертите съобщават, че възможността за възникване на инфекция се проявява при един на всеки три случая за хепатит В, един на всеки 30 случая за хепатит С и един на всеки 300 за ХИВ. Вземете случая с Juliet Young — медицинска сестра, която почина през 2008 г., седем години, след като е била заразена с ХИВ, докато взимала кръв от инфектиран пациент в лондонска болница. Тя случайно убола палеца си на иглата, след като се подхлъзнала, взимайки пробата. Както и случая със стоматологичната сестра, работеща в затвор, която се убола с игла, използвана при пациент, болен от хепатит А, В и С, и който бил ХИВ позитивен. Представете си агонизиращото й очакване; сега вече е разбрала, че е заразена с хепатит С. Тази сестра и много други като нея продължават да бъдат активно ангажирани по настоящата тема.

За първи път се натъкнах на проблема през 2004 г., когато посетих една болница в моя избирателен район, подтикната от „Health First Europe“ (HFE). На първи декември същата година, Световният ден за борба със СПИН, заедно с Stephen Hughes организирахме изложба в Парламента. Посетиха ни здравни работници от Европейския съюз. Те дойдоха в Парламента, отчаяно молейки за нашата помощ. Няма начин тези от вас, които имаха възможността да се срещнат с медицинските сестри и останалите здравни работници, да не са се развълнували от трудното им положение. През 2006 г. приехме резолюция на Парламента за предпазване на европейските здравни работници от инфекции, пренасяни по кръвен път, причинени от наранявания с медицинска игла. Тя призова Комисията да внесе законодателно предложение за изменение на Директива 2000/54/ЕО относно биологичните агенти в рамките на три месеца. Предложението така и не се появи, но Stephen Hughes и аз не се отказахме да се борим.

Лично аз внесох не малко доклади и резолюции, призоваващи за действия, които бяха оповестени няколко пъти на пленарни заседания по темата. Те повдигнаха неизброимо много парламентарни въпроси. След редица срещи с члена на Комисията Шпидла бяхме уведомени през 2008 г., че Комисията подготвя предложение и че сме на прага на реализирането му. Независимо от това в последния момент то беше блокирано. Социалните ни партньори обещаха, че ще направят опит, най-вече за наше разочарование, да постигнат споразумение.

През лятото на 2009 г. те постигнаха накрая обширно споразумение относно необходимите изисквания. Моята резолюция искрено го подкрепя. Съветът трябва да приеме предложената директива незабавно, за да може Комисията да гарантира, че тя се изпълнява ефективно и без забавяне. Здравните работници в Европа разчитат на нас. Те не могат да чакат и не бива да продължават да бъдат в опасност. Наистина сега е време да действваме решително.

Stephen Hughes, автор. – (EN) Г-н председател, това е един важен документ за законодателство в областта на здравето и безопасността. Liz посочи част от причините за създаването му. Той беше подготвян дълго време

— за период от шест години след първите, проведени от нас срещи, както тя спомена. Добре е, че виждам члена на Комисията Андор тук тази сутрин, но е жалко, че членът на Комисията Шпидла не присъства. Често сме го критикували в залата, но сега можем да го поздравим за това, че в крайна сметка пое инициативата да придвижи настоящото предложение относно нараняванията с медицинска игла и остри инструменти.

Отне ни време да го убедим да действа. Всъщност неговите служби бяха тези, които непрекъснато го съветваха да не прави нищо. Според тях директивата, приета през 2000 г. относно защита на работниците от рисковете, свързани с експозицията на биологични агенти при работа, заедно с оценката на рискови елементи от рамковата директива от 1989 г. бяха достатъчни, за да предотвратят подобни наранявания. В крайна сметка ги убедихме, че при един милион регистрирани наранявания на година със сигурност нещо не е наред. Нуждаехме се от специфично законодателство, което да се занимае с проблема — такова, каквото имат в САЩ и някои области в Испания. Там то действа изключително ефективно.

Накрая членът на Комисията се съгласи да действа и през 2008 г., както Liz отбеляза, той изготви проект за изменение на директивата от 2000 г., но Европейската асоциация на работодателите в болничния сектор и в сектора на здравното обслужване (HOSPEEM) и Европейската синдикална федерация на работещите в сектора на обществените услуги (EPSU), профсъюзи в сектора на обществените услуги, изявиха желание да изготвят споразумение и го направиха. Доволен съм, че го направиха. Споразумението е добро, но на места е двусмислено. По тази причина внесох изменение, което беше одобрено от комисията по заетост и социални въпроси. То изисква от Комисията да публикува насоки, които да придружават директивата и по този начин да способстват за безпроблемното ѝ и неизменно превръщане в закон във всички държави-членки.

Подкрепяме напълно предложението за директива на Комисията и разбираме, че споразумението от социалните партньори не подлежи на промени. Невъзможно е да го изменим. Съветът не може да го коригира. То е тяхно споразумение. Независимо от това най-важната част на споразумението, клауза 6, която отговаря за елиминирането, превенцията и защитата, за съжаление, включва известно двусмислие по отношение на оценката на риска и по-точно: кои предпазни елементи е необходимо да бъдат приложени от работодателите и по кое време.

В случай че това двусмислие не се премахне, рискуваме да станем свидетели на драматично непостоянство при прилагането на директивата. По тази причина изискваме от Комисията да състави насоки за прилагане с цел да подпомогне осъзнаването на рисковете от страна на работодателите и необходимите предпазни мерки, които да гарантират последователното прилагане на директивата.

Нараняванията, причинени от медицинска игла, са най-често срещаната и най-опасна форма на наранявания с остри медицински инструменти. При употребата на обикновена игла при пациент съществува риск от нараняване, което може да доведе до възникване на сериозна инфекция при здравния работник. Обикновената игла действа като резервоар за кръвта или други телесни течности на пациента.

Съществуват множество независими доказателства, които показваха, че въвеждането на подобро обучение, по-безопасни практики на работа и употребата на медицински изделия, които включват проектирани съобразно безопасността механизми за защита, ще предотвратят повечето наранявания, причинени от медицинска игла. Необходими са всички тези мерки, не само една или две — всички са необходими.

Проучванията също така показваха, че неуспешното изпълнение на който и да е от тези три елемента ще доведе до значително понижено въздействие. По същия начин опитите да се приложат медицински изделия, проектирани съобразно безопасността, само в някои области или спрямо определени пациенти няма да бъде практично и ефективно.

В страните, в които има действащо ефективно законодателство като Америка, Канада и някои области в Испания, е задължително трите елемента да бъдат приложени за предпазване от наранявания, причинени от медицинска игла. Не е съвпадение, че всички разпоредби при тях са еднакви в това отношение. Двусмислието в клауза 6 е това, което искаме да преодолеем чрез публикуването на насоките.

Liz спомена травмата, която хората, засегнати от наранявания, причинени от медицинска игла, преживяват. През шестте години, през които работихме по проблема, се срещнах с хора, претърпели подобни наранявания — наистина искам да подчертая травмата. Имах среща с доктор, който се е отказал да практикува медицина, заради нараняване, причинено от медицинска игла. Също така се видях и с човек, който има ХИВ в резултат на подобно нараняване. Срещах се и с хора, за които ставаше ясно, че не са инфектирани, но след месеци на несигурност дали са или не са заразени. Проведох срещи с хора, които събират отпадъци, и със служители в затвори, които страдаха от наранявания, причинени от медицинска игла. Настоящото споразумение не ги закриля. Ето още една област, за която е необходимо да помислим в бъдеще.

Независимо от всичко споразумението е добро. Смятам, че ако имаме подходящи насоки, които да го придружават и да гарантират еднаквото му приложение в целия Европейския съюз, всички ще сме свършили добра работа. Надявам се драстично да понижим цифрата от един милион наранявания, причинени от медицинска игла, за година

Ласло Андор, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на Парламента за работата му по настоящия проблем. Особено искам да благодаря на докладчика, г-жа Lunpe, за отличната работа по съставяне на предложението за резолюция относно предложението на Комисията и за усилията, които положи през годините за подобряване на здравето и безопасността на работното място на работниците в болничния сектор и в сектора на здравното обслужване.

Съзнавам, че това е една дългогодишна грижа на Парламента. Неговата резолюцията от 24 февруари 2005 г. за насърчване на здравето и безопасността на работното място призова за повторно разглеждане на Директива 2000/54/ЕО относно биологичните агенти при работа. През юли 2006 г. Парламентът отново прие резолюция, която изиска от Комисията да внесе предложение за директива за изменение на гореспоменатата директива.

В отговор на Европейския парламент Комисията започна консултации с европейските социални партньори на два етапа в съответствие с разпоредбите на Договора. На тези консултации две европейски социални партньорски организации, работещи в болничния сектор и в сектора на здравното обслужване — HOSPEEM и EPSU — откликнаха с преговори, които успешно доведоха до рамково споразумение през юли 2009 г. Както ви е известно, предложението на Комисията има за цел да приложи това споразумение.

Всички сме наясно, че нараняванията с медицински игли и други остри инструменти са сред най-често срещаните и сериозни рискове за здравните работници в Европа, особено в определени отделения или при определени процедури например спешните отделения, реанимациите и хирургическите операции. Повече от доволен съм, че вашата резолюция признава, че предложението на Комисията изпълнява основните точки на резолюцията на Парламента от 6 юли 2006 г. Всъщност самата Комисия пожела да включи точките в споразумението.

Аз също съм съгласен с вас, че влизането в сила на въпросното споразумение ще бъде важен принос по отношение защитата на работниците от болничния сектор и сектора на здравното обслужване. С него и, надявам се, с предстоящото приемане от страна на Съвета на предложената директива работниците от тези сектори ще се възползват от интегриран подход, установяване на политики при оценка на риска, превенция на риска, обучение, информация, повишаване на осведомеността и т.н. Подобни мерки, които представляват минимални изисквания, не само се посрещат много добре, но и са абсолютно необходими.

Позволете в заключение още веднъж да ви благодаря за подкрепата на предложението на Комисията, което, надявам се, Съветът ще приеме за кратък период от време.

Raffaele Baldassarre, от името на групата PPE. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, както по-рано беше отбелязано, нараняванията, причинени от медицинска игла и други остри инструменти, са сред най-често срещаните рискове за здравните работници в Европа. По тази причина те представляват сериозен проблем както за сектора на здравното обслужване, така и за обществото като цяло.

Целта на настоящето предложение на Комисията е да позволи на Съвета да приложи рамковото споразумение, подписано от HOSPEEM и EPSU.

Основната цел на споразумението е да гарантира по-голяма защита за работниците срещу рисковете от наранявания с всякакви остри инструменти, използвани в медицината. То е една важна стъпка към повишаване на безопасността в болничния сектор. Всички сме съгласни, че последствията от наранявания с остри инструменти могат да бъдат изключително сериозни и да причинят разпространението на болести като вирусния хепатит и СПИН.

Споменавайки това, трябва да подчертая необходимостта от интегриран и същевременно реалистичен подход към проблема. В това отношение считам, че административните, финансови и законови ограничения, произлизащи от споразумението, не трябва да бъдат прекомерни и не бива да вредят на развитието на малки и средни предприятия, работещи в сектора на здравното обслужване, както и че същите не следва да срещат сериозни трудности при изпълнението на условията на споразумението.

Това, което очакваме, е похвално — към „очакваното“ бих добавил „желателното“ — възможността за държавите-членки да приемат по-ефективни разпоредби и мерки от тези, заложили в споразумението, с цел да защитават работниците.

Накрая, призовавам Комисията да следи прилагането на настоящото споразумение и периодично да осведомява Парламента, който често се занимава с темата. Така ще гарантира, че споразумението се контролира по подходящ начин и че необходимостта от бъдещи изменения е добре проучена.

Alejandro Cercas, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-н председател, аз също искам да започна, поздравявайки колегата г-жа Луппе за отличната работа, която свърши в нашата комисия, за способността ѝ да съгласува всички възгледи и за това, което свърши за този продължителен период от време.

Поздравявам членът на Комисията Андор. Това е вторият Ви ден, г-н член на Комисията, и Вие реализирахте едно добро начало на дейността си, посрещайки своите отговорности. Още повече сега е налице и втора директива, отнасяща се до микрофинансирането, което е грижа на Парламента от известно време. Вие ще имате и честта да разрешите два проблема за два дни, които ще създадат големи възможности за много европейци. Благодаря и на члена на Комисията Шпидла за помощта, която оказа по проблема.

Вече бяхте уведомени и аз не смятам да губя много време, за да Ви припомня, че рамковото споразумение е много важен законодателен инструмент за здравните работници. Те биват засегнати от повече от един милион злополуки на година, които включват сериозни рискове за здравето например от вирусни инфекции, хепатит С, СПИН и т.н. Това е значимо не само за здравните работници, но и за болничните пациенти и техните семейства. Всъщност милиони европейци ще бъдат по-добре защитени от настоящия инструмент.

Постигнахме това след дълго пътуване, което Парламентът предприе, чукайки на вратата на Комисията и на Съвета. Редно е да си спомним отличната работа на г-н Hughes през продължителния процес.

Вероятно мога да обясня на кратко защо колегите социалисти са доволни. Днес трябва да споменем няколко неща.

Първо, значението на здравето и безопасността на работното място. Жизнено важно е да се създаде работна среда, която да е възможно най-безопасна за работниците, семействата и гражданите. По отношение на хората вече споменахме всички тези видове наранявания на работниците и гражданите, но съществува и икономическо значение. Преди няколко дни в залата Агенцията за безопасност и здраве при работа, със седалище в Билбао, ни говори за някои от акциите, които провежда, за подобряване на здравето и безопасността и дори посочи икономически проучвания, които показват, че например в Австралия разходите за злополуки и заболявания възлизат на повече от 6% от БВП на страната. Каква цена плащаме за липсата на обществена безопасност? Каква цена плащаме за липсата на хигиена и безопасност на работното място? Става дума за инвестиция в човешки капитал и едновременно в цивилизация и икономика.

На второ място, значимостта на превенцията, която е по-добра от лекарството. Необходимо е предприемането на действия преди възникването на инциденти, които да ги предотвратят. Превенцията, бидейки една сложна тема, изисква повишено осъзнаване, информираност, обучение и наблюдение на всяка задача.

Трето, от жизнена необходимост е да споменем на този етап значението на социалните партньори, на професионалните съюзи. Без тях рамковото споразумение нямаше да е реалност, нито би имало какъвто и да е вид превенция. Понякога хората ги критикуват и казват, че са разход за обществото, но забравят за огромните ползи, които осигуряват, тъй като именно те стоят зад въвеждането на подобни важни политики на работното място като рамковото споразумение.

В заключение, трябва да спомена значението на Парламента, който трябва да защитава позицията си пред общественото мнение и други институции на общността. Без него настоящото рамково споразумение нямаше да съществува. Също пример за значимостта му е сътрудничеството с Комисията и Съвета. Оценявам подкрепата на испанското председателство и се надявам, че тя ще бъде добър прецедент за една нова фаза на сътрудничество между институциите ни.

Elizabeth Lynne, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, не възнамерявах да използвам времето си за изказване от името на групата. Смятах, че мога да го разделя и да се включа по-късно, но очевидно, когато става дума за резолюции, това е невъзможно. Тази сутрин бях информирана, че ще се включа в настоящия момент. Ситуацията ми предоставя възможност да благодаря на всички докладчици в сянка, на които до сега не съм благодарила. Също така отново изказвам благодарностите си на Stephen Hughes. През 2004 г. аз и Stephen започнахме обиколки на болниците, придружавани от John Bowis, консерватор и член на Европейския парламент. Ние тримата от политическите партии посетихме болниците, за да разберем какво се случва, което по мое мнение е важно.

Тук трябва да бъдем водени от нуждите на хората на места. Беше важно, изслушвайки медицински сестри, доктори и здравни работници, да вземем предвид тяхното становище. Stephen говори за изпълнение на насоки.

Наистина искам да разбера имате ли сведения дали Комисията обмисля да реализира прилагането им. Важно е да ги създадем. Също така се интересувам дали знаете за графика, който Съветът обмисля, защото е от огромно значение да го получим по-скоро. Все пак здравните работници чакаха толкова много години.

Не искаме повече ненужни наранявания, причинени от медицинска игла, докато чакаме. През последните години имаше много такива. Вече беше споменато, че въпреки че в настоящия момент действията са насочени единствено към здравния сектор, искам да ги разширим и към други сектори по-специално към затворите. Считаю, че е изключително важно служителите в затворите да бъдат добре защитени. Съществуват толкова много значими фактори по отношение на тях. Един от ключовите елементи е употребата на обезопасени игли с предпазител. Считаю, че редом с другите проблеми, засегнати в резолюцията, е изключително важно гореспоменатите здравни работници да не бъдат подложени на ненужни наранявания, причинени от медицинска игла.

Jean Lambert, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, аз също искам да изкажа своите благодарности на Stephen Hughes и Liz Lynne за извършената работа. Приветствам предприетото действие независимо от това, че имаме желание да го видим реализирано по-рано. Както беше казано, САЩ има съответното законодателство от 2001 г. насам. Днес такова съществува в определени области на Европейския съюз. Най-накрая наваксваме, но не и преди мнозина да бъдат засегнати от проблема.

По отношение на риска Световната здравна организация (СТО) изчисли, че докато 90% от случаите на излагане на подобен риск са в развиващите се страни, 90% от докладите за трудови инфекции се появяват в САЩ и Европейския съюз. Наясно сме, че съществува голям проблем с недостатъчното докладване на наранявания с остри инструменти: приблизително изчислено между 40% и 75% — цифрата е значителна. По тази причина смятам, че трябва да приветстваме факта, че в споразумението на социалните партньори, в клауза 11, се говори за задължението за докладване по смисъла на необвиняващата култура (no-blame culture).

Смятам, че е необходимо също да попитаме защо хората не предоставят сведения. Вероятно защото не осъзнават рисковете или защото се страхуват от последиците — не на последно място, по отношение на бъдещото си назначение — да докладват подобни наранявания. В редица области се получават и доклади за неефективни последващи действия. С други думи, дори хората да съобщят за злополука, нищо значимо не се случва.

Хората не получават медицинските грижи, от които имат нужда, да не говорим за емоционална подкрепа или в някои случаи алтернативно назначение на работа, ако се счита, че може да са заразени с вируси, подобни на ХИВ, и може да има риск за пациентите. Разполагаме с проучване, което показва, че за здравните работници в извънболничната среда съществува по-голям риск от разочарование от отговора на работодателите.

Гражданите обсъждаха обхвата на настоящото действие. Разбира се, то отговаря за сектора на здравното обслужване и сме доволни, че е в сила и по отношение на стажантите и подизпълнителите. Не съм напълно сигурна дали включва и санитарния персонал, ето защо ще бъде благодарна, ако получа пояснения по въпроса. Все още споразумението не обхваща работниците от други рискови професии. Надяваме се, че държавите-членки ще забележат това.

Задълженията за провеждане на обучение са изключително важни. Считаю, че държавите-членки ще приемат сериозно този факт: както предоставянето, така и получаването на обучение трябва да бъдат задължителни, както и въвеждащото обучение за целия нов и временно нает персонал, защото смятам, че съществува схващане, че когато веднъж си обучил хората, повече не е необходимо да се занимаваш с този проблем. В момента се наблюдава липса на обучение, дори и там, където работодателите имат установена политика на обучение.

Стана дума по-рано и за разходите. Съществуват оценки, според които обучението и превантивните мерки, включително използването на по-безопасни способи, възлизат на около една трета от разходите при наранявания с остри инструменти. Гореспоменатото е важен метод за спестяване във времена на финансови ограничения, както и важен проблем за засегнатите лица и работодателите, които могат да се окажат изложени на опасност от предприемане на правни действия, в случай че не правят нищо за предпазване от такива наранявания.

Oldřich Vlasák, *от името на групата ECR*. – (CS) Госпожи и господа, споразумението за превенция на нараняванията с остри инструменти е първото споразумение в историята, сключено между социални партньори от сектора. С оглед на това, че съществуват над един милион случая на наранявания с остри инструменти годишно в европейските болници, не е необходимо да ни убеждават, че предприетото е стъпка в правилната посока. В случай че споразумението се спазва, е възможно предотвратяването на въпросните наранявания. На практика, то ще помогне за създаване на една безопасна работна среда и защита на здравните работници от предавани по кръвен път инфекции, причинени от наранявания с остри инструменти.

Независимо че наблюдаваме известно двусмислие в примерите или определенията, считам, че ще бъде предприето всичко необходимо, за да се добием с цялата възможна информация от социалните партньори. Всички разпоредби бяха разяснени и Съветът прие изцяло споразумението.

Искам да подчертая, че споразумението между работодатели и работници е един уникален правен инструмент за Европа. Той няма еквивалент на национално ниво в повечето държави-членки. Това е форма на саморегулация, при която засегнатите от определен проблем лица са постигнали съгласие във вид на законова разпоредба по отношение на резолюцията. Според мен това е примерен модел за европейски регламент. Не така стоят нещата с емисиите на CO₂, хармонизирането на данъците или стандартизацията на обществените услуги, при които компаниите и техните служители трябва пасивно да се съобразяват с това, което ние и държавите-членки им предоставяме, дори и да се изискват огромни разходи.

Jiří Maštálka, *от името на групата GUE/NGL*. – (CS) Госпожи и господа, започвам с благодарности към двамата докладчици за великолепната работа, която свършиха по подготовката на документа. Възхитен съм, в качеството си на лекар, че в Европейския парламент сме наясно относно неотложността на нуждата от по-добра защита на здравните работници от наранявания, причинени от остри предмети, и че разпоредбата отговаря на проблема.

Притеснен съм от бавния напредък на Комисията. Минаха пет години, откакто Европейската комисия беше информирана за първи път за този важен проблем, и почти четири години, откакто той прие резолюция, изискваща законодателно решение на въпроса за правилната защита на здравните работници в Европейския съюз от предавани по кръвен път инфекции.

Като член на комисията по заетост и социални въпроси в предишния мандат работих заедно с колегите Stephen Hughes и Elizabeth Lynne, както и с други колеги по настоящата резолюция, и съм разочарован, че имаше такова дълго отлагане. Препоръчвам мерките, предложени в директивата, да бъдат приети възможно най-бързо. Искам да призова за максимално бързо гарантиране на най-високите възможни равнища на защита и превенция за здравните работници.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-жо Lynne, госпожи и господа, искам да изразя своето задоволство, че тази сутрин приехме предложението за директива за превенция на нараняванията с остри инструменти. Пред нас е поставен един наистина здравен проблем, който трябва да уредим възможно най-бързо. Всички сме наясно със значението на драматичните последици от този вид наранявания. Трябва да ви уведомя, г-н член на Комисията, че съм уверена, че ще осигурите бързо решение за споразумението, което ще ни придвижи няколко крачки напред по темата.

Редно е да благодаря на г-жа Lynne за всичко, свършено от нея. В равна степен благодаря и на г-н Hughes, защото наша е отговорността като членове на Европейския парламент да съблюдаваме дали съгражданите ни са защитени. Те са професионалисти в областта на здравеопазването — говорихме много за тях. Те са хигиенисти — споменахте служителите в затвори, но искам да спомена и служителите в училищната среда, във всички области на медицината в училищата. Освен всичко казано считам, че това е въпрос на образование на всички наши съграждани, които не са здравни работници или работници, използващи притъпени предмети и поемащи ненужни рискове.

Трябва да кажа, че заедно с докладчиците, които се заеха с проблема, ние в Европейския парламент ще бъдем готови и с охота ще гарантираме, че текстовете се прилагат от всички държави-членки. Нуждаем се от периодично актуализиране на данни за изпълнението им. Това е истинският ни ангажимент, нашата отговорност — това е нещо, което трябва да е известно и споделено от всички нас.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-н председател, искам да благодаря на членовете на Парламента с по-дълъг опит, тъй като това е първият ми мандат, и на колегите г-н Hughes и г-жа Lynne, както и на докладчиците и докладчиците в сянка. Дойдох в края на работния процес по една тема, която в известна степен лично ме засяга.

Съпругът ми е лекар и преди няколко години беше инфектиран, чрез убождаване с игла. По тази причина познавам изцяло притеснението, което семейството на един болничен работник изпитва, при нараняване с остри предмети. Дните, прекарани в очакване на резултатите, бяха изключително трудни.

Още веднъж изказвам своите благодарности за свършената работа и искам да изразя задоволството си от факта, че за първи път виждаме как асоциация на работодатели и асоциация на работници обединяват силите си и постигат съгласие. По този начин те ни накараха да създадем настоящото предложение за резолюция.

Според мен Европейският съюз наистина постига целите си и сега взима решения с и за своите граждани. Помня нещо, което другите колеги повториха, и считам, че е важно да го споменем и винаги да го помним: всяка година се наблюдават един милион наранявания с остри инструменти.

Не мога да преувеличавам ролята на Европейския парламент, който работи настойчиво по темата от 2005 г. насам. Като се има предвид липсата на персонал, особено изострена в Гърция, е редно да отбележа, че наистина трябва да гарантираме бързото приложение на резолюцията и директивата.

Става дума за решение, което практически е един принос към социалните цели на Европейския съюз, включително повишена степен на заетост. Припомням на Парламента, че Европейската комисия наскоро го извести, посредством преизбрания си председател, че един от секторите, в които тя ще инвестира, е чиновническият.

Казано буквално и метафорично — нека спасяваме животи, като създаваме ценни работни места в тези изключително трудни икономически и социални времена.

В заключение, пожелавам на новия член на Комисията само успехи в неговата работа и, ако позволите, ще кажа следното: уважаемият ни и опитен колега, г-н Cercas, по-рано отбеляза, че се надява, че ще започнете и продължите с „десен“ подход. Аз пък се надявам да започнете и продължите с „ляв“ подход. Казвам го, защото подходът, който ще носи социалното лице на Европа пред външния свят, е изключително важен.

Необходимо е да се концентрираме върху факта, че работниците и населението на Европа се нуждаят от това.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз също ще споделя личният си опит. Работила съм в болници 15 години и за това време наистина бях здравен работник в критична област: операционната.

Убождала съм се с потенциално инфекциозни медицински игли и инструменти. Както г-жа Rapti отбеляза, все още си спомням притеснението, което чувствах в очакване на резултатите от изследванията. Най-вече преминах през т.нар. „прозорец от време“ между потенциалното заразяване и хипотетичното проявяване на болестта.

Точно заради този опит съм уверена, че трябва да гласуваме в подкрепа на резолюцията, която най-накрая предоставя правна сила на споразумението по отношение установяването на минимални стандарти на безопасност и защита за всички здравни работници.

Здравният сектор заема 10% от работната сила на Европейския съюз. Ако искаме да бъдем точни, годишно се регистрират 1,2 милиона случая на злополучни наранявания с остри инструменти, като в следствие здравните работници постепенно се демотивират и често изоставят професията в сектора на здравното обслужване. Световната здравна организация изчисли, че 2,5% от случаите водят до заразяване с ХИВ, а при 40% от случаите — до различни форми на хепатит В и хепатит С.

Поради огромния брой сериозни рискове, често срещани в ежедневието, професията в сектора на здравното обслужване се счита за толкова непривлекателна, че напоследък страда от дефицит на персонал. Както вече беше споменато, големи са разходите за индивидуални здравни услуги при стресовите ситуации, на които здравните работници са подложени през многото продължителни наблюдения и диагностични тестове, които по протокол продължават за период от поне шест месеца считано от времето на предполагаемата злополука. Споменахме и разходите, свързани със специалистите, които за нещастие са заразени с болестта.

Накрая, за да не подценяваме проблема, когато рискът от злополука може да бъде избегнат или намален, е необходимо и правилно да вземем всички налични предпазни мерки. Това се отнася особено до задължението на работодателите да въведат споменатите мерки и задължението на работника да се съобразява с тях.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, обсъждаме проблем, който по същество прерасна в един от най-значимите в сферата на здравеопазването. Ще спомена някои статистики. В Европейския съюз годишно се регистрират приблизително един милион злополучни наранявания с остри инструменти. В САЩ те са приблизително 380 000, но самите американци казват, че тази цифра е подценена. Необходимо е да подчертаем, че това е едно от основните притеснения на здравните работници. Съществува и друг аспект: става дума и за пациентите, които също са изложени на риск. В тези случаи е редно да бъдем честни — изправяме се пред проблема с високите суми, които болниците трябва да изплатят като компенсация. Ясно е, както останалите оратори вече отбелязаха, че превенцията е действително от голямо значение. Превенцията е винаги много по-евтина от лечението.

Според мен резолюцията заслужава изцяло нашата подкрепа. Тя представлява отговор на очакванията, изразени от сектора на здравното обслужване. Проблемът придобива по-големи измерения и значението му се увеличава. Нараства и проблемът с компенсациите и исковите както от страна на здравните работници, така и от страна на пациентите. Всъщност и финансовата страна не е маловажна. Моята политическа група, от чието име говоря, подкрепя предложението за резолюция. Считаме, че така отговаряме на някои предизвикателства на нашето време и отговаряме на нуждите на потребителите и работниците в сектора на здравното обслужване в държавите от Европейския съюз.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, днес вземам думата, за да изкажа своите благодарности на докладчиците и всички, които дадоха своя принос за разискването.

Понякога казваме, че Европа трябва да се сближи с гражданите. С настоящото разискване със сигурност правим това. Разговарях с един приятел на моята възраст, наскоро дипломиран лекар, и когато му споменах за разискването, той ми отговори със задоволство, че предприемането на подобно действие е от жизнена необходимост. Трябва да се опитаме и трябва да обясним на всички в Европа какво точно правим. Важно е да предпазим и информираме лицата, които работят в болници, за риска, който поемат. Наистина е от голямо значение да обясним на всички, че когато работят много часове, когато местата са понякога ограничени, а броя на пациентите — голям, е важно тези хора да могат да предприемат в крайна сметка най-необходимите значими мерки.

Имаме нужда от здравен персонал в болниците, така че в качеството си на пациенти, в известен смисъл, да можем да се възползваме от неговите грижи и най-доброто възможно лечение.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-н председател, целта на водената от нас политика трябва да бъде създаването на среда, гарантираща най-висок жизнен стандарт за гражданите на Европейския съюз. Ключово предизвикателство, пред което се изправяме във времена като тези, е да поддържаме и създаваме работни места. Не бива да пренебрегваме задължението си да гарантираме, че въпросните работни места не разболяват хората или не създават риск за здравето. По тази причина превенцията, здравното обслужване и сигурността на работното място са от съществено значение.

Истински вярвам, че прилагането на директивата, което всъщност е много закъсняло, ще създаде подходящите условия за превръщането на работните места в по-безопасни по отношение на всички области на здравеопазването, където персоналът се сблъсква с тези рискове ежедневно. Считам, че е в интерес на всички европейски граждани да я превърнем в реалност възможно най-скоро.

Ласло Андор, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, най-напред искам да изкажа задоволството си от това, че настоящото предложение се радва на широка подкрепа в Парламента. Съжалявам, че процесът по одобряването му продължи по-дълго, отколкото мнозина от вас предполагаха, но искам да кажа, че съм напълно убеден, че социалният диалог трябва да изиграе своята роля: необходимо е да зачитаме мнението на социалните партньори. Това не само увеличава законността на едно решение, но и подпомага изпълнението му, защото тези, които участват в създаването на ново правило, са по-заинтересовани то да успее, което е много важно.

Вече ни е известно, че съществува работен документ между социалните партньори относно изясняването на рамковото споразумение и неговото изпълнение. В отговор на някои притеснения за изпълнението — надяваме се, а и аз считам, че можем да вярваме, че то ще изиграе важна роля при окончателното приемане в Съвета. Освен всичко налице е интерес към дългосрочните последици, което е изключително важно за контрола колко успешна ще бъде новата директива.

Ще насоча вниманието ви към текста, който казва: „Подписалите страни преразглеждат прилагането на настоящото споразумение пет години след датата на решението на Съвета, ако това бъде поискано от една от страните по споразумението“. С други думи, важно е да контролираме изпълнението и промените при появата на споменатите нарушения, така че това да бъде отправна точка, когато някоя от страните поиска да използва гореспоменатата възможност.

В крайна сметка, позволете да отбележа, по отношение на факта, че това е вторият работен ден на новата Комисия, както няколко оратори изтъкнаха в изказванията си, че е изключително важно за нея да обръща повече внимание на забравените хора в Европа. Става дума за онези възрастови групи или професионалисти, които не могат да изкажат мнението си: по-рано са били пренебрегвани или изолирани.

Секторът на здравното обслужване определено е важен; редно е да му предоставим голямо внимание. Не само служителите в болничния сектор и сектора на здравното обслужване са подложени на нарушения и инфекции,

причинени от остри инструменти. Всички знаем, че те реализират голям брой работни часове. Необходимо е да предприемем обширен подход, когато обсъждаме подобни групи хора, които са много важни, особено във времена на криза, когато очакваната финансова консолидация ще се отрази на условията им на работа. По тази причина проблемът трябва да бъде начело в нашия дневен ред, така както е в моя.

Председател. - Благодаря Ви, г-н член на Комисията. Убеден съм, че всички сме признателни на инициаторите на разискването. Да се надяваме, че нещата ще се подобрят.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе днес от 12,00 ч.

4. Онлайн залаганията и последните решения на Съда (разискване)

Председател. - Следващата точка е разискването по въпроса, изискващ устен отговор (O-0141/2009), зададен от Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi и Heide Rühle, от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, към Комисията относно хазартните игри в интернет във връзка с неотдавнашни решения на Съда на Европейските общности (B7-0235/2009).

Malcolm Harbour, автор. – (EN) Г-н председател, преди всичко е привилегия, от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, да приветствам нашия нов член на Комисията Мишел Барние за първи път за несъмнено редица дебати в залата и най-вече защото той безпроблемно се премести от мястото си там до мястото си отпред в рамките на два дни. Г-н член на Комисията, много сме доволни, че сте тук.

Второ, от името на комисията, имам възможността фактически с този въпрос да изразя нашата загриженост относно развитието на хазартните игри в интернет, а всъщност и на целия сектор на хазартните игри, и на някои от възникващите несигурности за целия законодателен режим в областта на хазарта в рамките на вътрешния пазар.

Г-н член на Комисията, знам, че вече разполагате със значителен брой входящи документи в контейнера, но силно се надяваме, че това ще представлява въпрос, който ще бъде по-скоро на върха на входящите документи, защото това е област, за която моята комисия беше силно загрижена през последните пет години. В тази връзка сме направили редица изследвания и въпроси по собствена инициатива, като авторът на последния ни голям доклад, г-жа Schaldemose, ще вземе думата по-късно, и затова имаме непрекъснат интерес към темата.

Както всички знаете, държавите-членки също редовно са се срещали на ниво Съвет в рамките на различни съветни групи за намиране на решение на проблема с увеличаването на хазартните игри в интернет във връзка с хазартните дейности на собствените ни държави. Смятам, че преди всичко трябва да поясня, че този въпрос по никакъв начин не предполага нова либерализация на пазарите на хазартни игри, нито възможни нови инициативи в тази посока. Както всички знаете, това обаче не променя факта, че силната и нарастваща популярност на хазартните игри в интернет несъмнено оказва натиск и върху голям брой национални монополи и съществуващи схеми, които могат да бъдат държавна собственост или контролирани от държавата, които генерират много големи приходи, но засягат държавите-членки.

Това, което казваме, е, че заедно със свършената работа са налице редица препратки към Съда на ЕО; ще се запознаете с подробностите, а колегите могат да говорят за това по-късно. Аз няма да се спра на тях, но от наша гледна точка виждаме, че несъответствията на някои от подходите на Съда на ЕО всъщност не помагат, а правят ситуацията по-сложна и непрозрачна, отколкото преди. Знаем също така, че службите Ви са започнали редица дела за нарушения в областта на хазартните игри, не всички от тях в интернет, но голяма част от тях се отнасят до целия въпрос за свободата на операторите да отидат и да се установят в други държави.

Всички тези неща означават, че сега е най-подходящото време за Комисията да събере информацията, да разгледа процеса на производствата за нарушение, да разгледа проблемите, възникнали вследствие на решенията на Съда на ЕО, и да обяви, преди всичко, ясна стратегия или пояснение за това на къде ще продължим и как ще започнем да се справяме с някои от тези несъответствия.

От гледна точка на защита на потребителя регулаторните органи също трябва да знаят позицията си във връзка с хазартните игри в интернет. Ясно е, че те могат да бъдат регулирани и трябва да бъдат регулирани — и наистина, има много случаи, в които доставчиците на хазартни услуги в интернет са поели ясен ангажимент за предоставяне на инструментите и контрола за справяне с проблемите на пристрастяване към хазарта и т.н. — и, разбира се, съществуват въпроси за измама и за проблеми в тази област, които също сме обсъждали

сериозно в нашата комисия. Това е въпрос от областта на защита на потребителя, както и въпрос за съгласуваността на вътрешния пазар.

На последно място, смятам, че трябва също да уважаваме нашите граждани и факта, че голяма част от тях искат достъп до хазартни игри в интернет. Не смятам, че съществува някакво намерение да се опита да се забрани това — всъщност ще е практически невъзможно — но тук съществуват големи несъответствия. В някои държави например явно е незаконно да се участва в хазартен конкурс в интернет с дружество извън собствената държава. Това не може да е правилно.

Друго несъответствие, което беше изтъкнато от един от избирателите ми, е, че ако британски гражданин участва в британската национална лотария в интернет от Испания и спечели, за лотарията ще бъде незаконно да му плати в Испания. Съществуват несъответствия, с които трябва да се справим за благо на нашите граждани и потребители.

Г-н член на Комисията, това е контекстът на въпроса. Ще чуете много добри становища и интересни мнения от моите колеги, като се надявам, че ще направите въпроса един от основните Ви приоритети в новата Ви роля.

Мишел Барние, член на Комисията. — (FR) Г-н председател, госпожи и господа, можете да си представите какво огромно удоволствие е да се върна тук само 48 часа след встъпването ми в длъжност в колегията — за което ви благодаря — и да продължа работата си с Вас, г-н Harbourg — казвам това специално за членовете на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите — по различен начин и най-вероятно на друго място, но в същия дух.

На този етап искам да се спра на три точки в отговор, преди да изслушам внимателно това, което имате да кажете. Нека започна с първия въпрос. Както казвате, Комисията е започнала процедури за нарушение срещу някои държави-членки в областта на трансграничното предоставяне на услуги за спортни залагания. Комисията отбелязва, че в четири от деветте дела за нарушения — в Дания, Франция, Италия и Унгария — са били предложени изменения на националното законодателство в отговор на процедурите за нарушение. Комисията ще продължи да работи във всички заинтересовани държави-членки за разрешаване на проблемите, посочени в процедурите за нарушение. По принцип тези производства остават открити, но новата Комисия трябва да реши как да процедира с тези въпроси.

Втората точка, г-н Harbourg, е неотдавнашното решение на Съда на ЕО в португалското дело, в което един отдавна установен държавен монопол упражнява строг контрол върху хазарта. Според анализа, извършен от правната служба на Комисията, това решение няма да промени основно нито развитието, нито оценката на процедурите за нарушение в тази област. Всяко дело се оценява в съответствие с доказателствата, представени от всяка държава-членка.

След неотдавнашните решения на Съда Комисията отбелязва, че освен това Съдът винаги изисква в съответствие с установената съдебна практика всяко евентуално ограничение, от една страна, да бъде обосновано с валидни съображения за обществен интерес и, от друга страна, да бъде необходимо и пропорционално. Това включва необходимостта от ограниченията да бъдат подходящи, последователни и системни.

Затова от делото „Санта каза“ не следва, че Съдът е предоставил на държавите-членки по-голяма свобода за налагане на ограничения. Съдът много точно се позова на методите на работа на португалския монопол, на дългата му история и на много специфичните обстоятелства в държавата.

За третата точка от първото ми изказване, искам да подчертая, госпожи и господа, че Комисията не е изключила алтернативи за процедури за нарушение. Г-н председател, госпожи и господа, искам да започна конструктивно разискване по въпроса с Европейския парламент, но също и с държавите-членки и заинтересованите страни.

Отбелязвам, че не е имало консултации с държавите-членки по въпроса, защото през 2006 г. последните избраха да оттеглят хазартните игри от обхвата на директивата за услугите. Затова ще изслушам държавите-членки и реших да следя отблизо работата на работната група на Съвета. Знам, че по инициатива на г-жа Schaldemose Парламентът прие доклад на 10 март, въпреки че някои членове подкрепиха друга резолюция.

По мое мнение, работата на Парламента е добра отправна точка за започване на истинско разискване за намиране на възможно европейско решение на този сложен въпрос. Трябва по-отблизо да разгледаме причините, поради които държавите-членки ограничават хазартните услуги. В този контекст трябва, разбира се, да се занимаем със социалните аспекти, и по-специално проблема с пристрастяването, свързан с хазартните игри, и аз реших да направя това.

Госпожи и господа, колегията встъпи в длъжност едва преди два дни и все още не сме приели работната си програма. Започвайки днес, искам да извърша тази консултация като изслушам много внимателно всичко, което всеки от вас има да каже. Тя — имам предвид консултацията — е упражнение, във връзка с което съществуват, разбира се, няколко възможности. По-специално една такава възможност, която съм готов да разгледам, е Зелена книга по въпроса.

Искам да ви благодаря отново за интереса ви по този важен въпрос и за приноса ви към работата на Комисията, която ще предприема.

Andreas Schwab, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, преди всичко, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), искам да кажа колко съм доволен, че Вие, г-н член на Комисията, току що изяхте, че искате не само да разгледате един целеви анализ на съдебната практика в делото на Португалската лига, но също и да повдигнете въпрос за това как работната група на Съвета може да реагира адекватно на увеличението на хазартните игри в интернет. Предвид въпроса с искане за устен отговор, разбира се, ние се съсредоточаваме само върху хазартните игри в интернет. Доколкото разбирам от решението по делото „Санта каза“, въпреки че Съдът на ЕО напомни на държавите-членки, че пазарът на хазартни услуги се различава напълно от всеки друг пазар, държавите-членки все още трябва да се споразумеят за правила, които да бъдат еднакви за целия Европейски съюз. До този момент в Съвета не е направен конструктивен опит да се направи това, въпреки че Съветът в действителност беше категоричен, че сам ще разгледа въпроса. Ето защо Комисията и Парламентът трябва да работят заедно, за да се постигне напредък в тази област и да се зададат критични въпроси.

Второ, искам да добавя, че не съм убеден от доводите, изтъкнати от държавите-членки по отношение на гарантирането на защитата на потребителите на пазара на хазартни услуги. Държавите-членки твърдят, че когато става въпрос за хазартни игри в интернет (и това се отнася и за делата „Санта каза“ и Португалската лига), те са в състояние да изпълнят целите на защита на потребителите и ефективно да се справят сами с всички съпътстващи престъпления без каквото и да било европейско участие. Ако обаче обърнете този довод, логичното заключение би било, че се намираме в положение, в което Европа е по-малко способна от отделните държави-членки да намери подходящите решения на по-злощастните престъпни дейности, които се случват в интернет, и други неща, които се извършват в интернет. Намирам това за доста странно заключение и не смятам, че това е така. Според мен ще можем да намерим решение за хазартните игри в интернет, единствено ако приемем единни трансгранични разпоредби, които защитават интересите на държавите-членки въз основа на техните отчасти исторически структури, но които, както посочи председателят на комисията, също поставят интересите на потребителите в основата на своите усилия.

Evelyne Gebhardt, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, благодаря Ви много за информацията, която ни предоставихте, но ако трябва да бъде честна, не съм напълно удовлетворена. Предишната Комисия си постави съвсем ясна цел за либерализиране на пазара на хазартни услуги. Европейският парламент неколкратно изрази ясна позиция, че това не би могло да бъде правилният подход, защото Европейският парламент, а не държавите-членки например, премахна хазартните игри от обхвата на директивата за услугите. Смятаме, че това не е просто още една услуга, че трябва да гарантираме, че ще бъдат въведени предпазни мерки, които ще защитават гражданите ни от организираната престъпност, както и че с тази цел изискваме ясни правила.

Въпреки това Европейската комисия продължава да изправя държавите-членки пред Съда на ЕО и вече е време Комисията да преустанови тази практика, защото продължава да губи дела в Съда. Трябва просто да се примири с този факт. Затова, г-н Барние, ще съм доволна, ако изпълните казаното от Вас, а именно, че е необходим един различен подход в тази област на практика, защото не можем да продължим напред, ако нещата си останат същите като сега.

В отговор на Вашия въпрос, г-н Harboui, искам да кажа, че решенията на Съда на ЕО са много последователни и изобщо не са противоречиви. В решенията си Съдът неколкратно е заявявал, че държавите-членки имат право да въвеждат ясни правила, за да може наистина да се провери дали гражданите са защитени от престъпления или не, както и че държавите-членки не са задължени да отворят този пазар. Те не са и задължени да позволяват на участници на пазара от други държави-членки да развиват дейност на тяхна територия, стига да се уверят, че упражняват значителен и ефективен контрол.

Искаме да видим от Европейската комисия, че най-накрая е проумяла това и действа по съответния начин. Това обаче означава, че трябва да обърнем специално внимание на хазартните игри в интернет, защото интернет не признава никакви пречки или граници и, разбира се, защото гражданите ни имат достъп до хазартни

сайтове. Трябва да помислим за това как можем да формулираме разпоредбите и правилата в тази област, така че гражданите ни да бъдат защитени.

Jürgen Creutzmann, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, ако това, за което призовавате, е по-нататъшно развитие и хармонизиране на вътрешния пазар, тогава е необходимо да разполагаме с общ набор от правила. Налице са три аспекта от хазартните игри в интернет, които трябва да бъдат разгледани в разискването. Как най-добре можем да защитим интересите на нашите граждани и потребители? Как най-добре можем да предотвратим измамите и престъпната дейност? Как най-добре можем да защитим гражданите си от вреда? Резолюцията на Европейския парламент от 10 март 2009 г. относно почтеността на хазартните игри в интернет посочи методи и начини да се процедира по отношение на проблема. Сега, както и преди, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа подкрепя принципите за почтеност на хазартните игри в интернет, които се съдържат в резолюцията на Парламента от 10 март 2009 г.

В съответствие с решението на Съда на ЕО всяка държава-членка има право, при определени условия, сама да регулира хазартните игри в интернет и резолюцията от 10 март категорично подчертава това. Националните правила са по-подходящи за борба с измамите, свързани с уреждане на резултати от спортни срещи, въпреки че този вид измами не могат да бъдат премахнати изцяло, както се вижда от някои скорошни примери в Германия. Трябва обаче да се каже, че пазарите на хазартни услуги са много по-добре регулирани на национално равнище, съобразно традицията и културата на съответната държава. На играчите се предлага по-добра защита срещу пристрастяване, измами, изпиране на пари и уреждане на резултати от спортни срещи, ако те могат да се играят чрез големи доставчици на хазартни услуги в интернет, които винаги, по дефиниция, извършват трансгранична дейност. Не можем да регулираме всичко съобразно принципите на вътрешния пазар и особено превенцията на хазарта за непълнолетни лица или пристрастяването към хазарта.

Хазартните игри в интернет предлагат по-големи възможности за корупционни практики като измама, уреждане на резултати от спортни срещи и картели за незаконни залагания, защото игрите в интернет могат да бъдат създадени и свалени много бързо. Незаконните офшорни оператори на залагания представляват особен проблем в това отношение, защото е почти невъзможно да бъдат регулирани или контролирани. Печалбите от хазартни игри трябва преди всичко да бъдат използвани в полза на обществото с цел насърчаване на непрофесионалния спорт например. Най-добре е това да остане в компетенциите на националните администрации. Продължителното финансиране за култура и за професионален и непрофесионален спорт например предоставя на отделните държави-членки известни основания за разрешаване на хазартните игри. Необходимо условие за това обаче е, че рискът от пристрастяване трябва да се подчертае и да се предложат активни мерки за борба с него.

Тъй като пълното въздействие върху потребителите на различните видове хазартни услуги, предлагани в интернет, все още не е известно, е необходимо да предприемем спешни действия за намиране на нужната информация. В този контекст е от съществено значение държавите-членки наистина да изпълнят задачите си. Надзорът на пазара също е много важен по отношение на хазартните игри в интернет. Ако в Европейския парламент можем да постигнем съгласие, че държавите-членки имат право, по силата на принципа на субсидиарност, да регулират своите пазари на хазартни услуги съобразно собствените си традиции и култури, то тогава трябва също да гарантираме, че това се случва в действителност чрез ефикасен контрол и надзор на пазара.

Heide Rühle, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, след като изслушах двамата оратори преди мен, за мен не остана какво повече да кажа. Искам само ясно да повторя, че групата ни напълно подкрепя предложението за резолюция на Парламента, но и че също искаме да поставим под въпрос по-ранното твърдение, че решенията на Съда на ЕО са били двусмислени. Напротив, смятам, че решенията на Съда на ЕО в действителност са много ясни. Също така горещо приветстваме изказването Ви, че искате да започнете консултации с държавите-членки. Може би трябва да добавя, че консултацията ще е по-добре от процедура за нарушение. Консултацията е правилният начин да се реши проблемът, като се вземат предвид националните особености и намирането на решение за потребителя.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-н председател, говоря като бивш министър в Обединеното кралство, отговарящ за контрола на хазартните игри, и затова, когато говорим за Европа на свободната търговия и Европа, която се противопоставя на протекционизма, Европа, която отваря пазари и премахва пречки пред търговията, аз, разбира се, горещо подкрепям това. Някои от колегите ни, които се изправят и призовават за по-отворена Европа, са и същите хора, които подкрепят запазването на монополни структури за хазартния отрасъл.

Мога да кажа, че монополите — или те могат да кажат, че трябва да кажа — че монополите са по-добри в контрола и разглеждането на проблема с хазартните игри, който се обсъжда тази сутрин. Това е много интересно, защото голяма част от данните със сигурност не поддържат тази теза. Доводите за протекционизма и монополите в хазартния сектор са егоистични; по-голям контрол и повече пари за националните правителства. Това не е отворената или прозрачна Европа, която искам. Европа е тази, която казва: „прави каквото казвам, а не каквото правя“. Няма причина частните доставчици на хазартни игри, които развиват дейност при високи нива на регулирана защита в една държава-членка на Европейския съюз, да не могат да развиват дейност в друга. Няма причина един строго регулиран, но отворен пазар, да не предлага еднакво, ако не и по-високо ниво на защита за гражданите, както всеки строго регулиран държавен монопол.

Докато чакаме това, продължават да излизат решенията на Съда на ЕО. В Люксембург сигурно вече им е дотегнало от въпроса — или, ако говоря като адвокат, може би не им е дотегнало чак толкова много — но над оглушителното мълчание от страна на Комисията досега, на мен ми се струва, че вече е време за действие. Степента на правна несигурност трябва да бъде прекратена.

Мога ли само да кажа, че според мен за Парламента е важно да даде знак за възобновената си готовност да се справи с проблема и да даде категоричен знак на Съвета и Комисията, че не трябва да се крием от това. Новата Комисия ни дава надежда за нов подем. Имам голяма вяра във Вас, г-н Барние. Надявам се, че ще си отбележите съветите, които получавате, и ще започнете изготвянето на стратегия, която да гарантира, че хазартните игри в интернет могат да станат законна част от вътрешния пазар, разбира се, наред със съответните разпоредби.

Cornelis de Jong, *от името на групата GUE/NGL*. – (NL) „Gokken is dokken“ (хазартните игри са пилеене на пари) е добре известна поговорка в Нидерландия. Това означава, че комарджииите обикновено губят. Също така хазартните игри водят до пристрастяване. За младите хора това представлява реална заплаха.

Ако някои имат романтична представа за хазартните игри, то тогава трябва да ги разочаровам. Това фактически представлява стопанска дейност в размер на един милиард евро, която често е свързан с престъпна дейност. Затова в Нидерландия действа законодателство за борба с хазартните игри в лесно достъпни заведения, които често се посещават от голям брой млади хора. Хазартните игри в интернет обаче — често трансгранични по същество — отново го направиха широко достъпен.

Затова, в този конкретен случай, вместо да разчитаме на свободния пазар, трябва не само да позволим на държавите-членки да предприемат рестриктивни мерки, а всъщност да ги насърчим в тази посока. Според мен въпросът с искане за устен отговор, който предизвиква разискването, все още разчита твърде много на пазарните сили. По-специално не съм убеден, че е възможно да се говори за „отговорни“ хазартни игри в интернет. По мое мнение трябва да бъдат ограничени във възможно най-голяма степен.

Съдът на ЕО признава, че държавите-членки трябва да имат възможност за предприемане на действия и затова призовавам Комисията да не се опитва да намалява нивото на защита с помощта на европейски законодателни предложения, а по-скоро да насърчи държавите-членки да излязат с правила, които позволяват високи нива на защита. Също така призовавам Комисията да се въздържа от препращане на държавите-членки към Съда, както заяви г-жа Gebhardt — а вместо това да се насърчи диалогът за най-добрата възможна защита.

Jaroslav Paška, *от името на групата EFD*. – (SK) По отношение на въпроса за хазартните игри в интернет искам да спомена две области, в които виждам няколко неразрешени проблеми. Стремим се да гарантираме, че комуникацията между хората е възможно най-открита. Това също предполага свободен достъп до интернет за децата и младите хора.

В точка 16 от резолюцията си от 10 март 2009 г. Европейският парламент посочва, че родителите носят отговорност за защитата на малолетните деца от хазартните игри в интернет. Госпожи и господа, питам ви, що за глупост е това? Кой създава законодателната рамка, кой създава правилата за такива стопански субекти? Родителите или някой друг? Ние сме тези, които носим отговорност за този вид стопанска дейност, ние създаваме законодателната рамка, създаваме законите и затова правителствата и парламентите носят отговорност за защита на децата от хазартните игри.

Във времето, когато порнографията и хазартните игри влизат в домовете ни в триизмерен формат, родителите не са в състояние да предпазят децата си от тези влияния или да ги защитят от това да бъдат въввлечени в такива дейности. Затова смятам, че е основно задължение на Комисията и на Европейския парламент да създадат правна рамка и да не подкрепят онези, които развиват такава дейност чрез бездействието си. Вместо това трябва да подкрепят онези, които са ги избрали и пред които носят отговорност.

Друг проблем, който искам да спомена, е контролът на паричния поток. В различните държави парите от хазартните игри и този вид дейност се предоставя за подпомагане на спорта, културата и образованието. Ако ще губим парични потоци от отделните държави на Бахамските острови и данъчните убежища, тогава искам да попитам дали част от тези пари могат да бъдат върнати за подпомагане на спорта в различните държави. Защото ако пускаме и играем хазартни игри чрез интернет, то тогава печалбата се създава другаде, а не в държавите, където се намират самите играчи. Проблемът си остава неразрешен и неадекватно контролиран и според мен Европейската комисия наистина трябва да се събуди и да започне работа по рамкови правила за този вид дейност. Трябва да създадем необходимите условия, така че, от една страна, да не излагаме здравето и образованието на децата на риск, и в същото време да не изпускаме финансовите средства, свързани с хазартните игри.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Развитието на хазартните игри в интернет дава възможност за заобикаляне на законите на държавите-членки и за изпиране на пари при почти никакъв контрол. За вътрешния пазар изниква въпросът за монополното положение на хазартните дружества и за непрозрачното финансиране на професионалния спорт, именно поради връзките му с хазартните игри. Това повишава риска от пристрастяване, особено за младите хора.

Съдът на ЕО, от гледна точка на обществен интерес, призна правото на правителствата да забраняват или ограничават хазартните игри в интернет. Въпреки че те не познава граници, регулирането им е различно във всяка държава-членка по отношение на нивата на данъчно облагане, достъпността, контрола и нивото на юридическа отговорност на операторите. Освен това не е достатъчно да се наблюдава качеството на официалните хазартни и лотарийни дружества — движението на пари също трябва да бъде следено.

Вече не е възможен ефективен контрол без споразумение относно общи правила за всички 27 държави-членки. Затова миналата година поискахме от Комисията да излезе с предложение за рамков европейски регламент за хазартните игри в интернет. Твърдо вярвам, че трябва да се въведе забрана за реклама на хазартните игри в интернет, насочена към младите хора. Излагането на деца на влиянието на подобни реклами е същото като излагането им на неограничени количества алкохол, цигари, наркотици или други вещества, които водят до пристрастяване.

За съжаление, Чешката република е най-изостанала в Съюза по отношение на регулацията. Тя не само не ограничава рекламите от този вид, но и не може да забрани съчетанието на игрални домове и заложи къщи в близост до училищата. Очаквам докладът да даде нов импулс на Комисията за договаряне на мерки, които са от съществено значение за хармонизирането на регулацията на хазартните игри в интернет по отношение на обществен интерес на държавите от Европейския съюз.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Г-н председател, добре дошли в Парламента, г-н Барние, и успех в работата Ви.

Аз всъщност съм много доволна да стоя тук днес и да обсъждам хазартните игри в интернет с Вас, защото по време на изслушването Ви в Парламента поставихте особен акцент върху своето виждане, че вътрешният пазар трябва да работи за гражданите, а не обратното. Тук имаме една добра възможност да покажем това на практика.

Позволете ми да започна, като заявя, че подкрепям споменатите от Вас инициативи. Те бяха малко неясни, но звучи разумно да се изготви Зелена книга, да се започнат множество изследвания, да се съберат данни и да се намери информация за тази област по начин, който ни дава обща представа за положението на нещата на ниво ЕС.

Въпреки това искам да Ви напомня за политическата реалност. Въпреки че е вярно, че имаше и едно малцинствено мнение, когато докладът ми беше приет през март, мнозинството членове на Парламента подкрепиха моя доклад, така както има много голяма подкрепа в Съвета за изясняване — в същото време обаче трябва да гарантираме, че държавите-членки са тези, които определят как искат да регулират цялата област на хазарта. Това, което е необходимо в областта на хазартните игри в интернет, е, разбира се, да се разбере как можем да защитим нашите граждани, да проучим социалната цена на хазарта и т. н.

Искаше ми се обаче да бях чула донякъде по-ясен отговор. Едва сте заел поста си и сте все още нов, но искам да получа малко по-ясен отговор за това дали имате намерение да се откажете от делата, свързани с нарушения на договора, и да започнете един по-конструктивен диалог с Парламента и Съвета, за да се установи как можем да се справим с това. Затова предлагам повече да не позволяваме на Съда на ЕО да решава делата; нека вземем политически решения за тях. Това ли е политиката, която искате да следвате или не? Това е въпросът, на който искам да получа много ясен отговор.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Г-н председател, приветствам това навременно разискване относно хазартните игри в интернет, и по-специално проблемите, свързани с хазарта при непълнолетни лица и уязвими потребители. В интерес както на обществото, така и на потребителите е да се покаже лидерство и ясна и определена посока при разглеждането на проблема.

Повдигнах въпроса с хазартните игри пред Комисията в началото на миналия ноември, като в отговора, който получих, се казваше, че Комисията подкрепя програмата за по-безопасен интернет, информационните центрове и телефоните за оказване на помощ в държавите-членки. Те дават информация на родителите за опасностите, които децата могат да срещнат в интернет — включително за хазартните игри в интернет.

Въпросните игри обаче в този си вид представлява скрит проблем — проблем, който се разраства.

(EN) С хазартните игри в интернет, за разлика от традиционните хазартни игри, е налице ясен проблем поради липсата на физически надзор. Не съществува отговорно или непосредствено управление, което да гарантира, че комарджията е пълнолетен и действията му са законни. Проверките на сигурността и процедурите за безопасност на сайтовете за хазартни игри в интернет могат да бъдат преодолявани — взети назаем или откраднати кредитни карти могат да бъдат използвани от непълнолетни лица, а самоличността може да бъде фалшифицирана. За уязвимите потребители, хазартът в интернет обикновено се извършва в уединение и експертите в областта посочват нарастващия проблем да се действа импулсивно и възможността за неконтролиран и безразсъден хазарт и защото традиционните предпазни мерки на обикновения хазарт не присъстват при непълнолетните комарджии.

При онлайн хазарта е по-трудно да се установи хазартния играч, който има проблеми, защото това отнема време, отговорност и средства, за да се определи кой играе, кой плаща и кой има проблем. Необходима е ясна посока на всички нива, за да се разреши този въпрос, така че да може да бъдат предприети решителни стъпки за решаване на проблема с непълнолетните играчи и за да се гарантира, че интересите на най-уязвимите потребители са защитени.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Г-н председател, в Нидерландия има приблизително 120 000 души, зависими от хазартните игри, което представлява близо 1% от нашето население. Пристрастяването към хазарта води до сериозни социални проблеми като разорени домове, парични проблеми и престъпност. Затова държавите-членки трябва да положат всички възможни усилия за борба с хазартните игри и свързаните с тях проблеми.

Г-н председател, удивително е, че някои държави-членки имат напълно законен пазар на хазартните услуги. Освен това хазартната индустрия иска да ни накара да повярваме, че въпросният пазар е нормален сектор от вътрешния пазар и затова не трябва да бъде подлаган на ограничения. Това е невероятно. Държавите-членки не трябва да подпомагат пазари, които насърчават социална мизерия.

За съжаление, много хора не могат да устоят на обаянието на хазарта. Поради тази причина нидерландското правителство реши да национализира пазар на хазартни услуги и да позволи един-единствен държавен монопол върху хазарта. Въпреки че бих предпочел да не виждам създаването на казина където и да било в Европейския съюз, все пак считам, че това е най-малко лошото решение.

Г-н председател, Европейският парламент трябва да излезе с категоричен призив към онези държави-членки, в които хазартните игри са разрешени, да възпират този пазар, когато е възможно.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, въпросът косвено призовава за ново общностно законодателство. Като се има предвид обаче, че Съдът на ЕО определи граници и условия, съобразно които държавите-членки чрез националното си законодателство могат да решават как да се регулират хазартните игри в интернет, не е необходимо да се призовава за европейско законодателство.

Освен това по случая „Шиндлер“ Съдът излезе със решение, че хазартът има определени морални, религиозни и културни аспекти, крие голям риск от престъпления или измами и може да има вредни последици върху личността и обществото. Това е най-важната точка.

Именно поради тези причини от обществен интерес секторът трябва да остане под контрола на държавите-членки, които знаят повече за особеностите си и за начините за справяне с тях. Това е подкрепено и както от изследване, направено за Комисията от Швейцарския институт по сравнително право, така и в доклада на г-жа Schaldemose от 2009 г., приет от Парламента.

Докладът заключава, че един подход само в рамката на вътрешния пазар не е подходящ при този особено деликатен сектор, и призовава Комисията да обърне специално внимание на становищата на Съда на ЕО по въпроса.

Lara Comi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да започна с решението на Съда на ЕО, защото възможността държава-членка да забрани на частни оператори да предлагат хазартни услуги в интернет, подчертава необходимостта от стандартизация на един пазар, който е много печеливш, но и много рисков за потребителите.

Затова, при липсата на някаква европейска хармонизация на хазартните дейности, всяка държава е свободна да избира собственото си ниво на защита. Често е невъзможно да се открие къде приложението на едно такова ограничение започва и свършва. Всъщност, въпреки че Комисията е предприела редица производства за нарушение срещу някои държави — които, ще изтъкна, включват и Италия — за нарушаване на принципа на свободно движение на услуги, Европейският съюз, напротив, потвърди ограничителното решение на Португалия.

В този контекст европейските институции имат огромната задача да преведат хазартния сектор през един регулаторен процес, който е напълно хармонизиран сред държавите-членки на ниво ЕС. Затова е необходимо да се надхвърлят отделните икономически интереси и да се гарантира значително ниво на защита на потребителите, и най-вече на децата, които са основните жертви на престъпност и измама в такива случаи.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Г-н председател, госпожи и господа, намираме се по средата на един конфликт между две политики, които са любими на Европейския съюз: защитата на потребителите и обществения ред, от една страна, и свободата на движение и предоставянето на услуги, от друга.

Съгласно съдебната практика на Съда на ЕО по този въпрос държавите-членки трябва да запазят своята автономия и легитимност при регулирането на дейността на доставчиците на хазартни игри в интернет. Това е деликатна област, която оказва въздействие върху обществените стойности по отношение на девиантното поведение, свързано с хазарта, както и върху националните традиции, при които сумите, получени от този пазар, се насочват за финансиране на социални дейности.

През последните няколко години съдебната практика от Люксембург изгради една съгласувана и последователна линия на съдебно мислене, в резултат на която европейските институции и в частност Комисията трябва да приемат една по-ясна позиция. Това включва създаването на регулаторна рамка, която взема предвид всеобщата загриженост на всички държави-членки по отношение на превенцията на трансграничната организирана престъпност, която използва този вид игри като начин за разширяване, както и по отношение на предоставяне на адекватна защита на потребителите, които са уязвими към този вид хазартни игри в интернет.

Г-н Барние, очакваме с нетърпение новата Комисия, която вече встъпва в длъжност, да разгледа проблема като приоритет в дневния си ред.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Госпожи и господа, както всички знаем, хазартът традиционно е строго регламентиран в повечето държави в Европейския съюз. Разбира се, положението се е променило, след като интернет се превърна в най-голямото хазартно свърталище в света. Факт е, че техническото развитие, свързано с хазартната дейност, напредна много бързо в цял свят и съответните правни договорености междувременно не са в състояние да осигурят задоволителен отговор.

Дела, свързани с хазартните игри в интернет, често биват разглеждани от Съда на ЕО, което ясно показва, че тълкуването и прилагането на общностните закони в областта на хазарта са двусмислени. Освен това хазартните игри в интернет се считат за „неясна област“ на закона.

Според мен трябва да зачитаме факта, че всяка държава има издадени хазартни лицензи в рамките на своята компетентност. В същото време принципно сме съгласни, че националното законодателство не трябва да престава принципите на Европейския съюз за стопанската дейност и предоставянето на услуги в рамките на ЕС. Това обаче означава парадоксално, че чешкото право например не трябва да позволява на чешките фирми да получават лиценз за развиване на хазартна дейност в интернет, но Чешката република не може да забрани на чуждестранни хазартни фирми да развиват дейност на нейна територия. Не можем да приемем такава ситуация, да не говорим за социалните и здравни рискове и рисковете за безопасността, свързани с хазартните игри в интернет, или въпросите, свързани с данъчното облагане.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-н председател, както добре си спомняте, г-н Барние, Европейският парламент беше последователен в политиката си, когато се противопостави на включването на хазартните игри в

директивата за услугите, защото хазартните игри не са услуги: те са свързани с риск от пристрастяване и произтичащите от това социални разходи.

Почтеността на спорта също е нещо, което Европейският парламент смята, че заслужава защита, особено сега, когато с Договора от Лисабон вече имаме правомощията да се занимаем с проблема. Колкото по-нерегламентиран е хазартът, толкова повече спортът се превръща само в средство за натрупване на печалби и е предразположен към престъпна дейност по изпиране на пари например.

Комисията трябва да предложи решение, което отчита последователната политика на Парламента за запазване на хазарта в компетенциите на държавите-членки, поради специалния му характер. Най-малко десетина дела са били разгледани от Съда на ЕО към Европейския съюз, като последното беше делото за Португалската лига. Въпреки това не е редно да има напредък по тези случаи под формата на съдебни решения или в резултат на производства за нарушение. Трябва да има политическо решение по тези въпроси, но такова, което не води до хармонизация, защото така или иначе държавите-членки носят отговорност за социалните разходи и други неблагоприятни последици от хазарта.

Трябва да има логична и всеобхватна политика в областта на хазарта, защото хазартните игри в интернет са просто средство и само по себе си това не означава, че всяка политика в областта на хазарта ще бъде трансгранична политика. По-големият брой хазартни игри в интернет не е природна сила, която напредва неумолимо. Налице са голям брой продукти, които магазините в интернет не могат да продават зад граница, и затова дружествата за хазартни игри в интернет също трябва да спазват законите в различните държави-членки.

Г-н член на Комисията, искам да Ви насърча да изготвите Зелена книга за хазарта. Това със сигурност ще ни предостави средствата за борба с хазартните услуги в интернет, които идват извън Европа, и проблемите, причинени от хазарта.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на предишните оратори за техния принос и на колегата ми, Christel Schaldemose, за работата ѝ по въпроса.

Както заявиха предишните оратори, хазартът не е като другите нормални услуги. Отрицателните последици от хазарта не могат да бъдат по-силно подчертани, както много колеги заявиха тази сутрин. Съществуват две международно признати скали, които могат да измерят проблема с хазарта. Едната се нарича показател за диагностична статистическа оценка, а другата е канадският показател за оценка на проблемния хазарт. Тези средства бяха използвани в Обединеното кралство и беше оценено, че само в Обединеното кралство — а нидерландският колега заяви, че е засегнат един процент от населението на страната — приблизително 236 000 до 284 000 пълнолетни лица имат проблем с хазарта.

Какъв би бил техният брой в рамките на Европейския съюз? Като си помислите, ако тази Зелена книга бъде изготвена, искам да видя Комисията да направи някаква статистика — всъщност проучване по отношение на въздействието на хазарта и хазартните игри в интернет върху гражданите на Европейския съюз. Смятам, че това ще е много полезна информация за нашето разискване, която ще имаме на разположение.

По отношение на точката за решенията на Съда на ЕО, когато погледнете думите „с цел да се предотврати предоставянето на хазартни игри в интернет с измамна и престъпна цел“ и разпространението на картели в единния пазар, подчертани в доклада за конкуренцията, трябва да гарантираме, че дружествата за хазартни игри в интернет не използват регистрацията в различна държава от тази, в която развиват дейност, като параван за укриване на незаконни практики.

Очаквам с нетърпение да чуя още от г-н Барние. Пожелавам Ви успех, г-н член на Комисията, в новата Ви роля.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, аз също искам да изкажа поздравленията си към члена на Комисията Барние. Г-н член на Комисията, това не е най-лесната тема за начало на работата Ви в Комисията, но смея да кажа, че Вашият предшественик, г-н Макрийви, не би имал нищо против, ако кажа, че той беше комарджия. Той ходеше на състезания и нямаше нищо против да направи залог.

Очевидно са налице две мнения по въпроса. Становището на Парламента обаче е съвсем ясно от неговата резолюция от 10 март 2009 г. и смятам, че си заслужава да цитирам три реда от резолюцията, в която се казва, че „държавите-членки имат интерес и право да извършват регулиране и контрол на своите пазари на хазартни услуги“. В нея ясно се казва също, че „операторите на онлайн хазартни услуги трябва да спазват законодателството на държавата-членка, на чиято територия те предоставят своите услуги“, и „че в тази

изключително чувствителна област не е удачно прилагането на подход, съобразен единствено с принципите на вътрешния пазар“.

Проблемът за нас като законодатели и за държавите-членки е, че пазарът ни е изпреварил: развитието в тази област е изпреварило съществуващото законодателство и ще продължава да го прави. Независимо дали ни харесва, хората обичат хазарта. Аз по-скоро бих си купила обувки, но други ще направят различни неща, които им харесват.

Напълно съм съгласна с тези, които много ясно се изказаха за проблемите на хазарта бил той по интернет или не. Съществуват значителни социални въпроси, където хората, които са пристрастени, надхвърлят това, което трябва да направят. Но не забравяйте също, че държавите-членки насърчават лотариите и може би това е узаконена форма на насърчаване на възможно пристрастяване.

Така че няма яснота по въпроса, но за пореден път проблемът за Европейския парламент, за Европейския съюз като цяло е, че няма съгласуваност между държавите-членки. Все пак нашите граждани имат достъп до услуги извън собствената им държава — те желаят да играят хазарт.

Зелената книга ще бъде добре дошла: за Вас е голямо предизвикателство да съберете информация по въпроса. Смятам, че проблемът се крие в това, че е налице голяма празнина в информацията и знанията. Комисията трябва да представи решение за справяне с проблема.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Г-н председател, г-н член на Комисията, казано е, че политиката е игра, понякога дори хазартна игра, но хазартът всъщност не е стопанска дейност или услуга. Той е свързан с голям брой социални злини, които привличат престъпна дейност.

Пристрастяването към хазарта твърде често поставя хората във финансово затруднение, което може да доведе до много сериозни психични проблеми. Повтаряйки съобщението на колегата ми, изказването на г-жа Stihler, искам да спомена, че през 2008 г. във Финландия имаше 40 000 души с хазартни проблеми. Ако същият брой хора съществуваша пропорционално на ниво ЕС, това би означавало, че сега в Европа щеше да има над 35 милиона души с хазартни проблеми, а това е огромна цифра. Затова смятам, че държавите-членки в бъдеще трябва да имат правото сами да решават как организират хазарта с цел всички потенциални психологически и финансови вреди да бъдат сведени до минимум. Съществува необходимост от строги правила, регулиране на пазара и държавна агенция за надзор.

Накрая, искам да подчертая колко е важно за нас да се вземе под внимание защитата на потребителите, които са особено уязвими, опасностите от пристрастяването към хазарта, натрапчивото поведение и да се направят реални усилия за борба с организираната престъпност, която се опитва да печели от хазарт.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа DURANT

Заместник-председател

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, поздравления, г-н член на Комисията, и добре дошли.

Всеки е виждал как пазарът на хазартни услуги в интернет се разрасна през последните няколко години и привлече икономическото и медийно внимание. Това е едно явление, което включва нови социални групи и което се характеризира с поли-потребление. Технологиите улесняват достъпа и позволяват участието на все по-голям брой потребители — често млади хора, които обикновено са по-запознати с компютрите и интернет.

Мечтата за по-добър живот чрез хазарт често има катастрофални последици, а много семейства се оказват в затруднено положение, от което често няма възможност за спасение. Освен това сериозните вреди, причинени от липсата на социален контакт и взаимодействие при играчите на хазартни игри в интернет, не трябва да се подценяват в никакъв случай. Самотата и главната невидимост на играчите характеризират една като цяло неприемлива пристрастеност. Хазартът е порок, който и до днес изглежда си остава скрит до голяма степен.

В предишната ми професия като главен изпълнителен директор на обществен здравен орган, открих специално отделение за патологичен хазарт. Предложеният модел за намеса се оказа успешен, защото лечението съчетава аспекта на терапията с този на превенцията, изследването и рехабилитацията.

Трябва да се намесим, като приемем обща позиция и гарантираме, че всички зависимости са предмет на една стабилна форма на управление. Случаят досега не е такъв: става дума за злоупотребата с наркотици, алкохол, тютюн, храни и пристрастеност към интернет.

Съжалявам, че въпросът, поставен от мен и други 42 членове на Парламента, все още не е разгледан от Парламента в пленарна зала, заради опозицията на левите партии. Затова се чудя доколко Комисията действително проявява интерес към хората, които имат доказан проблем с наркотичната зависимост или друга показана зависимост, и колко важна е ролята на борбата с трафика на наркотици в програмата на Комисията.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-жо председател, причината да се чувстваме сигурни в Европа, причината Европейският съюз да съществува толкова дълго според мен е, защото Европа винаги е зачитала чувствителните национални теми. Вечната дилема, която възниква по отношение на това дали Европа или държавите-членки имат първата и последната дума, е сериозен проблем и идеален пример за това е хазартът, особено хазартните игри в интернет. Интернет е едно вълнуващо място, но то крие опасности, които се контролират трудно. В същото време принципът на конкурентоспособност, който е стълбът на вътрешния пазар, не може да пренебрегва основните въпроси на зачитане на националните обществени интереси. Смятам, че това, което е необходимо в този баланс, е ясно посочено и в двете решения на Съда, който, от една страна, разбира и защитава концепцията на обществен интерес, гарантиран от националните традиции, а от друга страна, формулира възражения към непропорционалните мерки, които в края на краищата работят за сметка на гражданите.

Като сме наясно с консултациите, които понастоящем се провеждат в Съвета, очакваме да чуем как Комисията ще работи за гарантиране на национална автономия на действие и за създаване на ефективна основа за сътрудничество, така че въпросът за навика и въпросът за измамите могат да бъдат преодоляни. В заключение, г-н член на Комисията, искам да Ви поздравя и да заявя, че вярвам на всичко, което казахте в залата. Чувайки, че в момента сте на друго мнение по отношение на буквата на закона, но не и по отношение на духа му, е нещо, което ще очаквам да видя на практика. Успех!

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, преди всичко добре дошли, г-н член на Комисията. Доволен съм да Ви видя тук и точно на това място. Това, което фактически разглеждаме в тази област, е, наред с други неща, изпълнението на регулаторната рамка на социалната пазарна икономика.

Ние сме под напрежение. От една страна, трябва да стигнем по-далеч по пазарния път, защото трябва да приложим принципите на вътрешния пазар. От друга страна, не можем да изоставим чувството си за отговорност. Поради тази причина трябва да поставим определени ограничения върху пазара на хазартни услуги. Трябва да приемем отговорността си. Не можем да позволим на всички да правят каквото си искат на пазара на хазартни услуги, както не можем и на финансовия пазар, и след това да оставим обществото да плати цената. С хазарта сме изправени пред въпроси, свързани с образованието, изпирането на пари, престъпността и свободата. Трябва да разгледаме тези неща заедно.

Не разполагаме и с ясни определения. Говорим за хазарт, но съществуват толкова много различни видове хазартни игри, а има и различни определения. Затова приветствам известието за Зелената книга, защото тя ще ни даде възможност да разгледаме въпроса за определенията, проблемите и разнообразието на отделните национални навици по едно и също време.

Един чисто вътрешно пазарен подход няма да ни помогне за тези въпроси. Не трябва обаче да се използва един подход за сметка на друг. Необходима е регулаторна рамка на ниво ЕС, за да не трябва да обсъждаме въпроса всяка година. Засегнати са всички държави-членки и различните оператори. Работейки заедно, не трябва да накръпваме законите на държавите-членки, а да гарантираме правната сигурност на европейския пазар.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, наясно сме с разликите, които съществуват между различните регулаторни рамки на отделните държави, както и сме наясно, че различните тълкувания на европейското и национално право понастоящем водят до голям брой нарушения и спорове в държавите-членки.

Липсата на политика на Европейския съюз вече не е подходяща предвид предизвикателствата, свързани с трансграничния характер на хазартните услуги в интернет. Освен това бързото разпространение на интернет и електронната търговия през последните години доведе до увеличаване предлагането на игри в интернет и възникването на произтичащи от това трансгранични въпроси, които остават нерешени.

Поради тази причина съм убеден, че европейските институции трябва да отговорят на общите предизвикателства като защитата на потребителите — и най-вече на децата — и предотвратяването на престъпления и измами, но също и на предизвикателствата, свързани с борбата с незаконното и неправомерно предлагане на услуги, с което националните правителства не могат да се справят сами.

Затова Комисията трябва да отговори на исканията и стремежа на Парламента за изготвяне на европейска регулаторна рамка. Тя трябва да направи това, като покаже необходимата решителност. Г-н член на Комисията, Вашата добра воля не е под въпрос и затова Ви казвам, че консултацията и Зелената книга са добри идеи, при условие че се използват за намиране на правилната законодателна рамка и това не е просто самоцел. Старата Комисия много често изготвяше твърде много проекти за зелени и бели книги, без да бъдат взети решения. Смятам обаче, че Вие осъзнавате, г-н член на Комисията, че се нуждаем от решения, а не само от думи.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (EN) Г-жо председател, като гледам решенията, приети досега от Съда на ЕО, Съвета, Комисията и Парламента по отношение на хазарта и залаганията, бих направила следните изводи. На практика всички държави-членки и Парламентът отхвърлят прилагането на принципите на страната на произход и взаимно признаване в тази конкретна и чувствителна област. Съдът приема това, както отново беше изрично изразено в решението му от миналия септември. За Комисията това решение означава, че тя губи един от основните аргументи, използвани от нея във всички дела за нарушение.

Държавите-членки са свободни да определят свои собствени цели на политиката в областта на залаганията и хазарта и да определят с точност степента на защита, която те считат за подходяща за гражданите си. Съветът и Парламентът работят съвместно в продължение на години. През 2006 г. и 2007 г. те се споразумяха за изключването на хазарта и залаганията от директивата за услуги и директивата за аудиовизуалните медийни услуги.

Миналата година докладът Schaldemose беше изготвен въз основа на работата на Съвета по време на френското председателство и същата политика беше продължена от шведското и испанското председателство. В доклада Schaldemose бях отговорна за политиката на групата PPE и споделям мнението й.

Г-н член на Комисията, искам да Ви задам следния въпрос: споделяте ли мнението, че Комисията трябва най-накрая да започне да помага на държавите-членки в борбата им срещу всички незаконни — с други думи своеволни — хазартни предложения, вместо да губи време с въпроси, на които вече е бил даден отговор? Ако това е така, какви ще бъдат действията й?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-жо председател, няма съмнение, че пазарът на хазартни услуги в интернет в Европа се развива много динамично. Всъщност над 40% от световния пазар на хазартни услуги е съсредоточен в Европа, като генерира все по-големи печалби. През последните четири години тези приходи са се увеличили почти два пъти: от 6,5 млрд. евро до 11 млрд. евро. Статистическите данни ни позволяват да кажем, че това явление ще продължи да се разпространява както на наднационално, така и на трансгранично равнище. Развитието на услугите и интернет пазара и промените в нагласите на потребителите изискват реакция от страна на Европейския съюз. Липсата на регламент на Общността за хазартните игри в интернет е само един пример, в който институциите не само не са в крак със социалните промени, но също така не успяват да отговорят на нуждите на променящия се общ европейски пазар. Динамично развиващият се пазар на хазартни услуги, който се основава на трансгранични контакти и сделки, се нуждае от общи и ясни правила, за да се сведат до минимум рисковете, свързани с измами, изпиране на пари, уреждане на резултати от спортни срещи и зависимостите. Ясните и прозрачни принципи трябва да бъдат в основата на функционирането на единния пазар, а ние трябва преди всичко да защитим европейските потребители от тези заплахи.

Трябва да информираме потребителите за възможните отрицателни последици от хазартните игри в интернет. Младите хора, както заявихме в резолюцията от март, не са достатъчно зрели, за да разграничават понятия като късмет, шанс и вероятност за победа. Трябва да определим риска от хазартни зависимости, които се развиват сред младите хора. Все по-често Комисията изостава, не само по този въпрос, от изключително бързото развитие на интернет и различните видове онлайн дейности. Една от причините за това не е ли фактът, че Комисията почти изцяло е съставена от хора, които са израснали във време, когато този електронен свят на предприемачество в интернет е бил само предмет на футуристични романи?

Комисията трябва да започне работа по изготвянето на един подробен доклад, който да анализира всичко, свързано с проблема за честността в хазартните игри, и всички правни и социални последици, свързани с това. Налице е необходимост от ясно определен европейски кодекс на добрата практика, който ще определи най-високите стандарти и ще бъде в състояние да направи разлика между честно спортно състезание в игрите и нечестните хазартни игри.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Регулирането на пазара на хазартни услуги в Европейския съюз е деликатен въпрос независимо дали става дума за традиционен или хазарт в интернет. Секторът на хазарта в интернет се е увеличил през последните години и вече представлява област, в която се генерират огромни печалби. Има хора, които се изказват в подкрепа на забраната на хазарта, докато други смятат, че една такава забрана би довела до увеличение на тези дейности, без да се прилага какъвто и да било контрол.

Както Европейският съюз, така и държавите-членки имат общи цели в усилията си да подобрят регулирането на хазартните дейности. Те искат защита на непълнолетните лица, намиране на решение на проблема с пристрастяването, въвеждането на подходящи мерки за надзор, свързани с прозрачността и правилата за реклама, да не говорим за превенцията на пристрастяването и прекомерните хазартни игри в интернет.

Предвид липсата на хармонизирано законодателство в тази област, държавите-членки са свободни да определят собствените си цели на политиката в тази област и да определят необходимото ниво на защита. Въпреки че целите изглеждат едни и същи, разрешаването на проблема с регулацията в тази област никак не е лесно. Не можем обаче да отречем реалността на ситуацията — хазартът е важна икономическа дейност, която не се съобразява напълно с правилата на вътрешния пазар. При липсата на ограничения от страна на технически пречки, тези дейности могат да бъдат достъпни зад граница и да генерират печалби в размер на милиарди евро.

Решенията на Съда на ЕО не обединяват позициите на тези, които имат различни виждания за правилния начин за прилагане на правилата. Комисията продължава да е изправена пред една парадоксална реалност между компетенциите на държавите-членки за регулиране на тази област и жалбите, подадени от доставчиците на хазартни услуги, срещу ограниченията, наложени на национално равнище.

Не съм поддръжник на хазартните игри в интернет. Дори бих казала, че съм против тази дейност. Считаю обаче, че трябва да започнем с реалността, че тези игри съществуват. Ето защо трябва да изготвим хармонизирано законодателство, което не само ще регулира дейностите на икономическите оператори, но и ще предостави мерки за подпомагане на потребителите. Трябва да гарантираме, че хазартните игри в интернет биват разглеждани по един отговорен начин. Трябва да защитим непълнолетните и уязвимите лица. Трябва също да предотвратим зависимостите и да избегнем организираната престъпност.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Преди всичко искам горещо да приветствам члена на Комисията Барние и искам да му пожелая успех в работата му. Госпожи и господа, моля да ми позволите да обобщя това, което искам да кажа, в три основни точки.

На първо място, в епохата, когато експертите казват, че светът ни е доминиран от масмедии и интернет, не можем да обсъждаме хазарта, и най-вече хазартните игри в интернет, без да обръщаме внимание на съответните социални, културни, здравни и психични последици. Също така е ясно, както се посочва в решението, прието от Парламента преди една година, че хазартните игри в интернет имат очевидни вредни последици върху обществото. Достатъчно е да споменем ефектите, свързани с развитието на зависимост, организираната престъпност и изпирането на пари. Не трябва да забравяме и за особено вредните последици от спортните залагания, като дори сега Европа е засегната от ужасен скандал за уреждане на резултати от спортни срещи, който, за съжаление, е свързан с този въпрос.

Второ, според мен се лъжем, ако си мислим, че регулирането на хазартните игри в интернет е въпрос от областта на свободния пазар. Това е най-вече въпрос, свързан със защитата на потребителите. Според мен регулирането трябва да се съсредоточи върху въпросите, свързани със защитата на потребителите.

Не на последно място, позволете ми да направя две предложения. Необходим е общ регламент на европейско равнище, регламент, който се основава на защитата на потребителите и който е насочен към превенция, с цел да се предотврати развитието на зависимости, асоциирането на хазартните игри в интернет с организираната престъпност и скандалите, свързани с уреждане на резултати от спортни срещи, които застрашават честната игра. Не на последно място, необходимо е Европейският съюз да изготви регламент, който се простира извън границите на Европейския съюз, защото хазартните игри в интернет са глобален проблем, и смятам, че е въпрос, на който трябва да обърнем внимание.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Г-жо председател, подобно на голям брой области на дейност, хазартът се е възползвал от високите технологии. Съществуват предимства и недостатъци. Предимството е, че се улесняват играчите, които вече много по-лесно могат да получат и направят залог. Това е голям източник на доходи за държавите-членки и ние се отклонихме към огромни области. Преди имаше единствено състезания и спорт, а сега налице са огромен брой други области като политически прогнози например. Както казваме в Ирландия, можете да се обзаложите, че две мухи ще се изскачат по стената. Така че е налице огромен напредък по отношение на областите, свързани с хазарта.

Недостатъкът е, че са налице измами, уреждане на резултати от спортни срещи, социален и битов хаос, пристрастяване към хазарта, и други. Изчислено е, че само в Обединеното кралство — по думите на анонимните комарджии — има приблизително 600 000 души, които са пристрастени към хазарта и които са членове на

анонимните комарджии. Имаме същия проблем в Ирландия и това е общ проблем на територията на целия Европейския съюз.

Смятам, че трябва да разгледаме решението на Съда на ЕО от гледна точка на становището, че държавите-членки сами трябва да определят правилата и регулациите. Необходима е обща политика, защото хазартът не признава граници. Това е проблем на целия Европейски съюз. Считам, че трябва да се върнем към отличните препоръки, направени на 10 март 2009 г., които си струва да разгледаме отново. Така например, членовете на Парламента призовават държавите-членки за тясно сътрудничество с цел да се разрешат социалните проблеми и проблемите, свързани с обществения ред, които възникват в резултат на трансграничните хазартни игри в интернет. Второ, трябва да защитим потребителите от измами и затова е необходима обща позиция. Трето, трябва да има общ регламент по отношение на рекламата и предоставянето на хазартни игри в интернет. Не на последно място, по отношение на кредита трябва да разполагаме с максимален размер на кредита и, със сигурност от гледна точка на възрастта, трябва да има определени възрастови ограничения.

Г-н Panzeri заяви по-рано — и той е прав — че тук много се говори за резолюции и препоръки и всички те са много похвални, но, в края на краищата, е необходимо същите да бъдат приведени в действие. В противен случай те са просто стремежи. Така че ние говорим за действия и за графика. Това е причината, поради която с нетърпение очаквам отговора на Комисията.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Вероятно никой не би оспорил факта, че хазартът, подобно на другите форми на зависимост, води до сериозни социални проблеми, които засягат не само играчите на хазартни игри, но и цялото общество. Това е един сложен проблем.

С бързото разпространение на достъпа до интернет в нашия глобализиран свят е налице значително увеличение на една нова форма на зависимост — зависимостта към хазартните игри в интернет. През четиринадесетте години от 1996 г. насам пазарът на хазартни услуги е нараснал драстично. С нарастването на пазара се увеличават и общите приходи от хазарт в света. Докато не се създаде обща система на Европейския съюз за регулиране на хазартните игри в интернет, единствените хора, които са доволни от тези цифри, ще продължат да бъдат представителите на стопанската дейност с хазартни услуги в интернет.

Съдът на ЕО заяви, че хазартните услуги могат да се възползват от свободата на движение и че държавите-членки трябва сами да регулират услугите, като се вземат предвид техните ценности и традиции. Литва например все още е една от тези държави в Европейския съюз, в която хазартните игри в интернет са забранени. Свободното движение на услуги обаче осигурява възможност за хазарт, за свободен достъп до онлайн хазарт и дори ако забраним хазарта на територията на целия Европейски съюз, все още няма да бъдем защитени от хазартните дейности, регистрирани в други части на света. Затова е необходимо да се създаде обща система на Европейския съюз за регулиране на хазартните игри в интернет, като се вземе предвид защитата на рисковите групи, с особено внимание на защитата на непълнолетните лица и контрола на сделките.

По отношение на непълнолетните лица те се пристрастяват не само към хазарта с пари, но често и към игри, които са агресивни по същество и имат агресивно съдържание, и това също представлява голям проблем.

Положението е почти същото по отношение на емисиите от въглероден диоксид, които често разискваме. Интернет няма граници и затова, ако разполагаме с различни правила и разпоредби в областта на хазартните игри в интернет, това ще заприлича на проблема с изменението на климата — много разговори, но, за съжаление, малко резултати.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-жо председател, искам да задам въпрос на Комисията с оглед на въпросите, зададени от моя колега, г-н Nitras, който е възпрепятстван да присъства днес, заради проблеми, свързани с идването му в Страсбург. Първо, искам да поискам от Комисията да коментира неотдавнашните законодателни промени в държавите-членки по отношение на съвместните решения на Съда на ЕО. Второ, Комисията все още ли предвижда вземането на правни мерки за въвеждане на общи рамки, които могат да уредят сделките, свързани с хазартните игри в интернет, от гледна точка предимно на защитата на потребителите и борбата с пристрастяването към хазарта, както и на нарастващото присъствие на организираната престъпност в системата, която не е проверена и контролирана по подходящ начин?

Във връзка с това Комисията споделя ли мнението, че въпреки действащите днес общи разпоредби на Европейския съюз държавите-членки все още не са в състояние да контролират хазарта за своите граждани, независимо от въведените забрани например? В тази област, изглежда, че нормативните актове не са адаптирани към настоящото положение и към развиващия се пазар на интернет услуги. В тази връзка въпросът ми е следният: какви мерки възнамерява да предприеме Европейската комисия в тази област за установяване може би на общи правни рамки, които да бъдат еднакви за всички държави-членки?

Toine Manders (ALDE). – (NL) Искам да поздравя члена на Комисията Барние за назначаването му и горещо да го приветствам с добре дошъл тук, защото има много неща в дневния ред.

Директивата за услугите, или директивата Болкешайн, която беше обсъждана тук, изрично изключва хазарта. Съжалявам за това, защото означава, че не смеем да признаем, че това представлява проблем за потребителите, и смятам, че това е дело на правителства, които биха искали това да си остане монопол за държавите-членки. От това произтече една законодателна бъркотия, която понастоящем води до значителна правна несигурност. Това е достойно за съжаление и се дължи на липса на смелост, включително и от наша страна, да се разгледат проблемите. В крайна сметка да не се занимаем със съществуващ проблем е като да си заровим главата в пясъка като щраус. Това обаче са реални проблеми, защото организациите, които предоставят хазартни услуги, са постоянно нащрек за нови възможности.

Настоящото ни законодателство се основава на физически граници, но ние отдавна сме достигнали епохата на виртуалните граници. Затова според мен трябва да гарантираме един европейски подход към хазартните игри в интернет, да въведем по-ясно законодателство, да включим доставчиците и да гарантираме защитата на потребителите и спирането на организираната престъпност. Това също така означава обаче, че трябва да се осмелим да се разделим с положението, в което правителствата запазват монопола си въз основа на решението на Съда на ЕО, че монополите са разрешени, стига да се провежда рестриктивна политика — това излиза от всякакъв контрол.

Съдът на ЕО също посочва това редовно и смятам, че трябва да имаме смелостта да вземем строги мерки, които отстраняват изстрастите и злоупотребата с хазарта не само в полза на нашите граждани, но и с цел да се спре организираната престъпност. Надявам се това да се окаже успешно, г-н Барние: имате огромна задача пред Вас и аз Ви желая късмет.

Може би — и това е последният ми коментар, г-жо председател — ще зарадвате Парламента, като разгледате по-внимателно изпълнението на директивата за услугите — в края на краищата чух много положително отзиви в това отношение.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, по дело C-42/07 Съдът на ЕО разгледа дали Португалия е нарушила правото на Европейския съюз чрез забраната на хазартните игри в интернет. Португалия е забранила на дружества да предоставят хазартни игри в интернет. Дружествата, засегнати от забраната, като „BWin“ и „Liga Portuguesa de Futebol Profissional“, са водели съдебна битка чак до Съда на ЕО. Основният довод е бил, че по този начин Португалия е нарушала свободата на предоставяне на услуги и че в крайна сметка на всеки предприемач трябва да му бъде позволено да предоставя трансгранични услуги. Освен това всеки гражданин на Европейския съюз трябва да бъде свободен да получава услуги, което представлява пасивна форма на свобода.

По отношение на съдържанието обаче свободата на предоставяне на услуги включва също забрана за дискриминация, което означава, че на държавата не е разрешено да поставя чуждестранни доставчици на услуги в по-неблагоприятно положение от националните такива. От друга страна, свободата на предоставяне на услуги съдържа и забрана за ограничения, което означава, че всяко действие, което само по себе си не е дискриминационно, но има за цел да възпрепятства навлизането на чуждестранни дружества на пазара, е, разбира се, забранено. Изненадващо, Съдът на ЕО отхвърли това, като посочи, че свободата на предоставяне на услуги може да бъде ограничена, ако застрашава обществен интерес, както и че това е необходимо за борба с измамите, за гарантиране на защитата на потребителите и за предотвратяване на хазартната зависимост.

Пристрастяването към хазарта е основен проблем в момента. Само в Германия 200 000 души се считат официално за зависими от хазарта, а все повече млади хора стават жертви на тази зависимост. В едно проучване се посочва, че хората започват да играят хазарт още на 13-годишна възраст. От друга страна, запознати сме с проблема частните оператори, които отговарят на строгите изисквания и прилагат съответните процедури за защита на потребителите, биват категорично изключвани от пазара, докато, от друга страна, на държавните монополи в областта на хазарта е позволено да избегнат конкуренцията в Общността, което им предоставя по-голямо предимство на пазара.

Надявам се, че тази много трудна и поляризирана ситуация ще бъде взета под внимание при създаването на нова регулаторна рамка и че Комисията ще включи повдигнатите от мен ключови въпроси.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, преди всичко искам да пожелая успех на члена на Комисията Барние в работата му, защото е необходимо работата да бъде свършена добре.

Хазартът, по своята същност, има психологически последици за отделните играчи и засяга културните и поведенчески аспекти на отделните общества. Като се имат предвид рисковете, произтичащи от хазарта, неотдавнашното решение на Съда на ЕО, което дава право на всяка държава-членка да определя собствени правила за контрол на залаганията и хазарта в интернет, е разумно.

Решението по отношение на *Португалската лига* потвърждава, че Европейският съюз се регулира вътрешно от 27 различни правила, въз основа на които всяка държава е решила да законодателства. Тази позиция е напълно против прилагането на законите на вътрешния пазар, както и против сектора на хазарта и хармонизацията на европейско ниво.

Предлагане, което не се регулира стриктно, ще доведе до отрицателни последици върху нуждите и поведението на отделните граждани на Европейския съюз, и тук имам предвид конкретно най-уязвимите групи и младите хора.

Г-н Барние, от Вас искаме да предприемете стъпки за създаване на регулаторна рамка, която ще изясни отговорностите и ще създаде общи принципи и кодекс на поведение за операторите, с цел защита на всички европейски граждани, които имат страст към хазартните игри в интернет.

Milan Zver (PPE). – (SL) Г-н член на Комисията, пожелавам Ви успех с новия Ви портфейл.

Хазартът е съвременна форма на зависимост. Всички го знаем — това е един вид бягство за съвременните мъже и жени. Въпреки това хазартните игри в интернет са факт, пред който политиците трябва да се изправим и за който трябва да намерим най-доброто възможно решение. От една страна, трябва да защитим основополагащите принципи на Европейския съюз като свободното движение на услуги и, от друга, трябва да защитим потребителите.

Каква посока трябва да поемем обаче? Ако предоставим твърде големи правомощия на националните администрации на държавите-членки, струва ми се, че няма да премахнем всички недостатъци на хазартните игри в интернет. Също така няма да премахнем изпирането на пари или свързаната с хазарта престъпна дейност.

Преди всичко няма да успеем да премахнем монопола, защото посветените оператори несъмнено ще постигнат точно това в рамките на националните си граници. Аз съм против протекционизма, когато става дума за хазарта, и се надявам, че Зелената книга може в действителност да разреши този проблем в полза на всички, в полза на потребителите и националните администрации и в полза на принципите, залегнали в основата на Европейския съюз.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, тук си имаме работа с въпрос от голямо значение за защитата на интересите на гражданите и в защита срещу рисковете от измами, които са често срещани при хазарта, включително при хазартните игри в интернет.

Държавите-членки трябва да запазят своята автономия и право да приемат закони в областта на контрола върху хазарта в съответствие с традициите на своите държави и осигуряване на равнище на защита, което е по-подходящо за гражданите и техните интереси, включително инвестиции в социални области, както се случва в Португалия.

Поради тези причини тук не може да има място за прилагане на правилата на конкуренцията и на свободното предоставяне на услуги. Не разглеждаме обикновен вид услуга, а игра, която има сериозни последици за живота на гражданите. Затова се надяваме, г-н член на Комисията, че ще вземете под внимание тази позиция при мерките, които ще бъдат изготвени, като се признае пълното право на държавите-членки да продължават да определят правилата на този етап.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-жо председател, благодаря Ви, че ми давате възможност да кажа няколко думи по този важен международен въпрос.

(EN) Хазартът — и по-специално хазартните игри в интернет — е скрита зависимост и за разлика от другите важни зависимости от наркотици и алкохолни злоупотреби, няма видими физически проявления на болестта. Второ, хазартните игри в интернет са и зависимост на новото поколение и са особено разпространен сред младите хора, които разбират много повече от високи технологии от родителите си и поради тази причина не могат да бъдат разкрити и следователно защитени.

Затова приветствам предстоящото публикуване на Зелената книга, която трябва да се занимае с три неща: първо, да установи фактите за степента на разпространение на хазарта — така например в моя град от 10 000 души преди няколко години имаше само два магазина за залагания, а сега те вече са 18. Второ, след като

фактите бъдат установени, е необходима образователна програма за младите хора, родителите и възпитателите и, трето, законодателство, което ще важи за всички държави.

– (GA) Пожелавам Ви успех в това важно начинание, г-н член на Комисията.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, в разискването за това дали хазартните игри в интернет трябва да се запазят единствено за монополите, дали трябва да бъде предмет на лицензионен режим или дали трябва да бъде забранен напълно, смятам, че не трябва да забравяме, че увеличението на хазартната зависимост е много голямо. Както всички знаем, крупниятата в казината получават психологическа подготовка, за да забелязват играчи със зависимо поведение. Ако е необходимо, на тях може да им се забрани да играят. С увеличението на хазартните игри в интернет обаче проблемът с пристрастяването наистина се придвижи към интернет. Това застрашава взаимоотношенията, работата и здравето на хората, които за кратко време могат да натрупат дългове в размер на хиляди евро.

Защитата на младите хора е друг проблем, свързан с въпроса. Няма обаче да постигнем нищо, ако забраним на младите хора да играят хазарт. Едно проучване сочи, че един на всеки десет ученици в Хамбург на възраст между 14 и 18 години незаконно играе за пари в интернет, независимо дали под формата на покер в интернет или спортни залагания. Не трябва да забравяме, че освен трагичната съдба на жертвите и техните семейства, това води и до разходи за обществената хазната.

Председател. – Г-н член на Комисията, позволете ми първо да Ви приветствам с добре дошъл, защото аз не открий разискването, и след това да Ви дам думата да отговорите на големия брой въпроси.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, благодаря Ви за приветствието и благодаря на всеки един от вас за добрите пожелания и подкрепа. Както сте разбрали — казвал съм това и преди в Парламента — започвам тази нова задача, която председателят Барозу ми повери, с голяма непоколебимост и решителност. Ще остана дори малко идеалистичен. Смятам, че творческите идеали съществуват, особено когато става дума за европейския проект.

Въпросът, който г-н Harbour постави много ясно сега, и въпросите на г-н Schwab, г-жа Gebhardt, г-жа Rühle и г-н de Jong по-конкретно, се свеждат до това: Комисията, на този етап, ще покаже ли решимост и инициатива и освен това ще го направи ли, като използва други методи освен процедури за нарушение?

Госпожи и господа, не се заблуждавайте. Разбира се, аз съм на този пост от 48 часа. Затова, моля, дайте на мен и моите колеги време да работим и да ви представим нещата по един сериозен начин. Искам обаче наистина да говоря с вас за един нов подход и правя това поради причина, която е много важна за мен. Както някои от вас — включително г-н Karas, г-жа Gebhardt и г-жа Figueiredo преди малко — казаха, това не се отнася за услуга като останалите. Поради тази причина вие с право очаквате този нов подход от страна на Комисията, като се започне с консултацията, която току що ви предложих.

Понастоящем държавите-членки могат свободно да избират как да подхождат към проблема, стига да се съобразяват с Договора. Всички държави-членки смятат, че хазартът трябва да бъде внимателно регулиран с оглед на риска, който представлява за обществото, риск, който подробно се описва в доклада на г-жа Schaldemose, който прочетох с голямо внимание и интерес.

Работата на Съвета също изтъкна съществуващите доста различни мнения, традиции и практики. Това, което установих, е, че след като през 2006 г. държавите-членки решиха да премахнат хазарта от обхвата на директивата за услугите, Комисията не се е консултирала с тях по европейска инициатива. Ето защо това ще се промени. От моя страна, аз и екипите ми внимателно ще следим усилията на работната група на Съвета. Знам също, че много държави-членки искат обхватът на проектодирективата за правата на потребителите да бъде ограничен. Потвърждавам, че Комисията не изключва решения освен процедурите за нарушение.

С цел да се намери правилният начин, ще публикувам документ за политиката. Самият аз използвах думите „Зелена книга“, но за това трябва да проверя съдържанието и графика на работната програма на Комисията и да го обсъдя с моите колеги. Ще публикуваме обаче документ за политиката, за да структурираме бъдещите разисквания в тази област. Въпросът, госпожи и господа, със сигурност е един нов и смислен вид координация на европейско равнище.

Разбира се, има икономическо измерение, но повтарям, че, що се отнася до мен, то далеч не е единственото. Налице са други сериозни въпроси, които представляват също толкова голямо предизвикателство за обществен интерес. Г-н Creutzmann, г-н Kirkhope, г-н Paška — не мога да спомена всички, които се изказаха, но внимателно си отбелязах казаното от различните координатори на вашите групи от ваше име.

Един от тези въпроси, едно от тези предизвикателства, е трансграничната престъпност. Възможно ли е да се борим с този вид престъпност, без да се възприеме един европейски подход? Според мен това е невъзможно. Освен това, ако не приемем европейски подход за хазартните игри в интернет, няма да постигнем напредък в създаването на вътрешен пазар за електронна търговия.

Що се отнася до хазартните игри в интернет, най-малкото, което трябва да направим, е да засилим сътрудничеството между националните органи, които регулират хазарта в Европа. Това със сигурност е един от въпросите, които се разглеждат от работната група на Съвета, поради което, по този и други въпроси, Комисията ще работи с държавите-членки.

Смятам, че освен да изслушам мнението на държавите-членки, ще продължа да слушам казаното в Европейския парламент, както направих тази сутрин, въпреки че ясно се разбира, че в различните страни на Парламента съществуват различни мнения, които не са винаги последователни, защото съм наясно с позицията на мнозинството в Парламента. Ще изслушам Парламента и всички заинтересовани страни, както и асоциациите в контекста на консултацията за по-добра европейска координация. Във всеки случай ще предложа това на другите членове на Комисията през следващите дни.

Говорих за предизвикателства и изпитания, г-жо председател, и ще завърша с тях. Разбира се, сред въпросите, пред които е изправено обществото, е и въпросът за пристрастяването, който е много важен и който беше подчертан в доклада ви, както и въпросът за непълнолетните лица. Трябва да имаме строги ограничения, които да не позволяват на непълнолетни лица да играят хазарт — всички държави-членки работят по въпроса, но по един неорганизиран начин. Ето защо на този етап смятам, че трябва да има координация на европейско равнище.

За да се свърши добра работа, първо трябва да се разбере проблемът и затова приемам искането, което много от вас направиха, за това документът за политиката на Комисията да съдържа данни и надеждна статистика в допълнение към данните, цитирани преди малко. Затова ще се постарая — каквото в частност беше и искането на г-жа Stihler и г-жа McGuinness — да гарантирам, че в допълнение към ясни посоки на политиката, което означава не само думи, но и предложени решения, документът на Комисията преди всичко да съдържа възможно най-точна диагноза на всички тези въпроси.

Може ли в заключение да се спра, г-жо председател, на въпрос, който също е свързан с въпроса за хазарта, а именно финансирането на спорта. Казвам това като човек, който е посветил 10 години от живота си на организиране на спортни дейности. Няколко дни остават до откриването на Олимпийските игри във Ванкувър и аз имам честта да бъда съпредседател на организационни комитет на Олимпийските игри. Затова знам, че организирането на големи спортни прояви струва пари и че някъде мрежите за финансиране са свързани с хазарта.

Именно поради тази причина много държави-членки, които финансират спорта чрез хазартни игри, искат да предпазят националните практики и законодателство. В момента Комисията провежда проучване за финансирането на спорта, за да разбере по-добре тези опасения. Следващата седмица ще се проведе и конференция в Брюксел, а в документа за политиката, който ще ви представя, ще бъдат включени и тези мрежи, които финансират събития и спорт чрез хазарт.

Госпожи и господа, внимателно изслушах изказванията ви и ви благодаря за тяхното разнообразие и качество. Ще продължа да ви изслушвам. В допълнение към и заедно с Парламента ще консултирам с всички заинтересовани страни. Затова, въз основа на документа за политиката, който, ако бъде одобрен от колегията, вероятно ще представлява Зелена книга, отново ще се срещна с вас, не по-късно от есента, за да постигнем целта да бъдем по-последователни и да създадем тази прекрасна форма на координация на европейско равнище.

Председател. — Много Ви благодаря, г-н член на Комисията, за този пълен и окуражаващ отговор.

Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Ślawomir Witold Nitras (PPE), в писмена форма. — (PL) В самото начало искам да обърна внимание на значението на хазартните игри в интернет в днешния свят. В разискването, което се провежда в момента, разглеждаме няколко теми, които според мен трябва да бъдат разрешени възможно най-бързо, и по възможност на общностно равнище. В решението си Съдът на ЕО посочи, че регулирането на закона за хазарта е от компетенциите на държавите-членки, както и че те въвеждат по-строги разпоредби в тази област. Не само в Полша, но и в други държави се чуват мнения, че трябва значително да ограничим възможностите за хазарт в интернет. Според мен това е стъпка в правилната посока, като тя има за цел да доведе до въвеждането на

ясно и единно законодателство, включително принципи за запазване на безопасността в интернет. От друга страна, хазартните игри в интернет често се играят извън територията на една-единствена държава. Това води до сериозни последици — не само правни, но и финансови. Въпросът за това кои правомощия трябва да се прилагат и до каква степен, си остават без отговор. Аз съм на мнение, че понеже една от основните роли на Европейския съюз е да се гарантира сигурността на гражданите му, то трябва да се въведе регулиране на ниво ЕС, както и да се гарантира ефективното му прилагане.

(Заседанието, прекъснато в 11,25 ч., се възобновява в 12,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н УЏЕК

Заместник-председател

5. Изявление на председателството

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Г-н председател, само да съобщя, че Писмена декларация 0054/2009 относно транспорта на коне, предназначени за клане в ЕС, събра необходимия брой подписи. Позволете ми да благодаря на всички подписали се. Това е чудесна новина за нас.

Председател. - Уважаеми колеги, на днешния ден се навършват 20 години от освобождаването на Нелсън Мандела от затвора в Южна Африка след изгърпяване на 27-годишна доживотна присъда, наложена му от режима през 1984 г.

(Ръкопляскания)

Както вероятно знаете, г-н Мандела беше първият лауреат на наградата „Сахаров“ след учредяването ѝ от Парламента през 1988 г.

Отбелязвайки 20-годишнината от освобождаването на Нелсън Мандела от затвора, председателят на ЕП Jerzy Buzek каза: „Нелсън Мандела е вдъхновение и продължава да живее в сърцата и съзнанието на много хора в Европа, Африка и целия свят. Името на Нелсън Мандела ще остане завинаги свързано с борбата за свобода, справедливост и демокрация. Силата на духа на Нелсън Мандела в търсенето на висока нравственост в демократичния живот, правата на човека и помирението с противниците в миналото ни даде най-възвишен пример, който да следваме и към който да се стремим.

(Ръкопляскания)

Последователната борба и благотворителната дейност за борба с ХИВ/СПИН на Нелсън Мандела означава, че той продължава да бъде лъчът надежда за милиони хора по света.

Двадесет години по-късно ние подкрепяме посланието на Нелсън Мандела: „Това е в нашите ръце“.

Michael Cashman (S&D), председател на делегацията за връзки с Южна Африка. – (EN) Г-н председател, ще бъда съвсем кратък, за да не възпрепятствам работата на Парламента.

Както правилно казахте, преди 20 години Нелсън Мандела беше освободен от затвора след прекарани там 27 години като политически затворник. Светът наблюдаваше как той измина последната права от пътя си към свободата. Това беше денят, който промени Южна Африка, а вероятно и целия свят. Той сложи началото на една нова, модерна Южна Африка. Направи го без гняв, обида или горчивина, с което показа, че е далновиден деец, далеч превъзхождащ много други. Вярвам, че той е живият пример за това, че ние сме или в плен на нашата история, или сме свободни от нея. С освобождаването си той освободи цяла една страна, запрати политиката на апартейд в кошчето за смет на историята и поведе Южна Африка към многорасова демокрация. Ние го приветстваме.

(Ръкопляскания)

6. Време за гласуване

Председател. - Следващата точка от дневния ред е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

6.1. Изменение на Регламент (ЕО) № 1085/2006 на Съвета от 17 юли 2006 г. за създаване на Инструмент за предприсъединителна помощ (ИПП) (A7-0003/2010, Gabriele Albertini) (гласуване)

6.2. Международно събиране на издръжка за деца и за други членове на семейството (A7-0005/2010, Jiří Maštálka) (гласуване)

6.3. Програма на Общността за заетост и социална солидарност — „Прогрес“ (A7-0049/2009, Kinga Göncz) (гласуване)

— Преди гласуването:

Kinga Göncz, докладчик. — (HU) Искам да кажа само няколко думи. От една страна, искам да благодаря за помощта, оказана от докладчиците в сянка по време на тези много трудни преговори, за помощта на комисията, и най-важното — за помощта на испанското председателство. Когато преговорите бяха в застои, испанското председателство ги поднови в началото на тази година.

По същество компромисът се състои в това, че Съветът одобри текста за инструмент за микрофинансиране, приет от Парламента на първо четене, което беше достатъчно за бързото стартиране. Другата важна част на компромиса е, че 60 млн. евро са пренасочени от програмата „Прогрес“ и 40 млн. евро от резерва, а финансови инструменти в размер до 20 млн. евро могат да бъдат върнати в „Прогрес“ по препоръка на Комисията. Искам да помоля Съвета да прочете текста на съобщението по въпроса, като е важно то да бъде публикувано след публикуването на текста на споразумението в Официалния вестник.

Ще разполагаме с много важен инструмент за управление на кризи. Искам да помоля всички с помощта си да обезпечат достигне на информацията до държавите-членки, така че повече хора в затруднение да могат да се възползват от този инструмент за започване на стопанска дейност. Мога да обещая, от името на комисията и от мое име, че ще следя започването и последващото изпълнение на програмата. Искрено се надяваме тя да бъде успешна.

Вивиан Рединг, заместник-председател на Комисията. — (EN) Г-н председател, считам за важно, от името на Комисията, да направя следното изявление, поискано от Парламента.

Финансовият принос от бюджета на ЕС за механизма за периода от 1 януари 2010 г. до 31 декември 2013 г. беше определен на 100 млн. евро при частично финансиране чрез съкращаване на 60 млн. евро от програмата „Прогрес“. При представяне на своите проектобюджети Комисията ще предвиди достатъчен неразпределен резерв под тавана на разходите по бюджетна функция 1а, съгласно който бюджетният орган — Съветът или Парламентът — може да реши да увеличи размера на програмата „Прогрес“ максимум с 20 млн. евро за периода 2011-2013 г. съгласно точка 37 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление.

6.4. Споразумение между Европейския съюз и Съединените американски щати относно обработката и предаването на данни за финансови трансакции от Европейския съюз до Съединените щати за целите на програмата за проследяване на финансирането на тероризма (A7-0013/2010, Jeanine Hennis-Plasschaert) (гласуване)

— Преди гласуването:

Joseph Daul, от името на групата PPE Group. — (FR) Г-н председател, от името на групата Европейска народна партия (Християндемократи), предлагам Парламентът да върне доклада на г-жа Hennis-Plasschaert за преразглеждане в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи съгласно член 63 и член 175 от Правилника за дейността. Вчера изслушахме Съвета и Комисията. И двата органа поискаха от Парламента допълнително време, за да могат да отговорят на исканията, формулирани лично от нас във временното споразумение.

Парламентът е в правото си да търси обяснение от Съвета, Комисията и САЩ. Това е наша отговорност — станала още по-голяма поради Договора от Лисабон — и трябва да я поемем. Парламентът е в правото си да поставя личната безопасност и неприкосновеността на личния живот при равни условия, защото едното не може да съществува без другото. С искането за малко отлагане на гласуването групата PPE не поставя под съмнение изискванията или компетентността на Парламента. Нейното искане е инициативата да бъде върната към Комисията, Съвета и САЩ за съвсем кратък период от време.

Всъщност моята група предлага Парламентът да ограничи времето, дадено на Съвета, като изиска необходимата информация да ни бъде предоставена следващия месец, а не през май, както поиска Съветът. Така ще имаме възможност да постигнем окончателно становище през март. Това не е нереалистично, особено след като снощи научихме, че членът на Комисията Малмстрьом се готви да предложи нов мандат за преговори за окончателно споразумение следващата седмица или до следващата мини-сесия в Брюксел, т.е. след десет дни. Това, което предлагаме, е нов мандат през февруари и парламентарно гласуване през март.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, искам да подкрепя предложението на групата PPE за отлагане на гласуването. Считам, че това е разумна стъпка; Парламентът може и да има нови правомощия, но ние трябва да ги упражняваме премерено и отговорно. Съветът се опита да удовлетвори исканията на Парламента, макар не изцяло все още, но те се извиниха за допуснатите грешки в хода на процеса. Затова мисля, че сега ни е нужно време, през което да си сътрудним и работим съвместно, за да отбележим напредък и да постигнем ново дългосрочно споразумение. Убеден съм, че като си даваме това време, действаме в интерес на репутацията на Парламента, бъдещето на нашите международни споразумения и сигурността на Европа.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *докладчик*. – (EN) Г-н председател, моето предложение е да се гласува против отлагането, тъй като Съветът не е удовлетворил условията за отлагане. Парламентът не може да продължава да бъде заблуждаван с фалшиви обещания; инициативата беше в ръцете на Съвета, но той не съумя да изпълни ролята си по подходящ и ефективен начин. Съветът е запознат с проблема повече от две години и за това време не направи нищо, за да се справи с него. Като се въздържа да дадем съгласие за временното споразумение, ние не излагаме на риск сигурността на европейските граждани. Целенасоченият трансатлантически обмен на данни ще продължи да бъде възможен; принципите на правовата държава са от съществено значение, въпреки че понастоящем нашите закони се нарушават и ще продължат да бъдат нарушавани в условията на временно прилагане на споразумението. Парламентът не трябва да бъде съучастник в това.

Накрая, като последна точка, ако администрацията на САЩ предложи на Конгреса на САЩ нещо равносилно на трансфер на значителна банкова информация относно американски граждани на чужда сила, всички знаем какво ще отговори американският Конгрес, нали?

(Ръкопляскания от левицата)

Сесилия Малмстрьом, *член на Комисията*. – (EN) Г-н председател, Комисията би подкрепила отлагане на гласуването. Така ще се предостави възможност на новата Комисия да даде нов импулс на това нелеко досие и повече време на ЕП, за да види как да подходи по-нататък.

Комисията се е ангажирала с много амбициозен график. Искам да потвърдя това, което г-н Dauf каза, че Комисията ще приеме мандата за ново дългосрочно споразумение на 24 февруари, ако одобри отлагането на гласуването. Готова съм лично да дойда при вас в същия ден, за да връча мандата. Съветът ще го получи в Брюксел на следващия ден, за да го разгледа. Сигурна съм, че испанското председателство ще направи всичко възможно, за да одобри мандата възможно най-бързо. Тогава Комисията ще започне незабавно преговори със САЩ, за да ги приключи колкото може по-рано.

В рамките на тези правомощия ние ще държим ЕП напълно информиран на всички етапи на процедурата. Моята цел е постигане на ново споразумение с много амбициозни гаранции за неприкосновеността на личния живот и защита на данните. Считам, че можем да изградим доверие от двете страни на Атлантика за проследяване на финансирането на тероризма, но това естествено трябва да се осъществява при пълно гарантиране на защита на гражданските свободи и основните права.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, имам допълнителен въпрос към Комисията, по-точно към г-жа Малмстрьом: Правилно ли разбирам, г-жо Малмстрьом, че в качеството си на член на Комисията подкрепяте отлагането на гласуването на групата на Европейската народна партия (Християндемократи)? Мога ли да попитам защо не подкрепихте тези искания по време на шестмесечната Ви работа като министър по европейските въпроси на шведското председателство? Ако бяхте направили това, днес нямаше да се налага да обсъждаме отлагането.

Председател. - Желаете ли да отговорите съвсем накратко?

(Членът на Комисията се отказва от правото на отговор.)

(Парламентът отхвърля искането за връщане на доклада в комисията)

6.5. Предложение за директива на Съвета за прилагането на рамковото споразумение за превенция на нараняванията с остри инструменти в болничния сектор и в сектора на здравното обслужване, сключено между HOSPEEM и EPSU (B7-0063/2010) (гласуване)

7. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

Доклад: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Traian Ungureanu, от името на групата PPE. – (RO) Искам специално да благодаря на докладчика. От името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) приветствам окончателното гласуване на програмата „Прогрес“. Групата PPE, която представлявах по време на изготвянето на доклада, винаги е изразявала подкрепата си на всички инициативи и мерки, насочени към справяне с икономическите и социални различия между държавите-членки.

Докладът, който гласувахме днес, удовлетворява една от основните цели на групата PPE: предоставянето на подкрепа на микропредприятията на основата на загриженост за социално приобщаване. Днешният вот гарантира още, че програмите, попадащи в рамковата структура на „Прогрес“, няма да бъдат ограничавани, с което ще се постигне още една цел на групата PPE. Убеден съм, че ключовият елемент на днешното гласуване се съдържа в член 1 на доклада. Той всъщност отразява балансирания подход, винаги защитаван от групата PPE по отношение на въпроса за източниците за финансиране на проектите.

В действителност бюджетният ред за европейския инструмент за микрофинансиране е формиран от 60 млн. евро от фондовете на програмата „Прогрес“ и 40 млн. евро от други източници. Това съотношение съответства на подхода на групата PPE, който, от една страна, поддържа бързото стартиране на програмата, а от друга, предпазливостта, налагана от бюджетните ограничения, пред които сме изправени в момента. Искам отново да ви благодаря за днешния вот и за постоянната подкрепа по време на изготвянето на доклада.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Искам да изразя задоволството си от приемането на програмата и съм доволен, че можах да гласувам в нейна подкрепа, особено във време, когато нашите страни изпитват затруднение от икономическата криза, а безработицата е достигнала десет и повече процента в много от държавите. Пакетът ще бъде от голяма помощ за всички нас. Искам да изразя своята благодарност на докладчика и да добавя, че съм доволен от постигането на споразумение и че тези 100 млн. евро няма да бъдат разпределени изцяло за сметка на пакет „Прогрес“. Това е много добро споразумение, благодаря Ви много и дано то бъде полезно за всички.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, аз също съм много доволна, че подкрепих инициативата. Тя е реален израз на пример за една от мерките, предприети от ЕС в отговор на настоящата икономическа криза. Специално тази инициатива е насочена към онези, които при обикновени условия не биха имали достъп до кредитния пазар; онези, на които банките и финансовите институции биха казали „не, благодаря, нямаме нужда от Вашето предприятие“. Така например хора, изгубили работата си, хора, застрашени от социално изключване, хора на които им е трудно да се върнат на пазара на труда, сега имат възможност да започнат собствена стопанска дейност, защото получават достъп до заеми с гарантиран собствен капитал до 25 000 евро. Считам, че инициативата ще е важна за мнозина, и благодаря на испанското председателство за техните усилия за сключването на споразумение, както и на докладчика за нейната усърдна работа.

Считам, че днес имаме едно добро споразумение, особено за онези, както казах, които са изключени от кредитния пазар, и лично съм също много доволен да видя, че кредитните съюзи са сред институциите, чрез които техните членове могат да получат средства.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Г-н председател, икономическата криза породила социална криза — няма друг начин, по който да се опише положението, при което безработицата е нараснала три, четири или пет пъти в сравнение с периода преди кризата. През миналата година точно в тази зала изработихме Европейски план

за икономическо възстановяване — план, предвиждащ изпълнението и финансирането на решенията в контекста на програмата „Прогрес“.

Положението, разбира се, е сложно. Намалването на безработицата не може да стане отведнъж. Подкрепах допълнителните мерки на Комисията за микрофинансиране на кредити. Неприемливото е това, че се опитаха да решат положението по най-лесния начин, като вземат пари за кредитно финансиране от средствата, предвидени за програмата „Прогрес“. Не мога да подкрепя такъв подход и поради това гласувах в подкрепа на компромисите, изложени в доклада на г-жа Gönczi.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, делът на стара Европа в световния брутен вътрешен продукт (БВП) сериозно намалява. Като изключим държавите от последния кръг на присъединяване, делът на 15-те стари държави в световния БВП преди 40 години беше 35%; днес е 25%; след 15 години ще бъде 15%. Европа вече изпитва склеротични и артритни оплаквания в резултат на икономическия и социален модел, с който се гордеехме в миналото.

Имаше време непосредствено след войната, когато той сякаш работеше: платени отпуски, отпуск по майчинство — какво по-хубаво? — намалено работно време и така нататък. Но идва момент, когато реалността взема връх и ние сега достигнахме този момент. Днес четирима немски работника годишно изработват толкова работно време, колкото трима американски работника; в резултат на това делът на САЩ в световния БВП през последните 40 години се е запазил приблизително стабилен. Приличаме на възрастна двойка, обитаваща великолепен в миналото дом, който се руши над главите ни и ни пречи да видим събитията отвъд прага ни. Нашият континент като цяло е на път да стане стерилен, склерозирал и застаряващ.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Г-н председател, с голямо задоволство подкрепах резолюцията и всички изменения. Какви бяха основанията за моето решение? Първо, въпреки кризата съумяхме да се съсредоточим върху въпросите на безработицата и социалната солидарност. Второ, успяхме да се съсредоточим независимо от разногласията помежду ни, защото това бяха съвместно направени изменения, подкрепени от социалисти, демократи, християндемократи и либерали. Трето и последно, искам с това да се даде ясен сигнал на всички държави-членки, че във връзка с резолюцията трябва да следват примера на ЕП.

Препоръка: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) На ЕП беше дадена повече власт, но днес тя не беше конструктивно оползотворена. В периода на подготовка на разискването относно СУИФТ много неща не станаха както трябва. Комисията и Съветът дадоха на Парламента прекалено малко информация, прекалено късно. Това не трябва да се повтаря.

Все пак това не е достатъчно основателна причина за внезапното прекратяване на програма, функционираща приемливо в продължение на няколко години — програма, която в няколко случая е оказала защита както на европейски, така и на американски граждани. Поради това гласувах против доклада, като подкрепям удължаването с девет месеца на споразумението СУИФТ. При договарянето на ново споразумение трябва да се направят ясни изменения за по-добра защита на личните данни. Трябва да предотвратим ненужен обмен на информация и да не допускаме съхраняване на данни за неопределен период от време.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-н председател, необходимостта от решителна борба с тероризма в ЕС и успоредно с това необходимостта от близко и конструктивно сътрудничество със САЩ е нещо, което никой не оспорва. Въпреки това гласувах против споразумението СУИФТ, защото все още не са изяснени основни въпроси, отнасящи се до защитата на данните. Освен това проявеното неуважение към Парламента по време на преговорите за споразумението беше съвсем неприемливо. Силно се надявам, че сега Парламентът ще има цялостно участие и че това положение няма да се повтори.

Със сигурност съществува необходимост от международно споразумение за регулиране обмена на данни, но не трябва да се допуска то да пренебрегва гражданските свободи и основни права. Винаги когато се изпраща информация от Европа за трети страни, трябва да гарантираме, че са защитени интересите на европейските граждани по отношение защита на личните им данни. Ще продължа да се стремя към това.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, вчера в Парламента се състоя много кратко разискване по въпроса за СУИФТ, като Съветът и Комисията направиха много важни предположения по отношение на проблемите, съществуващи в процедурата, особено по отношение на информирането на Парламента за всички параметри на въпроса.

Точно поради тази причина днес гласувах в подкрепа на предложеното отлагане, за да можем да получим точната информация в най-близко бъдеще, да решим някакви неправилни тълкувания и да постигнем окончателно решение.

Въпросът за защитата на личните данни на европейските граждани е съществено важен и всички безусловно се застъпваме за него. Никой не поставя под въпрос необходимостта от изготвяне на всички предпазни клаузи. Но същевременно трябва да вземем необходимите мерки, за да се борим срещу нелегалното финансиране на терористичните организации, и по този начин предварително да се справим с едно явление, превърнало се в бедствие и за САЩ, и за Европа, каквито са терористичните атаки.

Именно поради тази причина нашата отговорност в най-близко бъдеще е от съществена важност, за да можем в споразумение да поправим неправилните тълкувания и по-нататък да намерим решение на въпроса.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-н председател, искам да дам обяснение на вота относно доклада Hennis-Plasschaert — така наречения „доклад СУИФТ“ — относно проследяването на финансирането на тероризма.

Мисля, че вотът беше объркващ дори по тукашните критерии. Струва ми се, че първо гласувахме да не се гласува, а после гласувахме за връщане на доклада в комисията. Исках да гласувам, че отказвам да дам съгласие за сключване на споразумението. Категорично не исках да гласувам в подкрепа на параграф 2 от доклада, който предлага препоръки за дългосрочно споразумение в правната рамка на Договора от Лисабон.

Не искам никакво споразумение или споразумения съгласно Договора от Лисабон. Договорът от Лисабон е в разрез с Била за правата от 1689 г. и други конституционни актове на Англия, които не са изрично анулирани и които остават в сила. Поради тази причина Англия — и Обединеното кралство — сега живее при незаконно конституирано правителство.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, искам ми да кажа, че гласувах в подкрепа на доклада на г-н Hennis-Plasschaert, но искам да дам следното обяснение на вота: Гръцката комунистическа партия отхвърля „споразумението за тероризма“ между ЕС и САЩ, сключено в името на борбата срещу финансирането на тероризма.

Осъждаме усилията на лявоцентристките и дясноцентристките сили, силите на европейската еднопосочна улица, да изчистят съвестта си с хората, участващи в „споразуменията за тероризма“ със САЩ. Въпреки че резолюцията на ЕП не одобрява временното споразумение, вече подписано от ЕС и САЩ, тя призовава Съвета да сключи трайно споразумение със САЩ, което, както се твърди, ще зачита защитата на личните данни.

Считаме, че това е явна лъжа. Нашето становище е, че няма защита на личните данни, докато са в ръцете на ЦРУ и други тайни служби. Тероризмът се използва от ЕС и САЩ и други империалистически сили като претекст за нарушаване на свободите и правата на обикновените хора, за нанасяне на удар по гражданското движение и за оправдание на водените от тях империалистически войни.

Няма такова нещо като „законо за тероризма“, които да зачитат свободите на обикновените хора, затова подобни закони трябва да бъдат отхвърлени наред с всички свързани с тях „споразумения за тероризма“.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, това беше една отлично балансирана тема и аз завиждам на категоричността, изразена от представителите и на двете страни. Повдигнати бяха основателни въпроси за гражданските свободи; загриженост, която ще бъде споделена от хората и в САЩ, и в ЕС. Независимо от всичко считам, че като цяло администрацията на САЩ положи всички усилия, за да отговори на загрижеността, изразена отсам Атлантическия океан, и излезе със съответно предложение, вземашо под внимание равновесието между сигурност и свобода.

Издавал съм се против много от мерките, въведени тук през изминалите десет години под маската на мерки за сигурност, които всъщност бяха просто насочени към засилване правомощията на държавата. Но в този случай не мисля, че става въпрос за същото; изправени сме пред мярка, където могат да се посочат известни постигнати успехи по отношение осуетяване на терористични актове на жестокост. Опасявам се, че някои от отправилите критики в тази зала не се интересуваха особено от гражданските свободи. Те имаха други две задачи: първо, да наложат силата на федералния парламент над националните държави и, второ, тяхното рефлексивно убеждение, че САЩ винаги и навсякъде греша. Това е жалко. След избирането на Барак Обама мнозина от левията в Парламента говореха прочувствено за ново партньорство зад океана. Днес можем да видим доколко може да се вярва на думите им.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Европейската комисия сключи споразумение със САЩ относно изпращането на лични данни на граждани на ЕС на американските информационни служби. Споразумението е твърде неизгодно и неравноправно за ЕС. Считаме, че във варианта, в който беше представено на ЕП, споразумението не може да бъде прието, защото носим отговорността да защитим правата на гражданите на ЕС и не можем да позволим техните лични данни да бъдат предадени в ръцете на САЩ чрез информационните служби за период от 99 години.

Структурата на споразумението беше абсурдна и неравностойна и считам, че позволяваше злоупотреба с личните данни на гражданите на ЕС. Затова е добре, че ЕП взе решение да отхвърли споразумението и задължи ЕК да започне работа върху ново споразумение, което да бъде балансирано и да третира правата на американските граждани и гражданите на ЕС на равна основа.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Гласувах за отлагане на гласуването относно споразумението и против предложението за отхвърляне на неговото ратифициране. Фактът, че гордостта тържествува над отговорността в тази зала не е добър знак, при все че Съветът не осъществи добра комуникация с ЕП. Анализът на информацията обаче направи възможно навременното разкриване на терористични атаки, насочени срещу европейски граждани. Онези, които се оттеглиха от временното споразумение с идеята, че това ще осигури по-добра защита на финансовите данни на европейските граждани, вероятно не бяха прочели споразумението, защото то предоставяше по-добра рамка от съществуващата на практика по силата на старото споразумение от 2003 г., макар да не е известен случай на злоупотреба с такива данни. Тъкмо обратното, във временното споразумение дори имаше повече нови гаранции, като например това, че искане за данни може да бъде отправено само от държавния секретар по правосъдието на САЩ, като същото се отнася за Европол, и само въз основа на ясно описание на разследването, за което ще се използват. Затова не мога да разбера какво става тук. Считам, че ЕП е възприел безпрецедентна и арогантна позиция.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, първо, искам само да кажа, че изцяло приемам демократичното решение, взето от Парламента, но по отношение на този въпрос със задоволство гласувах в съгласие с нашата група и позицията, очертана от нашия лидер г-н Daul. Обаче считам, че имаше два допълнителни фактора, които допринесоха за поражението с 15 гласа — единият беше неуспешният опит да се даде отговор на въпроса, зададен от г-н Schulz, и второ, считам, че имаше елемент на объркване относно това, за което се гласува.

За справка в бъдеще считам, че когато има предложения от залата, следва много ясно да се обясни на всички за какво точно се гласува в момента. Може да не съм прав или да греша относно това положение, но това е моето становище.

Предложение за резолюция B7-0063/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Искам да говоря за гласуването, което току-що проведохме, относно нараняванията с остри инструменти в болничния сектор и при лекарски практики. Трябва да се каже, че този проблем от дълго време се подценява. Много наранявания се случват по време на операции, в кабинетите на общопрактикуващите лекари или на лекарите специалисти, когато медицинска сестра или лекар се нараняват с медицинска игла или скалпел, замърсени с проби, взети от пациенти, носители на заразна болест.

Наблюдаваме все повече случаи на заразяване на медицински сестри с хепатит, но при такава работа не е рядкост заразяване с ХИВ вирус, както и разболяване от СПИН. Искам да подкрепя усилията на ЕП и нашите усилия да се защитят лекарите и медицинските сестри чрез превантивни мерки, както и признаването на правото на компенсации в случаите, когато такива се търсят.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, доволна съм от резултата от гласуването днес, защото през 2006 г. комисията по заетост и социални въпроси прие доклад относно предпазване на европейските здравни работници от инфекции, пренасяни по кръвен път, причинени от наранявания с медицинска игла или остри инструменти. През юли миналата година имахме рамково споразумение между социалните партньори, а днес имаме резолюцията. Тя ще бъде горещо приветствана от здравните работници в целия ЕС, защото нараняванията, причинени от медицинска игла или остри инструменти, представляват един от най-широко разпространените и сериозни рискове, на които са изложени здравните работници. Според изчисленията всяка година възникват повече от един милион подобни наранявания.

Сега е от съществена важност мерките, определени в предложението за директива, да бъдат незабавно приложени — първо приети и после приложени. Здравните работници чакат вече прекалено дълго; не е логично да бъдат карани да чакат още. Работата им и без това е достатъчно трудна и напрегната, затова каквото и да направим за подобряване на положението, сигурна съм, ще бъде добре дошло.

Писмени обяснения на вот**Доклад: Gabrielle Albertini (A7-0003/2010)**

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Исландия, която на 16 юли 2009 г връчи на Съвета своята молба за присъединяване към Европейския съюз, не трябва да бъде поставяна в неизгодно положение спрямо други кандидати или потенциални страни кандидатки за присъединяване. В светлината на това гласувах в подкрепа на преработката и изменението на съществуващия регламент за предприєдинителна помощ. Както знаем, Исландия е вече член на Европейското икономическо пространство (ЕИП) и много добре развита държава, поради което сумите, отпуснати по тази помощ, трябва да бъдат ограничени. Изобщо инструментът за предприєдинителна помощ трябва да се преразгледа. Например не е ясно защо неевропейски страни като Турция получават стотици милиони евро от парите на европейските данькоплатци — пари, от които Европа спешно се нуждае.

Доклад: Jiří Maštálka (A7-0005/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Гласувах в подкрепа на доклада, защото Конвенцията за международното събиране на издръжка за деца и за други членове на семейството, сключена в Хага през 2003 г., е преди всичко мярка за защита на децата, тъй като в по-голямата си част подобни искове са свързани с издръжка на деца. Конвенцията има за цел да улесни хората при получаването на вноските и да осигури признаването и ефективното разглеждане на международните искове за издръжка. Доволна съм, че Съветът се консултира с Европейския парламент и се готви да вземе решение относно Конвенцията, тъй като обстоятелствата, позволяващи свободно движение в държавите-членки на ЕС и други страни, както и нарасналият брой разводи, са причина да се увеличи и броят на международните дела, свързани със събиране на издръжка.

Искам да подчертая, че с одобряването на предложението на Комисията относно събирането на издръжка хората, живеещи на територията на една от договарящите се страни, ще бъдат улеснени при получаването на дължима издръжка от лице, попадащо под юрисдикцията на друга договаряща се страна. Така с приемането на решението отношенията между страните по Конвенцията и държавите-членки на ЕС ще бъдат правно заздрави и хармонизирано регулирани.

Carlos Coelho (PPE), в писмена форма. – (PT) Конвенцията за международното събиране на издръжка за деца и за други членове на семейството от 2007 г. е изключително важна както от политическа, така и от практическа гледна точка, тъй като осигурява по-ефективно събиране на издръжката на деца, като подпомага решаването на случаи, които често пъти са твърде сложни. Поради това, че повечето подобни искове са свързани с деца и издръжка на деца, Конвенцията е преди всичко мярка за защита на децата, предвиждаща подробни норми в областта на признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани със задължения за издръжка. Предложението има за цел Съюзът да одобри Конвенцията, при което ще има изключителни правомощия в целия обхват на Конвенцията. Като се вземе предвид важността на Конвенцията, мога само да подкрепя предложението, но считам, че макар Съюзът да е този, който може да прави изявления и възражения по Конвенцията, държавите-членки трябва да могат да решават на вътрешна основа значението на тези възражения и изявления съобразно вътрешните условия в съответните страни.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Подкрепям доклада, с който се одобрява сключването на Конвенцията за международното събиране на издръжка за деца и за други членове на семейството. Целта на Конвенцията е да се гарантират международните искове за събиране на издръжка за членове на семейството чрез точно определени норми в областта на признаването и изпълнението на задълженията за издръжка и благодарение на стандартизирани административни процедури. Въпреки че вече има действащ регламент относно искове за издръжка между две държави-членки на ЕС, исковете, засягащи неевропейска страна, досега не се ползваха с такива гаранции. Конвенцията ще разшири обсега на защита на правото на нашите деца на семейна издръжка в случаите, когато искът засяга държава извън Европейския съюз, страна по Конвенцията.

Robert Dušek (S&D), в писмена форма. – (CS) Проекторешението на Съвета относно подписването на Конвенцията за международното събиране на издръжка за деца и за други членове на семейството от Европейската общност е преди всичко мярка за защита на децата в рамките на Европейския съюз като цяло и за установяване на ред за подаване на международни искове, както и норми за признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани със задължения за издръжка между държавите-членки и трета страна. Тъй като Общността има пълномощията да предлага конвенции с пълна приложимост за държавите-членки в тази област, процедурата е бърза и по-ефективна, отколкото ако подобни конвенции се подписваха с трети страни от всяка държава-членка поотделно, и затова с моя вот напълно подкрепям проектодоклада.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно предложението за решение на Съвета за сключване от страна на Европейската общност на Конвенцията за международното събиране на издръжка за деца и за други членове на семейството. Одобрението на Конвенцията ще позволи създаването на хармонизирани правила в Общността по отношение на трети страни, които ще станат договарящи се страни по Конвенцията. С тези мерки децата ще са по-добре защитени, тъй като по-голямата част от такива искове са свързани с издръжка на деца.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейската комисия възнамерява да приеме Конвенцията за международното събиране на издръжка за деца и за други членове на семейството, сключена в Хага, обвързвайки с нея държавите-членки по силата на сключването ѝ от Общността. Общността разполага с външни правомощия за одобрение на Конвенцията.

Като се вземе предвид, че практическите въпроси, повдигнати от международното събиране на издръжка за деца, нямат конкретни отговори, одобрението на настоящата Конвенция ще осигури по-голяма ефективност на международното събиране на издръжка за членове на семейството, като по този начин ще защити децата, облагодетелствани от подобни искове. Поради тази причина, а също и заради правната сигурност, която ще бъде постигната, считам, че одобрението на настоящата Конвенция е важно.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) В едно модерно, справедливо и развито в културно отношение общество подходящо и здравословно хранене трябва несъмнено да бъде гарантирано за всички, но преди всичко за онези, които растат и учат, по-специално децата. За тях и за младите хора обществото трябва да предостави цялата необходима подкрепа и дейност с цел осигуряване на най-доброто развитие на техните умения. Храната — основен и неотменен принцип на човечеството — е ключов фактор за тяхното физическо развитие и развитието на техните умствени и познавателни способности. Като се вземе предвид, че гражданите трябва да са основните ползватели на дейността на Европейския съюз, бих изтъкнал правоспособността на европейските институции за инициатива и прилагане съгласно настоящата Конвенция, за която не съществуват граници при осигуряването на ефективно събиране на издръжка за членове на семейството. Трябва също да се подчертае, че е създадена възможност за развиване на усилия в посока на обща правна зона, основана на принципа на взаимно признаване на правни решения.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Ние нямаме съмнения относно важността на сключването на Конвенцията, както се предлага от доклада Maštálka, и поради тази причина гласувахме в подкрепа на същия. Споменатата Конвенция засяга въпросите за признаване на международни решения, преводи на парични средства и административно сътрудничество, включително множество практически въпроси, които могат да засегнат начина на изпълнение на международните искове.

Ние обаче не одобряваме това, че Европейският съюз трябва да приеме изключителни външни правомощия в тази област. Още по-малко одобряваме създаването на всякакъв прецедент, с който да се оправдае ограничаването на възможността на държавите-членки да сключват споразумения, особено двустранни, не само в тази област, но и в други области.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Броят на браковете, сключени между хора от различни страни и култури, става все по-голям. Проблемите, свързани със спорове, произтичащи от разрыва на така наречените международни бракове, от години са чест предмет на петициите до Европейския парламент. Като съзнава сериозния характер на проблемите, засягащи децата при възникнали семейни спорове в международни бракове, Европейският парламент създаде през 1987 г. поста на медиатор по проблемите на международното отвлечение на деца. Подписването на Конвенцията за международното събиране на издръжка за деца и за други членове на семейството е следващата стъпка на Общността към осигуряване на адекватна защита на своите граждани и особено на децата. Целта на Конвенцията е да засили законодателството на Общността по признаването и изпълнението на решенията относно задължения за издръжка, както и да засили административното сътрудничество между централните органи въз основа на хармонизирани правила в Общността по отношение на трети държави, страни по Конвенцията. Влизането в сила на Конвенцията следователно ще осигури цялостно подпомагане на лицата, на които се дължи издръжка, от централен орган в тяхната страна на местоживее при заведени международни искове за събиране на издръжка. Конвенцията повдига и множество практически въпроси, които могат да повлияят на начина, по който се разглеждат международните искове, например езиковите изисквания, стандартните формуляри, обмена на информация относно местното законодателство и използването на новите ИТ технологии с цел намаляване на разходите и забавянето.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Хармонизирането и подобряването на ефективността на международното събиране на издръжка за деца и за други членове на семейството е много важно, защото

гарантира правата и закрилата на децата, доколкото те съставляват мнозинството от бенефициери с право на издръжка в случаите на разделени родители.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Събирането на издръжка за деца е нарастващ проблем дори и на територията на отделните страни. Често пъти държавата е принудена да се намеси и да попълни разликата от неизплатена издръжка. Естония дори публикува имената на длъжниците на детска издръжка в интернет като мярка за принуждаване на небрежните бащи да изплатят дължимите суми. Естествено международното изпълнение на искове за издръжка, присъдени със съдебно решение, е много по-трудно. Сега събирането ще се улесни със споразумение, но Европейският съюз е останал с впечатлението, че разполага с по-големи права, отколкото са в действителност. Поради тази причина гласувах против доклада.

Доклад: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно предложението за решение за програмата на Общността „Прогрес“. Докладът измени предложението на Комисията, досега подкрепящо пълното финансиране на нов механизъм за микрофинансиране за създаване на трудова заетост — програма за 100 милиона евро, създадена като антикризисна мярка с цел подпомагане на безработните чрез стимулиране на тяхното предприемачество — от съществуващия бюджет на програмата „Прогрес“. Програмата беше създадена с цел подпомагане изпълнението на целите на Европейския съюз в областта на трудовата заетост, в социалната сфера и по отношение на равните възможности, както е записано в Социалната програма, а също и като принос за реализирането на Лисабонската стратегия за растеж и работни места при изключително висок среден процент на изпълнение (80%). В период, в който финансовата и икономическата криза преминава в криза на заетостта и социална криза, с приемането на това предложение на Комисията ние ще изпратим погрешен сигнал, тъй като програмата „Прогрес“ е насочена към най-уязвимите групи. С поетия към Съвета ангажимент, предложението на Парламента предвижда 60 млн. евро да дойдат от програмата „Прогрес“ и 40 млн. евро от неоползотворени части от бюджета. Догодина и двете програми трябва да бъдат изцяло приложени при достатъчно финансиране.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Последствията от икономическия и финансов спад се усещат най-болезнено от обикновените граждани на ЕС, затова най-важната задача на политиката на Европейския съюз днес е да спре нарастването на безработицата, да създаде повече работни места и по-благоприятни условия за икономическо възстановяване. Кризата промени из основи европейските пазари на труда, затова е наложително осигуряване на необходимите мерки за по-лесно приспособяване на работниците и компаниите към променящата се среда. Подкрепям доклада, тъй като считам, че е необходимо преразпределение на допълнителни средства за програмата „Прогрес“ за подпомагане на хората на пазара на труда и развитието на малкия бизнес.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Гласувах за доклада, тъй като е великолепна инициатива за подпомагане на хората в неравностойно социално положение в Европа, в това число жените и младежите, загубили работните си места или без възможност да излязат на пазара на труда, да получат финансова помощ, както и да се насърчи предприемачеството. Програмата на Общността за заетост и социална солидарност „Прогрес“ е насочена към най-уязвимите групи, като ще им помогне да създадат алтернативни работни места, като осигури тяхната заетост, тъй като безработицата засяга предимно най-уязвимите членове на обществото.

Доволна съм, че Европейският парламент успя да постигне споразумение със Съвета и Комисията по време на тристранните разговори относно целевото финансиране и прилагането на програмата. Искам да подчертая важността на инициативата, защото точно сега, когато нивото на безработица расте, нараства и социалната изолация за най-уязвимите членове на обществото. Затова искам да подчертая, че с успешното и ефективно прилагане на програмата „Прогрес“ ще постигнем социалните приоритети на ЕС — създаване на нови работни места и повишаване нивото на трудова заетост, откриване на повече възможности за достъп до пазара на труда и задоволяване на нуждите на пазара на труда.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Като вземат предвид спадането на икономическата активност и влошаването на положението със заетостта, особено сред младите хора, ЕП и Комисията въвеждат нов инструмент за микрофинансиране, наречен „Прогрес“. Дейността на демократичното движение на членовете на Европейския парламент се съсредоточи върху предоставянето на достъп до инструмента за създаване на микропредприятия в социалната икономика с цел създаване на флангови социални услуги за уязвими лица, желаещи да създадат или развият собствено микропредприятие. Що се отнася до финансирането на инструмента, демократично движение на членовете на Европейския парламент защити идеята за нова бюджетна функция без оръязване на програмата „Прогрес“, която финансира множество инициативи за насърчаване на заетостта.

Накрая, между Комисията, парламентарните групи и Съвета беше постигнат балансиран компромис, обезпечаваш смесено финансиране (60 млн. евро от бюджета за програма „Прогрес“ и 40 млн. евро от нови функции на европейския бюджет). Влизането в сила на новия инструмент е крачка напред като доказателство за желанието на Съюза да предприеме конкретно действие в лицето на основателната социална загриженост на своите съграждани и потвърждава, че има интерес към по-голяма ангажираност от страна на Европейския парламент в процеса на вземане на решения в Европа. Демократичното движение на членовете на Европейския парламент приветства това.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Göncz, отхвърлящ предложението на Комисията за преразпределяне на 100 млн. евро от програмата „Прогрес“ за европейския механизъм за микрофинансиране. В положение, при което икономическата и финансова криза води Европейския съюз към криза в заетостта и социална криза, отнемането на средства от програмата „Прогрес“, насочена към най-уязвимите групи, ще изпрати отрицателен сигнал към европейците. От тази гледна точка трябва да се предприемат нови консултации с цел намиране на по-подходящо решение, за да се гарантира, че европейският механизъм за микрофинансиране ще постигне своите цели.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Тъй като Европа преживява сериозна финансова и икономическа криза, довела до сериозна социална криза и растяща безработица във всички държави-членки, за Европейския съюз е важно да създаде ефективни механизми за справяне с кризата и да окаже помощ на най-силно засегнатите, каквито са безработните.

Европейският механизъм за микрофинансиране беше създаден точно с цел да се посрещнат предизвикателствата по отношение на трудовата заетост. Механизмът ще се финансира със 100 млн. евро като отделна бюджетна функция в бюджет 2010.

Затова предложението на Комисията за преразпределение на средства от програмата „Прогрес“, насочена към уязвимите групи, и прилагане на социалната програма в борбата срещу дискриминацията, социалното изключване, безработицата и неравнопоставеността на половете, изглежда изпраща погрешен сигнал, като се има предвид неговото сегашно схващане.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Програмата „Прогрес“ беше създадена за подпомагане на целите на Европейския съюз в областта на трудовата заетост, в социалната сфера и по отношение на равните възможности, както е записано в Социалната програма, а също така и за да се допринесе за постиженията на Лисабонската стратегия за растеж и работни места. Одобрявам механизма за микрофинансиране за трудова заетост и социално приобщаване, одобрен от Парламента. Но не е възможно да се приеме съкращаването на финансовия пакет за програмата „Прогрес“. На първо място, не следва нови програми да се финансират за сметка на други, вече въведени програми. От гледна точка на бюджета трябва да се отбележи, че качествената и количествената оценка на програмата „Прогрес“ през третата година от нейното изпълнение е положителна. Средният процент на изпълнение за последните две години и половина надвишава 80% за поетите задължения и плащания. Настоящото положение и в контекста на бюджетната процедура за 2010 г. комисията по бюджети ясно изрази своето становище в подкрепа на финансиране на новия финансов инструмент посредством създаване на два нови бюджетни реда за тази цел. Поради тези причини гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, което означава отхвърляне на предложението на Комисията за прехвърляне на 100 млн. евро от програма „Прогрес“ за микрофинансиране.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Гласувахме против доклада, защото подобно на случая с предишния доклад Göncz относно създаване на Европейски механизъм за микрофинансиране за трудова заетост и социално приобщаване, гласуван през миналия декември, мнозинството в Парламента отстъпва и одобрява предложение за отнемане на средства от програма „Прогрес“ на Общността.

Припомняме, че двата доклада, приети в комисията по заетост и социални въпроси, в съответствие с предишна резолюция на Европейския парламент, отхвърлиха финансирането на нов механизъм за сметка на друг, вече съществуващ и действащ.

Като алтернатива беше предложено създаването на нов бюджетен ред със собствени средства или казано с други думи — с „нови“ пари. Измененията, внесени от нашата политическа група, бяха в същия дух, но, за съжаление, бяха отхвърлени.

Поради това, че социалните условия в различните държави-членки се влошават, недопустимо е да се отклоняват средства от трудовата заетост и социалното приобщаване към други приоритети, набелязани междувременно, даже и за микрофинансиране.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада на колегата Kinga Göncz относно създаването на крайно необходимия инструмент за микрофинансиране за подпомагане на откриването на работни места в предприятия с по-малко от десет наети лица и социално приобщаване. Що се отнася до финансирането — „препъни камъкът“ в преговорите със Съвета — ще ни удовлетвори пакет от 100 млн. евро в рамките на четири години. Във време на икономическа криза е още по-важно да се подкрепят действията на всички, ангажирани в социалната икономика, за които е трудно да получат достъп до традиционния кредитен пазар. Нека възстановим доверието на гражданите в оная Европа, която може да им окаже помощ в предприемачески проекти, колкото и неустойчиви да са те.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Чрез програмата „Прогрес“ Европа се насочва към главните проблеми, пред които са изправени нейните граждани, за да се осъществи постигането на целите в областта на трудовата заетост, социалното приобщаване и равните възможности. Въвеждането на нов механизъм за микрофинансиране е полезна инициатива в контекста на икономическата и финансова криза, която преживяваме, както и за справянето с необходимостта от възстановяване на европейските икономики.

Точно поради тези причини новите програми не трябва да се финансират чрез съкращаване на текущи приоритети. Одобреното днес решение отчасти дава отговор на значителна част от проблема с финансирането. Въпреки че това не е най-доброто възможно решение, гласувах в негова подкрепа, защото за нас е изключително важно да имаме Европейски механизъм за микрофинансиране. Сумата от 100 млн. евро плюс евентуално допълнителни 20 млн. евро за периода 2011-2013 г. ще бъде отделна кредитна линия. Механизмът трябва да предостави полезна помощ на безработните и уязвимите лица, които желаят да създадат или да управляват микропредприятия.

Считам, че Европейският механизъм за микрофинансиране трябва да разполага с по-голям бюджет, за да бъде наистина ефективен в изпълнението на целите в областта на трудовата заетост и социалното приобщаване.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Програмата „Прогрес“ е от голямо значение за изпълнението на социалната програма, като предоставя подкрепа в борбата против дискриминацията, социалната интеграция, трудовата заетост и равенството между половете. Програмата е важен инструмент и има процент на изпълнение 80% за поетите задължения и за плащанията. Но е безсмислено да се преразпределят предназначенията за тази програма средства за справяне с нововъзникналите проблеми на безработица, породени от икономическата криза, които Европейският съюз и света преживяват в момента. Създаването на механизъм за микрофинансиране за трудова заетост и социално приобщаване е положителна крачка, но трябва да се осъществи със собствени средства, без да употребява средствата, предназначени за програмата „Прогрес“.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *в писмена форма*. – (FR) След няколко проведени разговора между Европейския парламент и Европейския съвет неофициалният тристранен разговор през последните няколко дни спомогна да се постигне споразумение относно финансирането на Европейския механизъм за микрофинансиране. Искам специално да поздравя всички страни в тези преговори, защото колкото по-бързо се вземе решение, толкова по-бързо гражданите ще могат да си възползват от Европейския механизъм за микрофинансиране. Подкрепих вота днес относно смесеното финансиране за Европейски механизъм за микрофинансиране, възлизащо на общо 100 млн. евро: 60 млн. евро, отклонени от програмата „Прогрес“, и 40 млн. евро от маржове под праговете. Споразумението ще позволи например на европейските граждани да получат заем чрез микрокредити за закупуване на очила за децата с проблеми при четене в училище, ако техните традиционни банки им отказват заем.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (DE) В някои случаи микрофинансирането може да помогне на хората да основат предприятия и по този начин да намерят изход от кризата. Въпреки това днес моята група и аз гласувахме против отклоняването на 60 млн. евро от програма „Прогрес“ към микрофинансиране. В своя регламент Европейският социален фонд (ЕСФ) предлага възможност за изплащане на микрофинансирането. Общо отпуснатите от него средства за периода 2007-2013 г. са 76 млрд. евро и значителен дял от тази сума е определена за микрофинансиране. Финансирането от ЕСФ предлага също възможност микрофинансирането да се комбинира с други мерки. Вместо тези възможности да бъдат цялостно оползотворени, сега се създава нов инструмент за микрофинансиране с високи бюрократични разходи и нищожно малък бюджет. Още по-лошото е, че се планира той да се финансира от най-малката програма на Европейския съюз — европейската програма за борба с бедността „Прогрес“ (с общо отпуснати средства 743 млн. евро). Впечатлението, създадено от защитниците на тази програма, че за нея ще се предоставят нови средства, е невярно: в действителност от програми за подкрепа се отклоняват средства за непривилегирани социални групи.

Ние, Зелените, не можем да приемем подобен трик, защото се източват пари от най-бедните за създаване на нов кредитен инструмент. Това, от което имаме нужда, не е сензационно нов инструмент, финансиран от програмата за борба с бедността, а смелостта да осигурим конкретен бюджет на Европейския съюз за тази цел.

Anna Záborská (PPE), в писмена форма. – (FR) Комисията е предложила създаването на нов Европейски механизъм за микрофинансиране за насърчаване на трудовата заетост. Инструментът е изготвен с цел да се помогне на безработни лица да стъпят отново на краката си и да се направи предприемачеството достъпно за някои от най-непривилегированите групи в Европа, в това число млади хора, в по-широкия контекст на плана за икономическо възстановяване. Всички институции трябва да обърнат по-голямо внимание на най-бедните работници. Означава ли, че ако е на постоянна работа, човек не е беден? Осигуряват ли трудовата заетост и социалните придобивки достатъчна защита срещу изолацията или несигурността, водещи до безразличие? Работата действително интегрира личността в обществото. Но това не е достатъчно, за да го направи гражданин, както показва опитът. Семейства, живеещи в бедност, ни казват, че работата е много повече от източник на доходи. Лесно е да се въведат програми за безработни, но по-важното е да се помогне на най-бедните и на онези, които са най-отдалечени от пазара на труда. Затова приветствам важната роля на АТД Четвърти свят за улесняването на обмена на становища между колеги и представители на организираното гражданско общество.

Доклад: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (LT) Институциите на Европейския съюз трябва да работят съвместно, за да осигурят последователност и цялостност на политиката на Европейския съюз, както и защита на правата на нашите граждани. Разискването относно споразумението между Европейския съюз и САЩ за изпращането на данни за финансови съобщения продължава от доста дълго време и институциите знаят добре, че Европейският парламент няма да приеме условия на споразумение, които нарушават неприкосновеността на личните данни и не осигуряват ефективна защита на данните. Стъпката, предприета от Съвета, към одобрение на споразумението със САЩ само ден преди влизането в сила на Договора от Лисабон показва, че засага доверието между институциите на Общността не е нищо повече от една декларация. Европейският парламент като институция, пряко представляваща гражданите, трябва да участва в разговори и във взимането на решения, пряко засягащи правата и свободите на нашите граждани. Самият Съвет признава, че основните въпроси на споразумението относно изпращането на данни не са намерили подходящо решение, и затова считам, че трябва да започнат открити и подробни разговори с всички заинтересовани държави. Споразумение със САЩ е необходимо, но то не трябва да нарушава европейските правни изисквания за защита на личните данни.

Regina Bastos, Maria Da Graça Carvalho, Carlos Coelho, Mário David и Maria do Céu Patrão Neves (PPE), в писмена форма. – (PT) Гласувахме против временното споразумение, защото неговите условия не са съгласувани с европейските закони. Недопустимо е полицията на Португалия да може да има достъп до банковата информация на едно лице само въз основа на съдебно разпореждане, а милиони данни да се изпращат, за да бъдат тълкувани и анализирани от американската полиция без съдебен контрол.

Признаваме необходимостта от трансатлантическо сътрудничество в борбата срещу международната престъпност, и по-специално срещу тероризма.

Бихме подчертали, че това сътрудничество трябва да бъде на основата на взаимно доверие и зачитане на принципите на взаимност, пропорционалност и зачитане правата на гражданите.

Осъждаме начина на поведение на Съвета по отношение на Европейския парламент, пропускайки да подаде информация и представяйки проблемите като *свършен факт*. От съществено значение е това да не се повтаря в бъдеще и да има строга съгласуваност с Договора от Лисабон.

Одобрението на зле договорено споразумение не означава само лошо споразумение, действащо в продължение на девет месеца. То означава липса на достатъчна основа за договаряне на дългосрочно споразумение и позволение да се изпращат милиони данни за съхранение за много години напред. Настояваме Съветът и Комисията да договорят по-добро споразумение, което зачита резолюциите на Европейския парламент.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) Отхвърлянето на споразумението СУИФТ трябва да изпрати важен сигнал към цялата международна общност и другите органи на Европейския съюз, че отсега нататък е необходимо да се консултират със законодателството на Европейския съюз по важни решения, които сега попадат в обхвата на компетентност, предоставена с Договора от Лисабон.

След днешното гласуване в Страсбург е видно, че членовете на ЕП не са изцяло против разбирателство между Европейския съюз и САЩ по отношение следенето на подозрителни трансфери на средства чрез системата СУИФТ. Пресата от другата страна на Атлантическия океан побърза да представи вота на членовете на ЕП като вот против споразумението. Членовете на ЕП гласуваха за защита на личните данни на гражданите на ЕС и компаниите. Борбата срещу тероризма и бързото откриване на подозрителни банкови преводи остават както винаги първостепенни приоритети на Европейския съюз.

Европейската комисия трябва бързо да предоговори условията на споразумението СУИФТ, като го съгласува с Хартата на основните права на ЕС и приложи на практика възможно най-скоро. Правителството на Румъния, заедно с всички други национални правителства, подкрепи приемането на споразумението, подписано със САЩ. Европейският парламент изпълни своя дълг като институция, избрана пряко от гражданите на Европейския съюз, които има отговорността да защитава.

Michael Cashman (S&D), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на отлагането, тъй като считам, че можем да спечелим много в търсенето на по-добро споразумение, водейки преговори със САЩ от името на 27-те държави-членки на ЕС. Поради същите причини гласувах в подкрепа на споразумението, колкото несъвършено и незадоволително да е то, защото считам, че предлага възможност за преговори до края на 2010 г. за ново споразумение. Всеки провал на преговори би означавал, че можем да изгубим всякаква възможност за пълно споразумение.

Françoise Castex (S&D), в писмена форма. – (FR) Приветствам резултата от гласуването, защото гаранциите в предложението на Съвета за защита на неприкосновеността на личния живот на гражданите бяха незадоволителни. Защитата на гражданските свободи е основно изискване и борбата срещу тероризма трябва да се води по начин, който ги зачита. Гласувайки за предложението за резолюция на Парламента, исках отново да потвърдя, че временното споразумение трябва да е съгласувано с критериите на Договора от Лисабон, по-специално с Хартата на основните права. Моето искане е данни да могат да се събират само за целите на борбата срещу тероризма и европейските граждани да имат същите „механизми за съдебна защита, засягащи данни, съхранявани в Европейския съюз, включително обезщетение в случай на незаконна обработка на лични данни“. Приветствам вота, с който Европейският парламент показва, че изцяло поема отговорностите, които му са дадени съгласно Договора от Лисабон, и че е в състояние да издържи на натиска, упражнен от държавите-членки и от САЩ. Това е знак, свидетелстващ за новото политическо равновесие, създаващо се вътре в Европейския съюз.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψήφισα, όπως και η υπόλοιπη ευρωομάδα μου, υπέρ της Έκθεσης ώστε να μην συναινέσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καταπάτηση βασικών νομικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων σχετικά με τον σεβασμό των προσωπικών δεδομένων των Ευρωπαίων πολιτών. Η συμφωνία SWIFT σε καμία περίπτωση δεν βοηθάει στην πρόληψη ενάντια στην τρομοκρατία. Πρόκειται για μια συμφωνία που, σε θολό και μη ελέγξιμο πλαίσιο, θα παρέδιδε προσωπικά δεδομένα των Ευρωπαίων πολιτών στις Αρχές και τις μυστικές Υπηρεσίες των ΗΠΑ και σε όποιους άλλους αυτές επιθυμούν να τα δώσουν. Το δικαίωμα στην ασφάλεια δεν είναι σε καμία περίπτωση αντιπαράθετο με το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η καταπολέμηση της Τρομοκρατίας δεν περνάει μέσα από τον Μεγάλο Αδελφό, την παραβίαση ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών αλλά από την προώθηση της αλληλεγγύης, της ισότητας και του σεβασμού του διεθνούς δικαίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είχα την ευθύνη να διαφυλάξω τα συνταγματικά καθιερωμένα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης, που κάποιοι αφήνουν βορρά στις απαιτήσεις της Αμερικανικής Κυβέρνησης και της CIA στον υποτιθέμενο πόλεμό τους ενάντια στην τρομοκρατία.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) От все сърце приветствам днешното поражение на предложеното от Съвета и Комисията споразумение със САЩ относно изпращането на данни. Сегашният текст на споразумението между Европейския съюз и САЩ не защитава правата на европейските граждани и предприятия и на практика осигурява големи трансфери на цялата лична и търговска информация, съдържаща се в системата СУИФТ, на САЩ в разрез с правото на Европейския съюз. От 2006 г. насам Европейският парламент редовно разяснява своята загриженост както на Съвета, така и на Комисията, които договориха позорното споразумение. Те обаче предпочетоха да отхвърлят нашата загриженост, считайки, че ще могат да сключат споразумението преди влизането в сила на новите правомощия на Европейския парламент съгласно Договора от Лисабон. Нещо повече, Съветът побърза да подпише споразумението ден преди влизането в сила на Договора от Лисабон. Договорът от Лисабон дава на Европейския парламент обвързващо право на вето върху подобни международни споразумения. Досега не е предвиден никакъв парламентарен контрол нито на национално ниво, нито на ниво ЕС на този чувствителен процес. Приветствам също и решението на Обединената комисия по европейските въпроси на ирландския парламент да се запознае по-отблизо с предложението. Това е сигнал за много по-ефективен мониторинг върху европейските законодателни предложения в полза на гражданите.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма.* – (CS) Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (ППФТ) трябва да бъде ефективно средство в борбата със световния тероризъм, като конкретната ѝ цел е да наблюдава финансирането на тероризма. Изпращането на информация за европейски граждани на САЩ несъмнено е противоречиво и несъгласувано. Ние сме загрижени за евентуалната злоупотреба с лични данни, примерно от членове на организираната престъпност. След направеното от членовете на ЕП преразглеждане обаче изпращането и съхранението на данни трябва да бъдат достатъчно защитени. Поради факта, че споразумението е неокончателно със срок на валидност до 31 октомври 2010 г. с възможност за оттегляне от други споразумения при установени несъответствия, реших да гласувам в подкрепа на проектоспоразумението между Европейския съюз и САЩ относно обработката и изпращането на данни за финансови съобщения от Европейския съюз до САЩ.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада Hennis-Plasschaert, защото, въпреки важноста на споразумението със САЩ за предотвратяване на финансирането на тероризма, считам, че то попада в обхвата на новата правна рамка, установена с Договора от Лисабон и Хартата на основните права на Европейския съюз. Това е сериозен въпрос, заслужаващ интензивно разискване в Европейския парламент, който трябва да има достъп до цялата необходима документация с цел бързо сключване на дългосрочно споразумение, което е много ценно за сигурността, но без да излага на опасност зачитането на правата на гражданите.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Споразумението СУИФТ позволява на Министерството на финансите на САЩ да получи достъп до данни относно финансови плащания с цел предотвратяване и борба с тероризма и неговото финансиране. Поради технически аспекти на системата СУИФТ обаче това не може да се ограничи до търсенето на конкретни данни по отношение на лица, заподозрени в участие в престъпни дейности. Затова системата трябва да изпраща пълната информация за всички транзакции, извършени в дадена страна на конкретна дата. Такова положение не излага на риск защитата на данните на европейските граждани и компании, защото зачита принципите на пропорционалност и необходимост.

Борбата срещу тероризма естествено включва международно правно сътрудничество и в много случаи изпращане на лични данни, като например банкови данни.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Признавам необходимостта от трансатлантическо сътрудничество в борбата срещу международната престъпност, и по-специално срещу тероризма, от гледна точка на временното споразумение. Бих подчертал, че това сътрудничество трябва да бъде на основата на взаимно доверие и зачитане на принципите на реципрочност, пропорционалност и зачитане на правата на гражданите. Сигурността обаче не трябва да бъде погасявана, а по-скоро да бъде съвместима с другите права, свободи и гаранции. Недопустимо е полицията на Португалия да може да има достъп до банковата информация на едно лице само въз основа на съдебно разпореждане, а милиони данни да се изпращат, за да бъдат тълкувани и анализирани от американската полиция без съдебен контрол. Осъждам начина на поведение на Съвета спрямо Европейския парламент, пропускайки да даде информация и представяйки проблемите като *свършен факт*. От съществено значение е това да не се повтаря в бъдеще и да има строга съгласуваност с Договора от Лисабон. Като се вземе предвид горното, гласувам в подкрепа на резолюцията, която се противопоставя на споразумението.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Приветстваме факта, че мнозинството в Парламента, включително ние, отхвърли така нареченото споразумение СУИФТ между Европейския съюз и САЩ.

Съществуването на тези бази данни и обменът и достъпът до тази информация от американските органи, агенциите на Европейския съюз или органите на държавите-членки създават огромна несигурност, водеща до опасности, които не могат да бъдат контролирани в резултат на ефективния контрол на органите над гражданите. Криминално проявени и невинни лица, заподозрени и лица извън подозрение — всички ще се окажат заедно в един процес, който, както е видно, не дава никаква сигурност за своята ефективност.

Прилагането на споразумението би означавало защитаването на погрешни мерки, предприети като част от така наречената борба с тероризма, и умишлено поставяне на проблема в медиите, за да се потъпчат правата. Подкрепяме необходимостта от борба с всички форми на престъпността, но това трябва да бъде преди всичко съсредоточаване върху произхода на тези явления и тяхното предотвратяване, а не неясни мерки за сигурност в ущърб на обществените свободи и основните права и гаранции на гражданите, с което още повече се отслабва нашата демокрацията.

Не приемаме никаква размяна на свободи срещу по-голяма сигурност, защото в края на краищата ще загубим и двете. По-скоро подкрепяме едно по-защитено общество с широки демократични права и свободи.

Christofer Fjellner и Alf Svensson (PPE), *в писмена форма*. – (SV) Гласувахме в подкрепа на споразумението между Европейския съюз и САЩ относно изпращането на данни от СУИФТ. Ние обаче предложихме Парламентът да отложи решението с цел по-нататъшно укрепване на защитата на неприкосновеността на личния живот. За съжаление, Парламентът не одобри предложението. Неокончателното споразумение, което гласувахме, е балансиращ акт между две цели: ефективния контрол на тероризма и гарантирането на неприкосновеността на личния живот на нашите граждани. Необходими са ефективни инструменти в борбата срещу тероризма, но преди всичко трябва да осигурим защитата на демократичните права. Считаме, че това сега е направено, но желанието ни е да бяхме станали свидетели на по-силна защита. Откакто СУИФТ премести части от операциите си извън САЩ, има значително засилване на личната неприкосновеност там, където са приложими европейските норми за защита на личните данни. По-нататъшни преговори между Европейския съюз и САЩ за дългосрочно споразумение, което съчетава голяма гаранция за защитата на данните за нашите граждани с ефективни възможности за проследяване на икономически подготовки за терористични актове, ще бъдат приключени през октомври. Въпреки че има какво още да се направи за засилване на защитата на отделната личност, считаме, че подобренията в сравнение с предишното положение преди края на годината, когато нямаше споразумение, са значително по-надеждни, за да ни позволят гласуване в подкрепа на неокончателното споразумение с цел да се избегне значително отслабване на борбата с тероризма в предстоящите девет месеца. Преди да се постигне окончателно споразумение, ще изискаме по-нататъшно засилване на защитата на отделните лица като условие за одобрение.

Robert Goebbels (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах за отхвърляне на така нареченото споразумение СУИФТ между Европейския съюз и САЩ относно изпращането на данни за финансови съобщения за целите на борбата с тероризма. В сегашната си форма споразумението СУИФТ е твърде далече от положението си на подходящ баланс между необходимостта от борба с международния тероризъм и необходимостта от защита на основните права. Неприемливо е милиони единици нефилтрирани лични данни на невинни хора да бъдат изпращани на американските органи. Неприемливо е тези данни да могат според американското право и в разрез с правото на Европейския съюз да бъдат съхранявани за период до 90 години. Достатъчната защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, които вече подкрепих в двете гласувания за обмен на фискални данни, трябва да е приложима и по отношение на споразумението СУИФТ.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Твърдо подкрепих доклада, за да може Европейският парламент да изрази ясния си отказ на споразумението СУИФТ, договорено тайно, без да се вземе под внимание загрижеността на Европейския парламент, когото Съветът и Европейската комисия оставиха извън преговорите. Що се отнася до принципа на защита на неприкосновеността на личния живот и до ефикасността на изпращането на данни в борбата с тероризма, от съществена важност е разискванията да се проведат така, че да се постигне ясно предоговорено споразумение. Посланието от гласуването трябва още да потвърди ролята на Европейския парламент в служба на европейските граждани, както и неговата воля да защитава техните права и основни свободи по убедителен и ефективен начин, както в закрилата на тяхната неприкосновеност на личния живот, така и в борбата срещу тероризма.

Monika Hohlmeier (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Решението ми да гласувам против временното споразумение СУИФТ не е решение срещу сътрудничеството със САЩ в борбата срещу тероризма. Подчертано подкрепих едно ново, подобавашо споразумение, което ще позволи на европейски и американски органи по сигурността да работят съвместно в тясна връзка и ще им помогне възможно най-бързо да откриват парични преводи със съмнителни връзки с тероризма. Временното споразумение обаче съдържа някои съществени недостатъци, в това число недостатъчни клаузи относно заличаването на данни, правото на жалби и достъп до информация, както и последващото предоставяне на трети страни. Това, което очаквам от едно истинско партньорство между Европейския съюз и САЩ, е да не се оставя отговорността за сигурността на гражданите в рамките на ППФТ единствено в американски ръце, а така също да се представи ясно определена времева рамка за развитие на европейска ППФТ в партньорство със САЩ в рамките на Европейския съюз.

Поради тази причина се надявам в най-близко бъдеще да бъде договорено споразумение, което да предложи дългосрочна основа за съвместна борба с тероризма в целия свят по отношение на разкриването на терористични мрежи и техни финансови трансакции, но което същевременно защита неприкосновеността на данните на гражданите.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Отхвърлянето на временното споразумение относно изпращането на банкова информация на САЩ посредством мрежата СУИФТ поради фактори, свързани със защитата на личните данни, пропорционалността и реципрочността, не трябва да се счита като проява на Парламента в упражняването на новите правомощия съгласно Договора от Лисабон, а като политическо послание от Европа. Отхвърляйки споразумението и гласувайки в подкрепа на препоръката на Европейския парламент, показахме, че важно политическо решение не може да се взема в нарушение на клаузите на

Договора от Лисабон, и по-специално Хартата на основните права. След подписване на ново споразумение, този път на дългосрочна основа, което да осигурява защита на данните на европейските граждани, Европейския парламент ще даде своето одобрение. Борбата срещу тероризма остава едно от главните предизвикателства пред нас в момента. В това положение едно ново споразумение е необходимо, но по-добре договорено, за да гарантира достатъчна защита на европейските граждани. Затова при изготвянето на ново споразумение Парламентът трябва да има ключова роля в процеса, при който се зачита буквата на Договора.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Днес гласувах против споразумението СУИФТ за споделяне на банкова информация със САЩ за антитерористични цели. Споразумението не стигна далече в защитата на европейците; то се нуждае от по-добри гаранции за защита на данните. Например в споразумението отсъства предварително съдебно постановление за получаване на данни. Защитата на данните е едно от нашите основни права. Зачитането на правата на човека е от първостепенна важност и тяхната защита е неразделна част от моята работа в Парламента. Същевременно считам, че трябва да имаме въведени мерки, които да помагат в борбата срещу тероризма в tandem със САЩ; това обаче не трябва да се постига за сметка на нашата Харта на основните права. Отхвърлянето на споразумението СУИФТ е много важен момент в историята на Европейския парламент. То изпраща ясно послание: Европейският парламент ще използва новите си правомощия, получени по силата на Договора от Лисабон, в интерес на демокрацията, като се застъпи и отстоява правата на своите граждани. Във всяко бъдещо споразумение със САЩ за споделяне на данни Комисията трябва да покаже, че е намерено правилното равновесие между борбата с тероризма и зачитането на неприкосновеността на личния живот на гражданите.

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма*. – (DE) За мен няма съмнение, че тясно и конструктивно партньорство между Европейския съюз и САЩ е необходимо, особено що се отнася до борбата с тероризма. Въпреки това гласувах против временното споразумение СУИФТ, тъй като то не изяснява основни проблеми на защитата на данни. Отстъпването от страна на Европейския парламент в преговорите за споразумението също беше неприемливо и крайно проблематично. Макар да считам, че едно международно споразумение, регламентиращо обмена на данни, е необходимо, гражданските свободи и основни права все пак трябва да са защитени.

Véronique Mathieu (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на споразумението СУИФТ, защото считам, че обменът на данни е полезен. Нашите съответни тайни служби цитираха различни случаи, доказващи такава полза. Заплахата от тероризъм наистина съществува, това не може да се отрече и опитът за нападение в Детройт миналия месец го потвърждава. Затова трябва да покажем, че сме отговорни. Това е въпрос на взаимна помощ. Споразумението не трябва да се тълкува като едностранен ангажимент от страна на Европейския съюз. Съюзът ще предостави достъп до своята информация, но в замяна на това органите на САЩ ще анализират тази информация, нещо, което понастоящем не сме в състояние да правим в Европа, поради отсъствие на европейска програма за борба с финансирането на тероризма, еквивалентна на ППФТ. Споразумението гарантира нашата сигурност, а не само сигурността на територията на САЩ. Накрая, това е едно истинско международно споразумение, различно от предходните едностранни ангажименти. Гаранциите ще бъдат обвързващи, прилагането на споразумението ще бъде предмет на оценка и ако Европейският съюз счете, че гаранциите не се зачитат, споразумението съдържа ясна клауза, позволяваща на страните да го прекратят.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Конфликтният въпрос в гласуването беше подновяването на споразумение, което чрез разкриване на банкови трансакции е изключително важно в борбата срещу тероризма, който през последните години избра западните общества за своя мишена. Ако резолюцията бъде одобрена, а споразумението отхвърлено, терористичните организации могат да действат без какъвто и да било ефективен контрол с всички сериозни последствия, които ще произтекат от това. Странното е, че много от членовете на крайната левица, които отхвърлят споразумението с основаниято, че нарушава поверителността на личните данни, са същите хора, които в собствените си страни на произход убеждават в ползата от прекратяването на банковата тайна и оповестяването на цялата банкова информация. За тези хора проблемът не е изпращането на данни, а фактът, че изпращането им е към САЩ — страна, към която не могат да прикрият своята отявlena враждебност. Моят вот против резолюцията и в подкрепа на споразумението взе под внимание само най-конкретните обстоятелства за необходимостта от борба с тероризма с всички средства и признаването на основната роля на САЩ в тази борба.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Гласувах в подкрепа на доклада Hennis-Plasschaert, за да покажа, че отхвърлям споразумението СУИФТ, подписано от 27-те държави-членки, за изпращането на данни за финансови съобщения на САЩ под претекста, че се води борба с тероризма. Считам, че искането на САЩ е неприемливо и е заплаха за свободите и правата на европейските граждани. С това предложение най-консервативните сили се опитаха да ни предадат безпомощни на американските интереси, без да се замислят за сигурността или неприкосновеността на личния живот на гражданите. Европейският парламент

не може да допусне гражданските права и свободи на европейците да бъдат нарушавани за антитерористични цели.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Европейският съюз позволи на САЩ да извърта нещата прекалено дълго. Крайно време е да сложим край на непрестанните набези на САЩ върху нашите граждански права и свободи и върху защитата на данни в името на борбата срещу тероризма. Изпращането на данни за финансови съобщения на чуждестранни сили представлява сериозно посегателство върху основните права на нашите граждани, особено когато получателят на данните са САЩ. Изпращането на милиони единици банкова информация категорично не е в интерес на Европа.

Никой не знае какво ще правят американските тайни служби със събраните данни и с това се оставя широко отворена врата за всякакъв вид злоупотреба, дори икономически шпионаж. Използването от Вашингтон на банкова информация за целите на борбата с тероризма не е нищо друго освен евтина димна завеса. Освен всичко друго, казвайки „не“ на споразумението СУИФТ, Европейският съюз има възможност да докаже своята независимост от САЩ. Мога само от цяло сърце да подкрепя отрицателния вот на Европейския парламент за споразумението СУИФТ.

Mariya Nedelcheva (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах против споразумението СУИФТ между Съвета на Европейския съюз и САЩ, защото считам, че гаранциите по отношение на защитата на данни са недостатъчни. Без да поставям под съмнение факта, че борбата срещу тероризма е наложителна, тъй като заплахата днес е повече от реална, убедена съм, че не можем да гарантираме сигурността на европейските граждани без същевременно да гарантираме пълното зачитане на техните лични данни.

При сегашното положение клаузите в споразумението СУИФТ за случаи, в които САЩ могат да предоставят европейски данни на трети страни, са твърде неясни. Трябва да има ясно формулирана клауза, която да регламентира такъв обмен на данни. Що се отнася до възможните обезщетения, достъпни за гражданите, или действия, установяващи, че техните данни не са били коректно обработени, член 11 от споразумението е повече от незадоволителен.

Защитата на данните е гарантирана, когато данните се обработват на територията на Европейския съюз, но какво ще се случи с европейските данни при обработването им в САЩ? Преговорите трябва да се водят по прозрачен и демократичен начин при пълна и цялостна подкрепа от страна на Европейския парламент, както е предвидено според Договора от Лисабон за такъв вид международно споразумение.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма.* – (DE) Денят 11 февруари 2010 г. е важна дата за Европейския парламент: колегите от възможно най-широкия спектър на политически убеждения и множество различни държави-членки гласуваха в подкрепа на отхвърлянето на това банковите данни на европейските граждани да бъдат изпращани на САЩ. Не е ясно как такова изпращане на данни може да служи в борбата с тероризма, нито споразумението СУИФТ гарантира ниво на защита на европейските данни. С това решение Парламентът като структура, представляваща европейските граждани, получи повече влияние и самочувствие, като не се поддаде на натиска от страна на САЩ. Неговият отговор беше твърдо „не“ на оръзването на европейските граждански права под маската на борба с тероризма. От само себе си се разбира, че поради тази причина аз също подкрепих отхвърлянето на доклада.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в подкрепа на отхвърлянето на споразумението СУИФТ със САЩ, защото то по-скоро представлява заплаха за неприкосновеността на личния живот на европейските граждани, отколкото да предоставя инструмент за борба с тероризма. Споразумението, подписано неотдавна между Европейския съюз и САЩ, е акт на пренебрежение към Европейския парламент, като се има предвид, че беше подписан само ден преди влизането в сила на Договора от Лисабон. Парламентът не беше навременно консултиран по това споразумение, а сега е твърде късно. Отхвърлих споразумението и се надяваме, че както САЩ, така и Съветът ще разберат колко е важно участието на Европейския парламент в процеса на вземане на решения на ниво ЕС. Силно вярвам, че може да се постигне по-добро споразумение при испанското председателство.

Renate Sommer (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Гласувах в подкрепа на отлагане на вота относно споразумението СУИФТ. Четиринадесетимичната отсрочка щеше да открие пътя към по-нататъшни преговори. С това решение показахме на Комисията, че сме по-разумни; можехме да използваме случая да се занимаем с оправданата загриженост на нашите граждани и компании относно защитата на техните данни във временното споразумение, което вече е в сила. В края на краищата наша е отговорността да закриляме гражданските свободи и основните права. Но с отхвърляне на отлагането Парламентът пропусна възможността да използва отговорно новите си правомощия и да увеличи собственото си влияние върху преговорите. От друга страна, обаче не би било възможно да гласувам в подкрепа на споразумението СУИФТ. Нарушаването на доверието,

извършено от САЩ с невероятно арогантна демонстрация на егоизъм, е прекалено явно и се равнява на проявеното неуважение от Съвета към Парламента.

Това, което трябва да се направи сега, е бързо и уверено да се договори ново дългосрочно споразумение с участието на Европейския парламент независимо колко здраво е трансатлантическото приятелство. Такова споразумение трябва да отразява критериите на Европейския съюз, защото Европа също е заинтересована от контролиран обмен на данни в борбата срещу международния тероризъм

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (NL) Гласувах убедено в подкрепа на доклада и съм доволен, че мнозинството отказа да се поддаде на силния политически натиск и успява да бъде чуто относно справедливостта и политиките за сигурност. Като попречи на изпращането на информация за милиони европейски банкови преводи и транзакции на САЩ чрез СУИФТ за още по-дълъг период от време, Парламентът показва, че се отнася сериозно към основните права, залегнали в Договора от Лисабон.

Председателството на Европейския съюз и Европейската комисия сега трябва да анулират временното споразумение със САЩ и да се върнат на масата за преговори въоръжени с изискванията, залегнали в резолюцията, приета от Европейския парламент през септември 2009 г. Но първо трябва да се проведе открито разискване относно същността на връзката между политиката за сигурност и борбата срещу тероризма, от една страна, и, от друга страна, минималните гаранции на основните граждански права и зачитането на неприкосновеността на личния живот на стотици милиони граждани. Доволен съм, че изнудването и политическият натиск не дадоха резултат. В края на краищата абсурдно е да се твърди, че зачитането на гражданските права и неприкосновеността на личния живот са пречка в борбата с тероризма. Ние, групата на Зелените/Европейски свободен алианс, сме готови да сътрудним за ефективна, строга политика за сигурност, но такава, която да зачита конституционните права и също да обръща внимание на причините за престъпността и тероризма.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Борбата срещу международната престъпност, особено чрез трансатлантическо сътрудничество в борбата с тероризма, е сред главните приоритети на Европейския съюз. Това сътрудничество обаче трябва да се създаде на основата на реципрочност и взаимно доверие. Временното споразумение между Европейския съюз и САЩ относно обработването и изпращането на данни за финансови съобщения не гарантира на европейските граждани и компании същите права и гаранции съгласно американското право, с каквито биха се ползвали на територията на Европейския съюз. Системата за изпращане на данни не зачита основните принципи на европейското законодателство за защита на данните, особено принципите на пропорционалност и необходимост. Споразумението не предвижда изрично исканията да са предмет на съдебно одобрение или да са ограничени по време, нито в достатъчна степен определя условията за споделяне на данни с трети страни. Съжалявам, че по време на преговорите Съветът практически не сподели никаква информация с Парламента и че вотът относно споразумението се състоя, след като вече беше влязло в сила. Поради тези причини и защото правата и гаранциите на европейските граждани заслужават да бъдат зачитани, гласувам в подкрепа на предложението за резолюция, отхвърлящо сключеното споразумение СУИФТ.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Според много колеги Съветът допусна грешка, като пренебрегна Европейския парламент по време на текущите преговори относно споразумението със САЩ. Изказването на председателя на моята група Joseph Daul не помогна. След задълбочено разискване той поиска от колегите да отложат гласуването. Г-жа Малмстрьом настояваше за отпускане на повече време на Комисията, за да се запознае с въпроса, както и за допълнителни преговори, а Парламентът да обсъди въпроса по-обстойно. Разбирам огромната важност, която има защитата на личните данни, но трябва също да помним, че САЩ са нашият най-голям партньор. Трябва да градим взаимно доверие, като борбата срещу тероризма и сигурността на нашите граждани е наша обща отговорност. Гласувах за отлагане съгласно линията на поведение на моята група. За съжаление, загубихме с 15 гласа. Доколкото знам, 35 колеги от моята група отсъстваха по време на гласуването. Това е още едно доказателство, че всеки глас е важен. След това съгласно линията на моята група гласувах в подкрепа на споразумението. Парламентът накрая отхвърли споразумението с 378 гласа срещу 196, при 31 въздържали се. Не съм доволна от резултата, но несъмнено скоро ще се върнем отново на този толкова важен въпрос.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Въпреки че е ясно, че предложените правила имат за цел да улеснят борбата срещу киберпрестъпността и кибертероризма, изричното позоваване на член 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ), вземайки също под внимание Решение C 317/04 на Европейския съд, прави всеки положителен вот по този въпрос незаконен, защото всеки европейски гражданин е длъжен да се подчинява на общите правила, управляващи Европейския съюз, както и постановленията на Европейския съд.

Thomas Ulmer (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах за отхвърляне на споразумението СУИФТ. Това събитие е важен момент в по-нататъшната демократизация на Европа и в упражняването от страна на Парламента на неговите демократични права според Договора от Лисабон по отношение на защитата на данни и индивидуалните права на нашите граждани. Искам да видя още много други вълшебни мигове като този.

Предложение за резолюция B7-0063/2010

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям предложението за резолюция, което призовава към спешно приемане на директива за прилагане на рамковото споразумение за превенция на нараняванията с остри инструменти в болничния сектор и в сектора на здравното обслужване, сключено от европейските социални партньори в сектора на здравното обслужване. Всяка година в Европейския съюз се регистрират повече от един милион наранявания с медицинска игла, което може да доведе до предаване на опасни за живота вируси. Клаузата за минимални критерии в последното споразумение не изключва възможността за бъдещи разпоредби на национално ниво и на ниво Общност, които да са по-благоприятни за работниците. Моята политическа група в Европейския парламент от години настоява за по-строги европейски критерии за безопасност в болничния сектор. Във връзка с рамковото споразумение — трябва бързо и неотложно да се приеме и приложи директива.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, защото е необходимо да се укрепи законодателството в областта на защитата на здравните работници. За съжаление, всяка година в Европейския съюз възникват повече от един милион наранявания с медицинска игла, водещи до предаването на вируси като хепатит В, хепатит С или ХИВ/СПИН. Поради тази причина има спешна необходимост от приемането и прилагането в държавите-членки на рамковото споразумение за превенция на нараняванията с остри инструменти в болничния сектор и в сектора на здравното обслужване.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Сключено беше рамково споразумение между HOSPEEM (Европейска асоциация на работодателите в болничния сектор и в сектора на здравното обслужване) и EPSU (Европейска синдикална федерация на работещите в сектора на обществените услуги) за превенция на нараняванията с остри инструменти в болничния сектор и в сектора на здравното обслужване.

Целта на споразумението е създаването на критерии и правила за защита на здравните специалисти от наранявания с остри инструменти, които могат да доведат до предаването на повече от 20 опасни за живота вируси и по този начин да създадат крайно сериозен проблем за общественото здраве.

Имайки предвид важността на рамковото споразумение за опазване здравето на специалистите в сектора на здравното обслужване, Комисията трябва да има предвид неговото приложение и спешно да приеме директивата за неговото приложение.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Нараняванията, причинени от медицинска игла и други остри медицински инструменти, представляват един от най-широко разпространените и сериозни рискове за здравните работници в цяла Европа; като се има предвид това, болничният персонал и здравните специалисти често са изложени на риск от инфекции, причинени от наранявания в резултат от използването на игли или други остри инструменти, както е споменато в приетата резолюция. Затова е необходимо да се гарантира възможно най-високо равнище на безопасност на работната среда в болниците и при всяко упражняване на дейности в сектора на здравното обслужване.

Поради тези причини одобрихме резолюцията относно рамковото споразумение, в което се съдържа клауза за минималните критерии на безопасност, без да се засягат действащите и бъдещи национални и общностни разпоредби, които са по-благоприятни за работниците. Държавите-членки и/или техните социални партньори трябва да са свободни и насърчавани да приемат допълнителни мерки, които са по-благоприятни за работниците в съответната област.

David Martin (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Силно подкрепям рамковото споразумение, постигнато между Комисията и европейските социални партньори, представляващи сектора на здравното обслужване. Защитата на здравните работници от нараняване и потенциално предаване на вируси е от съществена значимост и аз съм доволен, че това предложение беше прието с такава голяма подкрепа, особено след толкова усърдната работа на Stephen Hughes.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Здравото на работниците на работното място е както трудов проблем, така и въпрос, изискващ обществена отговорност, което на свой ред означава, че в него участват всички субекти с отговорност в тази област, включително Европейския парламент. Рамковото споразумение,

сключено днес между европейските социални партньори в болничната система и в системата на здравното обслужване, е важен принос в опазването на здравето и безопасността на работниците в болничните сектори.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, за да защита персонала, работещ в клиники и болници. В действителност твърде много членове на болничния персонал и здравни работници продължават да стават жертва на инфекции, причинени от наранявания вследствие на употреба на спринцовки и остри инструменти. Като член на ЕП трябва да се боря за предотвратяването на това. Предложението за резолюция също призовава към по-добро обучение и по-добри условия на труд за здравните работници, изправени пред такава опасност: необходими са по-безопасни медицински инструменти с интегрирани механизми за защита в целия Европейски съюз. С моите обществени убеждения и познаване на болничната среда призовавам към бързо приемане и спешно прилагане на мерките, формулирани в предложението за директива.

Evelyn Regner (S&D), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция на Европейския парламент, защото съм защитник на споразуменията за социално партньорство. Официалните европейски социални партньори постигнаха споразумение по настоящия казус и аз призовавам за незабавното включване на рамковото споразумение в действащото европейско право, като Съветът приеме директива без повече отлагане.

Derek Vaughan (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Това беше важен вот, призоваващ за европейска директива за по-добра защита на работниците, пострадали от наранявания, причинени от медицинска игла. Трябва да се предприемат незабавни действия, за да се предпазят хората, работещи в сектора на здравното обслужване, от заразяване с потенциално смъртоносни болести като ХИВ/СПИН и хепатит вследствие на наранявания с използвани игли. Нараняванията с медицинска игла представляват един от най-разпространените и сериозни рискове за здравните работници в цяла Европа, където всяка година се регистрират повече от един милион такива наранявания. Надявам се, че ще бъдат предприети бързи действия за по-добро обучение и безопасност за хората, работещи с игли и остри инструменти, така че броят на причинените наранявания драстично да намалее и да се ограничи емоционалното страдание на засегнатите лица. Освен това се надявам, че използването на по-безопасни медицински инструменти ще помогне да се избегнат предотвратими наранявания на хората, работещи ежедневно с игли.

8. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 12,50 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-н WIELAND

Заместник-председател

9. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

10. Разисквания по случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава(разискване)

10.1. Венецуела

Председател. – Следващата точка е разискването по шест предложения за резолюция относно Венецуела⁽¹⁾.

Tunne Kelam, *автор*. – (EN) Г-н председател, членовете на Парламента са изключително разтревожени относно скорошните ограничения на свободата на печата, наложени от режима във Венецуела.

Както знаете, свободата на медиите е в основите на демократичното общество. Аз определям включвам и правото на получаване на информация от многобройни плуралистични източници. Напоследък срещу свободата на медиите имаше посегателства от страна на президента Уго Чавес. През август миналата година той разпореди закриването на 34 радиостанции чрез отказ да им бъдат подновени лицензите. Този януари президентът Чавес нареди да се спре излъчването на „Radio Caracas Televisión“ и на пет други кабелни и сателитни телевизионни канала, които не излъчиха негова официална реч. Освен това той описа използването

⁽¹⁾ 1. Вж. Протокола.

на „Твитър“ и на интернет за предаване на антиправителствена информация като терористична дейност. Протестираме заради смъртта на двама венецуелски студенти, които са протестирали срещу закриването на свободните медии...

(Председателят отнема думата на оратора)

Renate Weber, автор. – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, свободата на изразяване не е само виртуално право, което може да се договаря, без да се взема под внимание политическата и социална реалност на дадена държава. Най-важната гаранция, която хората могат да имат, е свободата на печата за изразяване на критични мнения за правителството или политиките независимо от това дали са президенти, дали са проправителствено настроени или са от опозицията. Това се отнася до достъпа до информация от плуралистични източници, за да може правото на гласуване да бъде реално.

За съжаление, действителността във Венецуела е такава, че след редица антидемократични актове от страна на правителството на президента Чавес, насочени срещу опозицията, сега то изглежда възнамерява да сложи край на печата. Ние се позоваваме не само на неотдавнашния случай с телевизионния канал RCTV International (RCTV-I), за който органът за аудиовизуални услуги във Венецуела наложи закон с обратна сила, но също така и на факта, че след 2009 г. 34 от най-популярните радиостанции във Венецуела бяха закрити.

Освен това, върху телевизионния канал „Globovisión“, който все още поддържа редакторска линия независима от правителството, се оказва натиск с оглед това да се промени. Нека не забравяме, че най-погрешният начин за отстраняване на медии е чрез самоцензуриране.

След закриването на 34 радиостанции правителството на Уго Чавес официално съобщи за съществуването на списък на други радиостанции, които също щели да бъдат закрити — списък, за който никой не знае, защото процедурите не са открити, списък, над който е надвиснала голяма несигурност и чиято единствена цел е да насърчава самоцензурирането. Всички тези нарушения се извършват без реакция от страна на компетентните съдилища срещу заведените в тях дела.

В държава, в която всеобщ принцип като този за неприлагане на обратната сила не се зачита, в която съдебните органи не реагират на подадени жалби, освен ако президентът не им нареди да го направят, няма принципи на правовата държава и няма разделяне на властите. Казано направо, не съществува демокрация. За съжаление, днес Венецуела е такава.

Véronique De Keyser, автор. – (FR) Г-н председател, съжалявам, но предложението за резолюция относно Венецуела, което беше внесено главно от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), е всъщност зле скалъпена шега, с която се цели неотложното разискване да бъде използвано за политически цели и г-н Чавес да бъде дискредитиран.

Ще обобщя, защото няма смисъл да се губи време. Четири национални радиостанции не са спазили законовите изисквания за регистрация. Били са временно спрени, но сега спазват изискванията. Надявам се, че бързо ще се върнат към дейност.

В предложението за обща резолюция с групата на Зелените/Европейски свободен алианс и с Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица моята група заявява отново безусловната си подкрепа за свободата на изразяване и за плурализма. Изненадана съм обаче от много променливи възглед на групата PPE за свободата на изразяване. Не бяхте ли вие тези, които гласуваха против резолюцията относно свободата на печата в Италия в защита на Берлускони? Ако днес искате да станете за смях, заповядайте. Ще има много време за гласуване, използвайте го по най-добрия възможен начин.

Raül Romeva i Rueda, автор. – (ES) Г-н председател, аз също се натъквам на два проблема относно Венецуела. Единият е във връзка с формата, а другият — със съдържанието. По въпроса за формата трябва да кажа, че нашите колеги от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), които от известно време насам активно злоупотребяват с неотложния характер на настоящото заседание относно нарушения на правата на човека с оглед да водят партийно политическо разискване, усложняват обстановката.

За тях е съвсем законно да искат да провеждат партийни политически дейности. Това обаче не е подходящото място. Ако желаят да правят изявления в подкрепа на техни приятели или каквото и да било друго, да критикуват правителствата, които не харесват, сега не е нито времето, нито мястото.

Нека обаче да приемем много по-сериозно това неотложно заседание, на което обсъждаме нарушения на правата на човека и демокрацията, защото ако не го направим, ще загубим доверието, с което сега се ползваме и което е ясно, че трудно можем да възвърнем на международно равнище.

В Латинска Америка има много скандални случаи на нарушения на правата на човека. Нека да бъдем по-последователни. Искаме ли да обсъждаме правата на човека в Латинска Америка? Тогава нека да разговаряме за Колумбия и Хондурас. Как се получава така, че на пленарно заседание никога не се стига до тези въпроси? Защо винаги имаме подобен проблем и все пак, в случай като днешния, който е само административен въпрос, имаме такова присъствие и подкрепа? Това е неприемливо. Неприемливо е, защото, подчертавам, губим цялото доверие и цялата законност да можем да изразяваме мнение относно такива случаи.

Нека бъда съвсем ясен. Аз не съм последовател на Чавес. Подкрепям свободата на изразяването дори за тези, чието мнение е коренно противоположно на моето, било то тук, в Италия или в Хондурас. Това обаче не е свързано с днешното разискване. Проблемът, който се разглежда днес, е изцяло административен — въпрос, свързан с вътрешния ред във Венецуела, въпрос, който в момента се решава и при това, според информацията, с която разполагаме, дори вече е бил решен.

Следователно дори няма случай. Няма смисъл. Ако искаме да продължаваме да се подиграваме с това заседание с неотложен характер, нека да продължаваме в същия дух и ще стигнем дотам, че никога няма да обсъждаме изобщо нищо, защото няма да се ползваме с каквото и да било доверие.

Ето защо приканвам членовете на групата PPE да приемат това неотложно заседание малко по-сериозно или то без съмнение ще свърши като нещо напълно безсмислено.

Joe Higgins, автор. — (EN) Г-н председател, нека най-напред да подчертая крайното лицемерие на групите от дясното крило в Парламента, които осъждат правителството на Венецуела за временното изтегляне на предавателните съоръжения на „Radio Caracas Television“ („RCTV“) и претендират, че са защитници на свободата на печата. Това са същите групи, които подкрепят система в Европа, при която огромната част от медиите са контролирани от милиардери и големи частни корпорации, използващи контрола, от една страна, да прибират големи печалби за себе си и, от друга страна, да бъдат прокапиталистическа пропаганда, пропазарна и пронеолиберална пропаганда. В контекста на настоящата икономическа криза те клеветят и обиждат работниците от публичния сектор например, като неотстъпно прокарават на дневен ред идеята, че хората от работническата класа са тези, които трябва да плащат за кризата, и клеветят неспирно организации на работническата класа, които се осмеляват да не се съгласят.

Повдигането на въпроса за „RCTV“ в неотложната резолюция относно правата на човека днес е голяма злоупотреба с тази процедура. Между другото повечето от медиите във Венецуела са частна собственост, всъщност включително и мощните медийни корпорации, които през 2002 г. крояха планове да свалят от власт Уго Чавес, който е избран и преизбран много пъти от народа на Венецуела. Истината е, че групата PPE в Парламента има същия дневен ред като конспираторите, планиращи преврата — те искат да отхвърлят правителството на Уго Чавес, защото не е изпълнило наглите предписания на световния капитализъм за извършване на повсеместна приватизация и дерегулиране, а те не искат противопоставяне на неолибералния дневен ред. Да, работническата класа в Латинска Америка в общи линии се надига в опозиция. Аз обаче няма да спестя малко остра критика на правителството на Венецуела.

Независимо от голямата подкрепа от страна на мнозинството на венецуелския народ Уго Чавес всъщност не е скъсал окончателно с капитализма и не е застанал начело на движение за истински демократичен социализъм. В известен смисъл е налице тенденция към бюрократизъм. Накрая, моите съмишленици на място, например в групата Socialismo Revolucionario (революционен социализъм), се борят срещу тези тенденции, борят се за правата на работниците и за истински социализъм, което означава, между другото, че медиите няма да бъдат контролирани нито от капиталистическите, нито от бюрократичните интереси, а че демократично ще се отворят за всички сектори в обществото.

Tomasz Piotr Poręba, автор. — (PL) Г-н председател, днес наистина трябва да говорим в Европейския парламент за това, което се случва във Венецуела, където един диктатор нарушава закона, премахва опозицията, закрива независими телевизионни станции, отчуждава предприятия и затваря различни институции. Това е мястото. Извършени са очевидни нарушения на правата на човека.

Има обаче и други въпроси, защото неговото управление дестабилизира положението не само в собствената му държава, но и в региона. Провокационни действия срещу Колумбия, подкрепа за партизаните от „Революционни въоръжени сили на Колумбия“ (FARC) — това са факти, които могат да доведат до реален конфликт в региона.

Колумбия е наш стратегически партньор. Нека сега да подкрепим Колумбия и да бъдем до нея, когато държавата е толкова силно атакувана от Чавес и е предизвиквана, измамнически или с провокации, да изостри конфликта в региона. Това е наше задължение и, ако тези нападки или провокации се засилят, Европейският съюз и

Европейският парламент ще бъдат длъжни да застанат до Колумбия, да бъдат с Колумбия и да я подкрепят в конфликт с Венецуела, какъвто, страхувам се, може скоро да започне.

Bogusław Sonik, *от името на групата PPE*. – (PL) Г-н председател, винаги е едно и също: за по-добро бъдеще, за премахване на неравенството, за свобода на народа от потисници и тирани, за край на бедността и нищетата, за използване богатствата на държавата за благото на нацията — някой взема властта. Това е целта на всяка революция, а така също и на онези, които, използвайки механизмите на демокрацията, заемат поста, за който са си мечтали, например президент, за да захвърлят още на другия ден лозунгите си за свобода, демокрация и гражданско общество. От този момент нататък те са ръководени от мотото: „веднъж щом властта е в нас, никога няма да се откажем от нея“. Диктаторите постигат тази цел, използвайки същите методи: цензура, тайна полиция, затвор за онези, които мислят различно, разпокъсване и разделяне на опозиционните сили и пълен контрол върху медиите. Един вид учредителна харта, символ на точно същия вид мислене през 20-ти век беше например потушаването на въстанието на героичните моряци в Кронщад от страна на Ленин. Тази диагноза важи и днес за Венецуела. Свободата на медиите е от основно значение за демокрацията и зачитането на основните ценности. Европейската комисия трябва да предприеме подходящо действие.

Zigmantas Balčytis, *от името на групата S&D*. – (LT) Няколко от членовете на нашата група всъщност вече изразиха своето становище и аз също съм съгласен, че въпросът за Венецуела или свободата на изразяване не само е уместен в Латинска Америка, но и в цяла Европа, и в света. Ако трябваше да разгледаме в подробности нарушенията на свободата на изразяване, считам, че ще установим, че проблемът съществува и в някои държави-членки на Европейския съюз.

Твърдо подкрепям мнението, че въпросът вероятно е бил добавен доста набързо в дневния ред и че имаме далеч по-големи проблеми, извършват се далеч по-големи престъпления не само в Латинска Америка, но и в други държави. Затова считам, че днешният въпрос е преувеличен.

Izaskun Bilbao Barandica, *от името на групата ALDE*. – (ES) Г-н председател, приемам, че съществуват много по-сериозни проблеми от този, но мой дълг, в подкрепа на последователността, е да осъдя и това, което в момента се случва във Венецуела. Гласувах в подкрепа на инициативата относно Италия.

Преди няколко дни в Парламента осъдих случая със закриването на единствения вестник в Испания, издаван на баски език в Страната на баските, а днес съм тук, за да осъдя закриването на „Radio Caracas“ през 2007 г. и 34 радиостанции през 2009 г.

Иска ми се проблемите да са били само административни и правата на тези медийни органи да бъдат възстановени. Обезпокоена съм обаче като чувам, че президентът Чавес приравнява новите сайтове за социални мрежи с държавен тероризъм, и като виждам, че интернет е пред сериозна заплаха.

Мой дълг е да защита правата на хората, да защита свободата на изразяване, да защита правото на медиите да предоставят свободна и плуралистична информация, защото това означава защита на пълна свобода на правото на гражданите на информация.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, знаем, че Венецуела е една от най-богатите на нефт държави в света. Знаем също, че държавата има огромен потенциал за производство на енергия от водоелектрически централи, както знаем също така, че населението на Венецуела страда от последните на дългогодишно лошо управление. В продължение на десетилетия държавата не е могла да инвестира постъпленията си от нефта в устойчиво развитие или в развитие на инфраструктурата. Обвързването на националната валута с щатския долар може би беше още един безрезултатен ход. Напоследък президентът Чавес се опитва да преодолее този проблем чрез обезценяване на валутата и чрез поставяне под контрол на държавния дълг. Въпреки това национализацията на банки, отчуждаването и временното затваряне на магазини за хранителни стоки вероятно няма да бъде достатъчно за отблъскване на заплахата от бързо растяща инфлация в дългосрочен план.

Президентът Чавес следва политика на намеса на държавата в икономиката — централизирано планиране на икономиката — подобна на тази на други авторитарни режими, която без съмнение и неизбежно е обречена на гибел. Положението вероятно ще се влоши още повече, което може би ще се случи, ако производителите, които са били принудени да произвеждат хранителни продукти на фиксирани непазарни цени в продължение на години, се опитат при възможност в даден момент да се надигнат на протест. Трябва също така да изразя критика относно факта, че в несигурната обстановка, в която венецуелците страдат от спиране на тока, недостиг на вода и окаяна икономика, президентът Чавес е купил оръжия за Националната гвардия на стойност над 70 млн. щатски долара. Това е лошо предзнаменование, и по-специално в контекста на нестихващите протести след закриването на радиопредавателна медия, критично настроена към правителството, в които студенти и членове на опозицията отново и отново влизат в ожесточени сблъсъци със силите на сигурността.

Тъй като правата на човека са от особена важност за Европейския съюз, както всички ще се съгласим, трябва да си поставим за цел да помогнем. Трябва да действаме не само в случаи на нарушения на правата на човека, но също така в проучване на възможностите за подобряване на условията, в които живее населението на Венецуела, без да се намесваме пряко във вътрешните работи на държавата. За тази задача се изискват много дипломатически умения и разбиране. Надявам се, че Европейският съюз е в състояние да направи това.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, аз съм малко изненадан, че групата на Европейската народна партия (Християндемократи) в Парламента е обвинявана за това, че настоятелно прокарва в дневния ред темата, която, въпреки и неотложна, не е по вкуса на някои от членовете на лявото мнозинство в Парламента. Съмнявам се, че те съставляват мнозинство в Парламента. Просто трябваше да задам въпроса. Като всички останали групи, нашата група също има пълното право да повдига темата. Въпреки че г-н Чавес, който понастоящем е на власт, може да е един вид другар на вас или на предишното действащо испанско председателство, ние все пак трябва да попитаме какви мерки се вземат в това отношение.

Аз съм доста удивен, че някой като г-н Чавес може да изрече неща като „Туитър“ е терористична система“. Съжалявам, но всеки в наше време, който описва „Туитър“ като терористична система, живее в друг свят — обратно в каменната ера. Нека да ви кажа и това: ние от групата PPE няма да се уплашим от това обвинение. Ние осъждаме нарушенията на правата на човека навсякъде. Аз лично осъждам нарушаването на правата на човека, когато става въпрос за свободата на печата. По този въпрос нека да кажа само, че венецуелските журналисти са изкуствено поддържани и са под диктат, че съдии са хвърляни в затвора, в случай че освободят някого, който е бил погрешно задържан. Като граждани на Европейския съюз трябва да имаме куража да говорим открито срещу такива практики.

Няма да позволя на г-жа de Keyser и на други в Парламента да хвърлят такива обвинения срещу групата PPE. Като всички други ние имаме пълното право да посочваме нарушенията на правата на човека и на свободите, било то в Европа или където и да било другаде в света, като теми достойни за разискване.

Marietje Schaake (ALDE). – (EN) Г-н председател, правителството на Венецуела несправедливо се опита да ограничи свободата на изразяване и плурализма в медиите и в интернет. Тези отчаяни опити за цензуриране на информацията и на изразяването ми напомнят за поведението на Махмуд Ахмадинежад. Всъщност президентът Уго Чавес нарича Махмуд Ахмадинежад приятел — а с приятели като тези, човек би се запитал кой се нуждае от врагове.

Все пак фактът, че Чавес счита „Туитър“ и изпращането на текстови съобщения за терористични актове показва, че той счита хората, свободния поток на техните идеи, и опозицията за свой враг. Трябва да призная, че използвам „Туитър“ и изпращам текстови съобщения, но за радост в Европа считаме свободното изразяване за основно и всеобщо право, включително по интернет. Ограничаването на цифровите възможности за изразяване, за информация и за обмяната на идеи е доказателство за страха на венецуелското правителство от неговите граждани и от техния призив за слагане на край на насилието и потисничеството.

Успешното мобилизиране на гражданите може да се види в примера с Оскар Моралес, който създаде група във „Фейсбук“, наречена „Един милион гласа срещу FARC“, с надеждата да събере един милион души онлайн. Той скоро мобилизира 12 милиона души в целия свят да излязат на протест по улиците и да призовават за слагане на край на насилието на FARC. Това движение беше насърчавано от гражданите, използващи технологията като средство за изразяване. Опитът за ограничаване на това средство е не само несправедлив, но се оказва, че е и неефективен.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, свободата на печата и свободното демократично управление са основополагащи за ЕС. За Уго Чавес — псевдо диктаторът на Венецуела — това са само пречки по пътя му към абсолютната власт. Той е демагог, а не демократ, съсипал венецуелската икономика.

Въпреки това в Парламента все още има полагаема се на Чавес част от защитници като г-н Higgins, вероятно защото Чавес отразява техния злостен антиамериканизъм и негодуванието им от успеха на президента Урибе в съседна Колумбия. Жалко е, че други политически групи от ляво отказват да се присъединят с нас към преобладаващата политическа насока в Парламента, която осъжда все по-произволното и сериозно незачитане на основните свободи от страна на режима на Чавес. Неговият отговор на критиките, които телевизионна станция отправи срещу управлението му, беше просто да я свали от ефир.

Това ми напомня за подобна ситуация в Китайската народна република, където комунистическият режим се опита да попречи на една европейска компания да излъчва антикомунистически телевизионни програми. Затова Чавес безсрамно се солидаризира с управниците на Китай, които са привърженици на авторитарната

и неотстъпчива политика. Неговите най-близки приятели в международен план са диктаторите Кастро, Лукашенко и Ахмадинежад, което говори красноречиво.

Моята група ECR подкрепя народа на Венецуела в усилията му да постигне истинска демокрация за държавата.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Г-н председател, положението с демократичните права и правата на човека във Венецуела постоянно се влошава и трябва напълно да признаем този факт. Днес имаме нужда и от напомняне, че различни организации за правата на човека приемат Венецуела за държавата с най-лошо положение по отношение на свободата на печата в Латинска Америка.

Подполковник Чавес се провали в управлението на Венецуела в много отношения, но остана на власт само чрез потискане на опозицията, чрез постигане на контрол върху медиите и чрез манипулиране на изборния процес. Искам да отговоря на някои колеги, които вече се изказаха преди мен в залата, и да кажа, че нашата отговорност, нашата мисия е да подкрепим народа на Венецуела, който е подложен на преследване, на нарушаване на правата на човека и на арести от страна на техния президент.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) По мое мнение Уго Чавес е възприел възможно най-лошите черти на тоталитарния социализъм от миналия век. Казвайки това, нямам предвид неговото отношение към чуждите инвестиции, което, разбира се, е също основен въпрос дотогава, докато е напълно произволен. Аз обаче имам предвид неговото отношение към свободата на печата и това, което се представя за плурализъм, защото Уго Чавес се опитва да копира плурализъм чрез закриване на радиостанции, които отказват да излъчват неговите многословни речи, и чрез създаване на публични станции за симулиране на плурализъм. Копирането на плурализма не е същото като приемането на плурализма, защото демокрацията не може да действа на основата на карикатура на плурализма.

Приближените на Чавес вече са назначени. Той е чисто и просто диктатор, защото мрази плурализма. Ето защо считам, че социалистите не трябва да го защитават. Всъщност една от жертвите при скорошните демонстрации беше студент социалист.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-н председател, искам да подкрепя становището на моята група, представено от г-жа De Keyser. Без съмнение не трябва да има търпимост за нарушаването на свободата на медиите. Ние определено виждаме, че във Венецуела се случват тревожни събития. Считам обаче, че трябва да бъдем много внимателни при оформянето на ясни, категорични и окончателни преценки. Според мен трябва да ни се даде отговор на основния въпрос относно станциите, които са били закрити — дали всички те са били закрити по политически причини или някои от тях са били закрити, защото не са спазвали законовите изисквания. Считам, че един отговор и разбиране на това, което е чиста политика, и на това, което е правен факт, ще бъде от голямо значение за позицията на Парламента.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-н председател, доста учудващо е, че някои от моите колеги считат за неподходящо да се говори за една от най-корумпираните държави в света. Опонентите на президента Уго Чавес все още са в затворнически килии, осъдени по чисто политически причини. Не е ли това случай, в който защитаването на това положение означава неловко унижение по отношение на собствената идеология на човек?

На венецуелците също така им се налага да понасят абсолютно ненужно спиране на водата и тока в една от най-богатите в енергийно отношение държави в Латинска Америка. Закриването на радио и телевизионни канали и насилственото потискане на студентските демонстрации говори ясно за тоталитарен режим. Защо тогава не трябва да реагираме? Тъй като медиите трябва да работят в съответствие със закона, те не трябва да бъдат закривани, освен ако органите на властта нямат друг избор и то само след като са били използвани всички други съществуващи законни средства. На обвинените лица трябва също така да се даде възможност да се защитят и да обжалват присъдите си.

Ако правителството на Венецуела е ангажирано по отношение на принципите на правовата държава и правата на човека, то трябва да защитава и да зачита свободата на изразяване и да оценява изключително важния принос на критиката и откритостта, който носи удовлетворение на страна, управлявана съгласно конституцията.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Г-н председател, въпреки че за някои хора е само административен въпрос, за други е много повече. Ние говорим за свобода.

Зная, че за някои свободата трябва да се защитава по определени начини и на определени места. Аз обаче зная, че има и други, за които истинската свобода, тяхната собствена свобода е тази, наложена от диктатори, които те защитават и в определени случаи дори насърчават, а не свободата на хора като нас, които защитаваме идеята в пълния ѝ смисъл, вярваме в свободата на медиите и считаме, че земята не може да бъде отнемана с

декрет. Трябва да попитате хиляди хора от Канарските острови, които са били в същото положение като това във Венецуела.

Говорим за права, за плурализъм и свобода. За съжаление, някои хора все още не вярват в това.

Вивиан Рединг, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, Комисията взема под внимание представените от Парламента проекторезолюции относно положението във Венецуела. Вие можете да бъдете сигурни, че Комисията много внимателно следи обстановката.

В това отношение ЕС отбелязва с тревога продължителното прекратяване на медии, включително на „RCTV International“. Разбираме, че това е въпрос, който надхвърля законовите изисквания и следва да бъде разглеждан в контекста на въпроса за свободата на изразяване във Венецуела. През последните месеци това е причина за тревога, като въпросът силно се популяризира на международно равнище.

Например през ноември 2009 г. специалният докладчик на Съвета на ООН по правата на човека твърдеше, че предложеният специален закон срещу медийни престъпления във Венецуела ще доведе до сериозни нарушения на правото на свобода на мнение и изразяване и ще ограничи свободата на печата в държавата, в случай че бъде приет в настоящата му форма. Докладчикът също така призова Венецуела за пълно спазване на членове 19 и 20 от Международния пакт за гражданските и политическите права, по който Венецуела е страна и който гарантира правото на свобода на мнение и изразяване.

Вие може би си спомняте, че през 2009 г. Европейският съюз издаде декларация относно тези проблеми, защото за нас свободата на изразяване и свободният достъп до информация са въпроси, съставляващи част от диалога, който провеждаме с органите на Венецуела. Дълбоко съжаляваме, че двама участници в протестите починаха и че няколко лица бяха наранени, включително лица от силите за сигурност и протестиращи. Споделяме оценката на Междумериканската комисия по правата на човека, която изрази дълбока загриженост относно сериозните инциденти на насилие по време на демонстрациите както в подкрепа, така и против правителството на президента Чавес, и която настоятелно призова правителството на Венецуела да контролира демонстрациите в рамките на зачитането на правата на човека в съответствие с междумериканските стандарти.

Следим внимателно и с тревога тенденцията на политическа радикализация. Изборите през септември най-общо се разглеждат като важно събитие за бъдещето на държавата. В това отношение ЕС подчертава значението на провеждането на изборите в мирна, прозрачна и напълно демократична среда.

В контекста на диалога, който ЕС провежда с органите на Венецуела, винаги сме подчертавали важноста на пълното спазване на международните задължения и ангажменти по отношение на правата на човека, включително свободата на изразяване и свободата на печата като крайъгълен камък на демокрацията и на принципите на правовата държава. Както знаете, този принцип е включен в Хартата на основните права на Европейския съюз и сега е част от нашите Договори. Това поставя специален акцент върху свободата на изразяване и зачитането на плурализма в медиите в Европа, а така също и в нашите международни отношения.

Европейският съюз, чрез Европейския инструмент за демокрация и права на човека, подкрепя дейностите на организациите на гражданското общество в тази много специфична област. Освен това непрекъснато подкрепяме всички инициативи, насочени към насърчаване на търпимост, на пространства за диалог и на взаимно разбиране.

От името на Комисията искам да уверя Парламента, че ще продължим да следим внимателно събитията във Венецуела. Нашият ангажимент по отношение на подкрепяне и укрепване на демокрацията и на защитата и насърчаването на правата на човека и основните свободи ще намери отражение в нашата политика на сътрудничество и в отношенията ни с Венецуела в бъдеще, както в миналото.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Г-н председател, ако процедурата с вдигане на ръка работи ефективно, председателят трябва да огледа залата, за да види кой иска думата — нещо, което аз безспорно направих, за да се изкажа по процедурата с вдигане на ръка в разискването относно Венецуела. Вие или Вашите служби трябва да следите внимателно за тези, които искат да вземат думата.

Председател. - Г-жо Muñiz De Urquiza, за мен е физически невъзможно да гледам едновременно във всички посоки. Тук съм заобиколен от много внимателни хора. Когато давах думата на последния член на Парламента, аз също така казах: „Последният член на Парламента, който взима думата, е г-н Mato Adrover“. Ако искахте да протестира, вие трябваше да го направите тогава.

Разискването приключи. Гласуването ще се проведе в края на разискването.

Писмени изявления (член 149)

Monica Luisa Macovei (PPE), в писмена форма. – (EN) Подкрепям резолюцията, защото съм обезпокоена от недемократичните мерки, взети от правителството на Венецуела, специално тези за ограничаване правата на свобода на печата, свободата на изразяване и на сдружаване. Обезпокоена съм също така и от високото ниво на корупцията, както го възприема народът на Венецуела. Контролът над медиите и над изразяването на различни мнения е характерен за тоталитарните режими. Както беше съобщено от групи по правата на човека, през януари 2010 г. правителството на Чавес е заплашило, че ще предприеме действия срещу доставчици на услугата кабелна телевизия, които са продължили да излъчват предавания по каналите и не са спазили изискването на правителството да прекъснат редовните предавания, за да излъчат реч на президента. В резултат на това доставчиците на кабелна телевизия в държавата спряха излъчването на седем канала. През 2009 г. Чавес принуди станции да излъчат на живо 141 речи, включително реч, която е продължила седем часа и 34 минути. По отношение на корупцията правителството трябва напълно и ефективно да приложи Конвенцията на ООН срещу корупцията и други свързани с нея инструменти, да приеме сериозно тревогите на венецуелските граждани относно корупцията, което е показател за добро управление във всяка държава.

10.2. Мадагаскар

Председател. – Следващата точка е разискването по шест предложения за резолюция относно Мадагаскар⁽²⁾.

Raül Romeva i Rueda, автор. – (EN) Г-н председател, това наистина е тема за разрешаване, тема, която трябва да обсъдим. В Мадагаскар има политическа криза и това ни води до необходимостта да реагираме по съответен начин и на потребностите на държавата.

Под егидата на Африканския съюз (АС) беше договорена сделка за поделение на властта между настоящия президент Ражоелина и предишния президент Раваломанана.

Споразумението от Мапуто и Допълнителният акт от Адис Абеба остават единственото политическо и демократично решение на настоящата криза. Не трябва да го забравяме това. Споразумението от Мапуто предвижда създаването на правителство на националното единство с петнадесетмесечен преходен период.

Нека да посоча също, че подобно на този факт има и някои специфични местни положения, които са тревожни по отношение на издадения от правителството декрет за легализиране на износа на непреработена дървесина от застрашени видове. Това застрашава биоразнообразието на страната и в бъдеще може да причини редица проблеми, защото тези видове могат да бъдат загубени завинаги.

Във връзка с това трябва да напомним на Комисията и на държавите-членки, че изпращането на мисия за наблюдение на изборите в Мадагаскар може би ще бъде грешка. Ние изискваме при тези обстоятелства да не се изпраща в страната делегация за изборите, които настоящото правителство ще организира през март, тъй като тези избори представляват заобикаляне на Споразумението от Мапуто. Аз твърдя настойчиво: в тази рамка, с това единодушие и въз основа на Споразумението от Мапуто, че не трябва да изпращаме мисия за наблюдение на изборите.

Всички стъпки трябва да бъдат придружени от пълно зачитане на правата на човека, демократичните принципи и на принципите на правовата държава в страната. Ако тези условия бъдат изпълнени, можем да говорим за изпращане на мисия, но при сегашното положение, в настоящия контекст считам, че това би било грешка.

Renate Weber, автор. – (FR) Г-н председател, независимо от инициативите на Африканския съюз и на ООН, проблемът с нестабилността в Мадагаскар продължава да съществува. Г-н Ражоелина отказва да сподели властта и отстранява всеки, който му се противопостави. Неотдавна той потвърди намерението си да организира общи избори, без да вземе под внимание изборния график, предвиден в споразуменията от Мапуто и Адис Абеба.

Не е преувеличение да се каже, че антиконституционният режим на Андри Ражоелина е завзел трите съсловия, а сега прави всичко възможно да завземе и медиите.

За съжаление, за Мадагаскар нарушенията на правата на човека от страна на режима на предишния президент продължиха след като Андри Ражоелина се обяви за президент на Върховния орган на прехода. Ръководените

(2) . Вж. протокола.

от него сили за сигурност често се намесват, за да разпръсват насилствено демонстрации на опозицията, при които има смъртни случаи и наранявания.

В своя доклад от 4 февруари 2010 г. „Амнести Интернешънъл“ твърди, че членове на парламента, сенатори, юристи, ръководители на опозицията и журналисти са били подложени на арести и произволно и незаконно задържане, като по време на арестите някои са били малтретирани. Органите не са провели никакви разследвания.

За съжаление, повтарям още веднъж, фактите доказват, че тези, които завземат властта със сила, управляват със сила.

Véronique De Keyser, автор. – (FR) Г-н председател, по настоящото предложение за резолюция има консенсус. Незаконният преходен режим, оглавяван от Андри Ражоелина, води страната към хаос. Той се готви невъзмутимо и без никакви условности за предстоящите избори, обявени от него за март 2010 г., в края на процес, в който няма нищо демократично и който се извършва извън рамката, определена от споразуменията от Мапуто и Адис Абеба.

Незаконното кандидатиране на съмнителни политически личности, ширещите се нарушения на правата на човека, тормозът и произволното задържане на членове на парламента, религиозни водачи и цивилни граждани разтревожиха международната общност и я накараха да наложи санкции. Членството на Мадагаскар в Южноафриканската общност за развитие (ЮАОР) и Африканския съюз (АС) беше замразено. САЩ отказват на държавата да се ползва от предимствата на Акта за растеж и развитие на Африка. Донорите от Международния валутен фонд са намалили своя бюджет с 50%, ООН ще проучи положението в държавата на 15 февруари и вярвам, че Европейският съюз е прекратил своето финансиране в рамките на помощта за развитие, но въпреки това продължава да предоставя хуманитарна помощ.

Затова положението е трагично и катастрофално за населението, което живее с по-малко от един долар на ден. Ние сме изключително разтревожени относно това положение и неотложното предложение за обща резолюция е доказателство за нашата загриженост. Подкрепяме посредническите усилия на предишния президент на Република Мозамбик Йоаким Чисано и настоятелно призоваваме четирите политически групи да се върнат на масата за преговори. Не може да има друго решение. Ние също така призоваваме АС и ЮАОР да подновят контакта и да доведат процеса на преход до успешен завършек, призоваваме Комисията да ни уведомява за развитието на текущия процес на консултации с Мадагаскар по силата на член 96 от Споразумението от Котону.

Bernd Posselt, автор. – (DE) Г-н председател, в някои от столиците в света съществува загриженост от това, че нашето предложение за резолюция би могло да доведе до изостряне на ситуацията в Мадагаскар. Нашата цел обаче е в региона да бъде установен мир. Аз по-специално се позовавам на член 14 и член 15, които съвсем ясно са насочени към диалога.

Африканският съюз, Европейският съюз, ООН, съседните страни, контактната група и, не на последно място, Франция са призовани да изиграят своята роля, за да се гарантира, че четирите (минимум) различни политически движения, съществуващи в Мадагаскар, могат да намерят общ език, че Мадагаскар няма да се превърне в слаба държава, че ще престане да върви към катастрофа, а вместо това ще намери мирно решение, постигнато чрез преговори. Това обаче ще бъде възможно, единствено ако никой не се опита да установи диктатура в държавата, ако никой не се оттегли от мирния процес и ако всички страни се върнат към масата на преговорите. В противен случай тази прекрасна, но опустошена държава няма да има бъдеще.

Marie-Christine Vergiat, автор. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, в Мадагаскар се случва същото, както и в много други държави по света, по отношение на които Европейският съюз е демонстрирал липса на политическа сила. Това е особено валидно в Африка.

Една година след като Андри Ражоелина завзе незаконно властта, големият остров Мадагаскар изглежда все повече и повече изпада в социална, икономическа и финансова криза, от което народът му не се нуждае.

Всъщност тази държава се е превърнала в една от най-бедните в света, като голямото мнозинство от населението й живее с по-малко от един долар на ден. Увеличават се нарушенията на правата на човека. Религиозни водачи, членове на парламента, журналисти и лидери на гражданското общество са подложени на заплахи и тормоз, задържани са и са хвърляни в затвора.

Международната общност обаче пести усилията си, като отказва да признае, че това е държавен преврат и че правителството на Андри Ражоелина, действало в Мадагаскар, всъщност е военно правителство.

Членството на Мадагаскар в АС и в ЮАОР е временно прекратено. От 2 февруари 2009 г. насам са правени много опити, включително от страна на ООН и ЕС, резултатът от които са споразуменията от Мапуто и Адис Абеба. От ноември 2009 г. обаче тези споразумения изглеждат са застрашени в резултат на разногласията между различните участващи страни и отказа на някои от тях да участват в прилагането на споменатите споразумения.

Ние от Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица считаме, че е време да позволим на мадагаскарския народ да говори и че е крайно време демократичните правила да бъдат зачитани.

Андри Ражоелина — силният мъж на режима, предпочита да организира своите избори едностранно, без да се допита до мадагаскарския народ, в разрез с гореспоменатите споразумения. Той едностранно определи начална дата за така наречените демократични избори през март 2010 г., но сега изглежда говори за дата между края на март и края на 2010 г.

Ето защо искаме хуманитарната помощ да бъде засилена, да бъде образувано съдебно производство и Европейският съюз активно да съдейства, за да се гарантира участието на гражданското общество във всички предприети стъпки.

Charles Tannock, автор. — (EN) Г-н председател, ако АС се стреми с всяка сила да придобие авторитета и уважението, с които се ползва Европейският съюз в международните дела, то тогава Мадагаскар със сигурност е случай, в който АС трябва решително да действа. Вместо това виждаме обичайната нерешителност и безразлична дипломация след падането на президента Марк Раваломанана, което за съжаление напомня за ситуацията в Зимбабве. Време е АС да приеме своята отговорност по отношение на Мадагаскар, където политическото напрежение и хаосът доминират от известно време насам. Ако африканският съюз не може да оправи тази бъркотия, тогава е съвсем логично да попитаме защо ЕС ще трябва да го прави.

Въпреки това трябва да продължаваме да бъдем ангажирани с Мадагаскар, за да подпомогнем безпроблемното завръщане към демократично управление и да насърчаваме помирението. От първостепенна важност е тези политики и военни, за които се посочва, че са извършили нарушения на правата на човек, е да бъдат изправени пред съда. Целенасочените санкции срещу незаконния режим на Андри Ражоелина също предлагат ефективен начин за наказване на онези, които причиняват продължаващата нестабилност, без да се наврежда на огромното мнозинство от мадагаскарския народ, на който със сигурност му е дотегнало от напрежението и спорадичното насилие в неговата красива държава.

Cristian Dan Preda, от името на групата PPE. — (RO) Както вече беше подчертано, състоянието на несигурност и на политическа нестабилност, властващо в Мадагаскар, продължава повече от година. Въпреки че по време на преговорния процес имаше някакви искри на надежда, действията, предприети от Андри Ражоелина само затрудняват процеса, като усложняват възстановяването на конституционния ред.

Тук имам предвид отстраняването на министър председателя, назначен след споразуменията от Мапуто, оттеглянето от преговорния процес с политическите групировки и неотдавнашното решение за бързо организиране на избори без взимане под внимание на предишните споразумения.

Считам, че това е опит за придаване на законен вид и за узаконяване на режим, дошъл на власт след държавен преврат, което Ражоелина не може да отрече. Очевидно е, че единственият начин да се гарантира възстановяването на конституционния ред, е чрез пълното влизане в сила на споразуменията от Мапуто и Адис Абеба.

Martin Kastler (PPE). — (DE) Г-н председател, искам само да Ви обърна внимание на факта, че всички групи са подкрепили това предложение за резолюция. Така е, както трябва да бъде, защото темата е много важна. За разлика от предишните оратори, искам да кажа, че трябва да гарантираме, че не само насърчаваме свободата на изразяване и свободата на печата в тази държава, но също и че ги изискваме сега, когато проучваме начините, по които можем да помогнем да се стигне, да се надяваме, до мирни избори. Трябва да гарантираме, че като европейци, ние въвеждаме свобода на печата във всички области, с цялата финансова подкрепа, която е необходима, за да направим това възможно. Ние също така трябва да предоставим пълна подкрепа и да положим усилия да действаме заедно, за да осигурим финансова помощ в обхвата на споразуменията, които имаме с тази държава.

Eija-Riitta Korhola (PPE). — (FI) Г-н председател, непоносимо е да се следи ситуацията в Мадагаскар, където властта е в ръцете на лице, узурпирало насилствено държавата, която управлява по същия брутален начин, чиято позиция в международната общност не е призната. Ето защо използвам думата „лице“, а не „президент“.

Мнозинството от населението на Мадагаскар живее под границата на бедността. Седем хиляди деца страдат от сериозно недोхранване, а при политическата криза положението само се влошава. По тази причина е важно ние, заедно с останалата част от международната общност, да увеличим обема на хуманитарната помощ за Мадагаскар.

В допълнение, това е жизнено важно за разследване и решаване на въпроса с извършените политически убийства, което трябва да се предостави на независима, безпристрастна организация. Докато това не се случи ще бъде трудно да се изгради доверие и да се направят крачки към демокрацията.

От приоритетно значение трябва да бъде четирите политически фракции в Мадагаскар да седнат на масата за преговорите, за да се споразумеят за това какво да направят, за да създадат възможност за провеждане на демократични избори тази година. От основно значение също така е Мадагаскар да не сключва споразумения относно природните ресурси преди да има правителство с мандат, даден му от народа.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Г-н председател, по темата относно Мадагаскар е добре да съобщим, че не само Европейският съюз е разтревожен за спазване от страна на държавата на член 96 от Споразумението от Котону, но че като регионални организации АС и ЮАОР също са приели позицията, че още един държавен преврат в Африка е неприемлив. За АС и за регионалните организации е относително ново нещо не само да взимат такива решения, но също така да ги изпълняват и да предприемат действия.

Надявам се, че когато международната контактна група се срещне отново в Адис Абеба след една седмица, на 18 февруари, всички участващи страни ще изпълнят своите задачи, ще реализират правомощията си и ще гарантират, че всички споразумения, постигнати в Мапуто, ще бъдат също така приложени. Това е моят призив към всички участници.

Вивиан Рединг, *заместник-председател на Комисията.* – (FR) Г-н председател, може ли да започна като подчертая нашата много голяма загриженост относно пречките, които не позволяват споразуменията от Мапуто да бъдат приложени.

От началото на кризата и от започването на консултациите с Мадагаскар по силата на член 96 от Споразумението от Котону Комисията активно подкрепя посредническите усилия на международната общност, чрез които беше осъществен значителен напредък, но които, за съжаление, все още не са довели до ефективен процес на преход. Ние сме много разтревожени, защото вместо да отбележим напредък, отстъпваме назад и съществува ясен риск от връщане до там, откъдето започнахме през март 2009 г.

Вие ще се съгласите, че това определено може да доведе до влошаване на политическата ситуация и на положението с правата на човека, както и до сблъсъци сред мадагаскарското население. Неведнъж ясно сме посочвали, че отхвърляме всякакъв едностранен процес, водещ до набързо организирани избори, които няма да осигурят трайно решение на кризата.

Ето защо, в отговор на въпроса, повдигнат от почитаемия член на Парламента, ще отбележа, че не сме готови да подкрепим такъв процес нито политически, нито финансово.

Инициативата, която в момента е поета от председателя на Комисията на АС, е нашата последна надежда. Съвместно с международната общност сме готови да оценим, в рамките на международната контактна група, отговора на мадагаскарските движения в зависимост от ситуацията, за да представим на Съвета предложения за решения по силата на член 96 от Споразумението от Котону.

В случай на отрицателно решение, това не трябва да има отражение върху проектите, които директно облагодетелстват населението, като ще продължим и, ако е необходимо, ще увеличим хуманитарната помощ за уязвимата част от населението.

Накрая, може ли да Ви уверя, г-н председател, в активния, траен и решителен ангажимент на Комисията за намиране на мирен изход от кризата.

Председател. – Разискването приключи. Гласуването ще се проведе в края на разискването.

10.3. Бирма

Председател. – Следващата точка е разискването по шест предложения за резолюция относно Бирма⁽³⁾.

(3) . Вж. протокола.

Véronique De Keyser, автор. – (FR) Г-н председател, ситуацията в Бирма продължава да се влошава. Необходимо ли е да припомним тормоза, на който правителството на Бирма подлага своя народ, безкрайно дългото лишаване от свобода на лауреата на наградата „Сахаров“ Aung San Suu Kyi и нейното изгонване под фалшивия предлог, че е осъдила предстоящите избори?

Правителството на Бирма обещава демократичен преход на седем етапа, който накрая води до избори. Въпреки това, ако въпросните избори бъдат проведени в съгласие с конституция, изготвена от армията, както се оказва в случая, единственото, което ще бъде постигнато, е оправдаване на петте десетилетия военен режим и осигуряване за армията на 25% от местата в парламента. Призоваваме международната общност, включително Китай, Индия и Русия, да продължи да обединява усилията си и да упражнява натиск върху правителството на Бирма, така че то да спре със сериозните нарушения на правата на човека, извършвани в тази държава, и обявеният демократичен преход да не се превърне в политически фарс.

Filip Kaczmarek, автор. – (PL) Г-н председател, обявяването в дадена държава на първите избори от двадесет години насам обикновено ни изпълва с оптимизъм. То пробужда надежда за въвеждането на промяна и за демократизация. За съжаление, може би не са много тези от нас и от жителите на Бирма, които вярват, че предстоящите избори в края на годината ще бъдат демократични и честни, нито че ще доведат до реална промяна. Режимът в Бирма е проблем, с който се борим в продължение на години. В нашата резолюция осъждаме многобройните нарушения на правата на човека и на гражданските свободи, които са ежедневие в Бирма. Ние все още не знаем какво да кажем на народа на Бирма за това как да се сложи край на безмилостните действия на режима. По мое мнение единствено съвместните действия могат да доведат до резултат. Кого имам предвид като казвам „съвместни“? Кой трябва да предприеме действия? Съседните държави? Или са държавите, които извършват значителна търговия и обмен с режима, като по този начин непряко го финансират, с други думи Русия и Китай? Разбира се, Европейският съюз, САЩ и ООН — с тази група партньори можем да внесем промяна.

Marie-Christine Vergiat, автор. – (FR) Г-н председател, от 1962 г. насам Бирма живее под робството на военна хунта, която е един от най-репресивните режими в света. Последните демократично избрани членове на парламента бяха избрани през 1990 г. Всички те или бяха задържани, или принудени да подадат оставка. Има информация за 2000 политически затворници, включително над 230 будистки монаси, които са участвали в мирните демонстрации през септември 2008 г. и които от тогава са в затвора.

Няколко десетки хиляди, бих казала стотици хиляди бирмански имигранти живеят в Тайланд, Индия, Бангладеш и Малайзия в условия, които често са повече от опасни, и са незащитени по отношение на трафик. Десетки хиляди лица са разселвани против волята им. В тази ситуация особено изложени на риск са журналистите. Най-малко 14 журналисти в момента са в затвора и искам да подчертая случая на Hla Hla Win — млада 25-годишна журналистка, която е осъдена на 27 години лишаване от свобода за нелегално внасяне на мотоциклет, тъй като се е осмелила да посети будистки манастир.

Хунтата наистина обяви нови избори. Подобно на г-жа De Keyser считам, че тяхната единствена цел е да оправдаят настоящото правителство. Не можем да не бъдем скептични по отношение на крайния резултат.

Днес още веднъж енергично ще осъдим системните нарушения на правата на човека в Бирма и ще поканим бирманското правителство на диалог и ще го призовем незабавно да сложи край на практиката на набиране на деца войници. Още веднъж ще изискаме от правителствата на Китай, Индия и Русия да упражнят влиянието си. Въпреки това, г-жо член на Комисията, Ви призовавам да бъдете наш говорител пред Комисията и пред Съвета, за да може Европейският съюз да запази ограничителните мерки по отношение на правителството на Бирма, защото, настрана от думите, ние нямаме никакво осезаемо доказателство за провеждане на демократично разискване. Ние Ви призоваваме да оцените ефективността на взетите мерки и да направите всичко възможно, за да се гарантира, че гражданското население...

(Председателят отнема думата на оратора)

Charles Tannock, автор. – (EN) Г-н председател, вече ми е трудно да преброя колко пъти в течение на годините в Парламента сме разисквали сериозното и влошаващо се положение с правата на човека в Бирма, но ако изобщо някога се изкушим да смекчим нашата реторика срещу бруталната военна хунта, трябва само да се огледаме в собствения си Парламент, за да си припомним защо се налага да поддържаме и да увеличаваме натиска върху генералите. Аз, разбира се, имам предвид случая на Aung san Suu Kyi, лидер на опозицията и лауреат на Нобелова награда за мир, чиято снимка е поставена на видно място в сградата на Парламента в Брюксел и в Страсбург. На нея, както и на нейните поддръжници, постоянно се отказва правото на изразяване. Затова най-малкото, което можем да направим, е да се застъпим за тях от тук и да им обещаем нашата твърда подкрепа в изпълнението на тяхната мисия за установяване на трайна демократична промяна в Бирма.

Също така повдигнахме въпроса за съдбата на малцинството Rohingya, което още веднъж поема най-голямата тежест от порочната кампания на дискриминация и преследване, провеждана от армията, като много от тях са избягали в съседен Бангладеш. Генералите просто могат да не обърнат внимание на нашите призови, но това ни най-малко не ги обезценява, защото като демократи имаме сериозния морален дълг да заклеимяваме такова варварство, където и по света да се сблъскаме с него.

Raül Romeva i Rueda, автор. – (ES) Г-н председател, преди няколко месеца имах възможност да посетя някои от хилядите бежанци на границата между Тайланд и Бирма, които се надяват да могат да се завърнат в домовете си. В някои случаи те само се надяват да доживеят още един ден.

Едновременно с това се срещнахме и с някои от опозиционните групи, като сред тях беше Националната лига за демокрация, чийто лидер, както също беше споменато, е лауреатът на наградата „Сахаров“ за мир Aung San Suu Kyi.

По няколко повода към мен беше отправен призив да наблюдавам с голямо внимание и да не подкрепям изборите, основани на конституционна реформа, изготвена от самата военна хунта в условия, подобни на сегашните, с което без съмнение се нарушават основни права по отношение на свободата на изразяване и свободата на събиране и което също така определено излага на опасност промяната, трансформирането и демократичната реформа в държавата.

Истина е, че има известна промяна. Вярно е, че през миналата 2009 г. стотици затворници бяха освободени, от които обаче съвсем малко на брой всъщност бяха политически затворници.

Сериозният проблем е, че в Бирма все още има над 2100 политически затворници. При тези обстоятелства не е възможно да се очакват свободни, честни и демократични избори.

Ето защо се налага първо да се вземе предвид, че за провеждането на избори е необходимо да има подходяща обстановка. Всеки диалог, който може да ни помогне да подобрим положението, ще бъде приветстван, но въз основа на безусловното освобождаване на затворниците и при наличие на гаранция, която да даде възможност на бежанците да се завърнат по домовете си. Във връзка с това трябва да отправя ясен призив към Комисията. Намалването на средствата, предназначени за този район и за бежанците, буди голяма тревога. Налице са неотложни потребности. Говорим за стотици хиляди хора, които се нуждаят от нашата помощ. Затова считам, че ще бъде добре да се избегне съкращаването на тези бюджетни средства.

Thomas Mann, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, положението с правата на човека в Бирма драстично се е влошило — политическа репресия, придружена от военно и сексуално насилие, системно набиране на деца войници, 2000 политически затворници. Първите, както се твърди, свободни избори през есента тази година са пълен фарс. Опозиционните партии с право възнамеряват да ги бойкотират. Особено тревожно е положението на общността Rohingya — повече от 200 000 души живеят в бежански лагери. Много от тях са избягали в съседен Бангладеш и са били брутално преследвани по пътя.

Силно приветствам готовността на Бангладеш да позволи на делегация на Европейския парламент в Южна Азия да проведе мисия за установяване на фактите в държавата. Ние ще летим за Дака утре, за да съберем информация от първа ръка относно положението в Кокс Базар и в регион Бандарбан. Въпреки това вече е ясно, че за да оцелее, преследваната общност Rohingya се нуждае от пълна международна закрила. Европейският съюз трябва да продължава да бъде настойчив в осъждане на поведението на бирманското правителство, докато дойде времето да се появят сигнали за напредък по посока на демокрацията.

Justas Vincas Paleckis, от името на групата S&D. – (LT) Като моя колега Charles Tannock искам да кажа, че в Парламента, който, за съжаление, винаги е наполовина празен в този час, това не е първият път, когато разискваме ужасяващото положение с правата на човека в Бирма. Не много отдавна аз самият говорих за това.

Искам да вярвам, че след днешните разисквания, гласът на Европейския парламент и на Европейския съюз ще се чува повече. Защо ли? Защото за пръв път разговаряме за правата на човека в света след като вече имаме Договора от Лисабон и постове, които го придружават — върховният представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Катрин Аштън, одобрена от Парламента. Сега Европейският съюз има по-действена възможност да упражнява пряко влияние както върху положението в Бирма, така и върху положението в други държави, в които правата на човека се нарушават.

В навечерието на изборите в Бирма считам, че ще имаме възможност да постигнем нещо, само ако координираме действията си с по-големи държави като Китай, Индия, САЩ и Русия.

Tomasz Piotr Poręba, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, до този момент призивите на международната общност за съблюдаване на правата на човека в Бирма всъщност не са довели до никакъв резултат. В бирманските затвори все още има хиляди политически затворници, а армията продължава да извършва убийства, да прилага изтезания и да извършва арести. Водачът на опозицията в Бирма, лауреатът на Нобелова награда за мир Aung San Suu Kyi, е под домашен арест в продължение на много години, а така също е получила присъда за три години лишаване от свобода. Това е начинът, по който хунтата иска да ѝ попречи да се кандидатира на предстоящите избори.

Бирма също така води позорния списък на държавите, в които представителите на религиозни малцинства, включително християни, са подложени на чести преследвания. Според идеите на хунтата общността Карен, която е християнска, трябва напълно да изчезне от територията на Бирма. Миналата година, бежанци от общността Карен, които бягаха от репресиите, потърсиха убежище в Тайланд. Днес, независимо от протестите на международната общност, тайландското правителство се подготвя за насилствено репатриране и масово депортиране на повече от 4000 бежанци от общността Карен, които след това ще бъдат изложени на допълнителни унижения. Наш дълг тук в Европейския парламент е да отправим призив за правата на религиозните малцинства, включително християните по целия свят.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-н председател, по отношение на правата на човека Бирма е една от най-несигурните държави в света. Списъкът на нарушенията на правата на човека е безкраен, а положението не изглежда да върви към подобряване.

В нашата резолюция повдигаме само няколко въпроса. Считаю, че нейната основна цел е да покажем ясно, че ние знаем и продължаваме да наблюдаваме това, което се случва в Бирма.

Също така трябва да изкажем благодарност на Тайланд, която оттегли нейното обезпокояващо решение да върне бежанците в Бирма. Миналата седмица се свързах няколко пъти с Тайланд, след като държавата беше обявила плана си да върне тези хора. Бежанците от общността Карен бяха заплашвани с принудителен труд, с изтезания, с възможна насилствена военна повинност в армията и с поставянето на сухопътни мини в района, от който бягаха. С чувство на облекчение чух, че след разговори с организации за правата на човека и международната общност в края на седмицата Тайланд възнамерява да изостави плановете си за връщането на бежанците. Надявам се, че ЕС, заедно с останалата част от международната общност, ще може да предложи помощ на Тайланд възможно най-скоро и да потърси алтернативно решение на проблема с бежанците от общността Карен.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, Бирма още веднъж е в центъра на предложенията за резолюция на Европейския парламент относно нарушенията на правата на човека. Ние отново говорим открито, за да осъдим положението в тази държава, която не изглежда да показва някакво подобрение в начина на третиране на своите граждани и която изпитва остра нужда от демокрация в действие.

Докато други държави отбелязват напредък през годините, Бирма продължава свободно да нарушава основните права на своите граждани. Емблематичният лидер на опозицията Aung San Suu Kyi все още е под домашен арест, цялото население е подложено на разселване, насилствено се набират деца войници, а хората, които се противопоставят на режима, са задържани. Тук могат да се споменат прекалено много примери.

Надяваме се, че предстоящите избори ще бъдат проведени свободно и че опозиционните партии и всеки, който иска да се кандидатира на изборите, ще могат да упражняват това основно право. Ние също така се надяваме, че наблюдателите ще могат да потвърдят, че изборите са свободни и че не са опетнени с никаква незаконност, така че военната хунта да не използва избирателната урна за своето узаконяване.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Г-н председател, военната хунта управлява държавата чрез репресии и чрез извършване на груби, постоянни нарушения на правата на човека. Като избран представител на гражданите, призовавам за свободни и честни избори през 2010 г., за да може в Бирма да се установи законно правителство. Настоящото изискване за най-малко 25% от членовете на парламента да бъдат военни, избрани от началника на службите на отбраната, попада извън всякакво разумно разбиране на това какво представлява едно законно правителство.

Второ, обръщам внимание на факта, че правителството на военната хунта е подписало Конвенцията на ООН срещу корупцията през 2005 г., но не я е ратифицирало. Ратификацията обаче трябва да се счита като първа стъпка, а прилагането ѝ е решаващият фактор, когато става въпрос за борба с корупцията. Корупцията носи бедност и безнаказаност.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Г-н председател, ако Бирма е решила да проведе парламентарни избори за пръв път от 20 години, това може да означава стъпка напред в процеса на демократизация, в случай че планираните за тази есен избори бъдат честни. С други думи, те първо трябва да бъдат общи, като всеки пълнолетен гражданин може да гласува или да се кандидатира за изборите, включително лауреатът на Нобелова награда Aung San Suu Kyi и 2000 други активисти на опозицията, които понастоящем са в затвора по политически причини. Второ, изборите трябва да включват също няколкото милиона бирманци, които, изплашени от изтезанията и смъртта, са избягали в Тайланд, Бангладеш или Индия. На тях трябва да им се даде възможност да гласуват в първоначално им място на пребиваване. Трето, на членовете на бирманската армия не трябва да бъдат гарантирани 25% от местата в парламента, защото това означава удар върху основния демократичен механизъм и изкривяване на изборните резултати от самото начало. Накрая, бирманското правителство трябва да зачита принципа на тайното гласуване и да позволи изборите да бъдат наблюдавани от международни наблюдатели и от бирманските медии.

Ако правителството на Бирма пренебрегне тези искания, считам, че ще бъде наложително да се запазят ограничителните мерки срещу режима в съответствие с точка 16 от резолюцията.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Военната хунта е обещала свободни и демократични избори през 2010 г. Важно е международната общност и, разбира се, ЕС да продължат да упражняват натиск върху хунтата, за да може демократичният преход наистина да бъде извършен. Също така трябва да се уверим, че многобройните етнически малцинства, живеещи в Бирма, са представени съответно на изборите. Това може да сложи край на периодично повтарящите се етнически конфликти. Вероятно Китай е най-подходяща за защитаване на китайските малцинства, но тази държава първо ще трябва да оцени своите собствени малцинства — тибетците и уйгурите. Европейският съюз може да бъде убедителен и ефективен в упражняването на натиск само ако се погрижи за зачитане на правата на малцинствата във всички държави-членки. Докато на територията на Европейския съюз съществуват езикови закони, като нямам предвид само Словакия, докато на територията на Европейския съюз законът за колективната вина все още се разпалва по начин, който противоречи на фактите от Втората световна война, и докато на територията на Европейския съюз се отхвърля самото съществуване на малцинства, техните родни езици и техните права, Европейският съюз не може да бъде убедителен, когато се стреми да упражнява натиск, нито може да постигне успех.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, рязкото влошаване на положението с правата на човека в Бирма, причинено от военната хунта, води до още по-брутални кръвопролития. На дневен ред са преследвания на религиозни групи, етническо прочистване и експулсиране, задържане на хиляди политически затворници и изтезания, отвлечения и лишаване от свобода на политическите опоненти на режима. Разбира се, новата конституция, а сега и псевдо-изборите, които се предполага, че ще бъдат проведени, по никакъв начин няма да подобрят положението.

Всъщност делегациите на ЕС и лицемерните резолюции на Парламента също няма да постигнат нищо. От политическа реалистична гледна точка това, което трябва да се направим, е да се мобилизират всички възможности на Съюза за упражняване на натиск върху Китай, Индия и Русия, за да добавят своята политическа тежест към натиска върху бирманското правителство с цел подобряване на положението с правата на човека в държавата. Европейският съюз също така трябва да призове съседните на Бирма държави да упражнят своето влияние за подобряване на положението с правата на човека.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) По-рано някой каза, че вече сме обсъждали Бирма в Парламента. Считам за необходимо да продължим да обсъждаме Бирма, защото тя остава едно от най-репресивните и затворени общества в света. Както показаха различни агенции и организации на ООН, ангажирани със защита на правата на човека, системното нарушаване на правата на отделната личност продължава да бъде характерна черта на живота в държавата.

Настоящата тенденция е да се арестуват хора за изразяване на политически убеждения. Констатирани са насилствени актове на репресия срещу членове на опозицията — било то на студентското движение или на общността на будистките монаси.

Не считам, че в момента може да се разглежда организирането на избори, защото преди всичко е необходим процес на консултации с участието на всички политически партии. В противен случай, без наличието на свободен, прозрачен и всеобхватен процес, демокрацията в Бирма остава фарс, който военните ще продължават да играят.

Вивиан Рединг, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, както членовете на Парламента много ясно подчертаха, в Бирма продължават да се извършват сериозни нарушения на правата на човека. Военното правителство не е отговорило на призивите на международната общност за спиране на

тези нарушения и не е освободило политическите затворници, включително Aung San Suu Kyi. Натискът върху малцинството Rohingya се засилва, за да бъдат принудени членовете му да напуснат държавата. Влошаването на социално-икономическите условия продължава. Изчислено е, че 80% от населението живее в селските райони и че сериозните проблеми в селското стопанство и в производството на храни се разрастват.

Европейският съюз няколко пъти е издавал декларации, осъждащи нарушенията на правата на човека. ЕС също така засили санкциите и едновременно с това упражнява натиск върху съседите на Бирма — Асоциацията на държавите от Югоизточна Азия (АСЕАН), Китай, Индия — за да бъде използван също и дипломатически натиск, като някои от съседите го правят. Освен това ЕС оказва силна подкрепа на усилията на ООН. Тези мерки създават трудности за военното правителство, но не са успели да го накарат да промени поведението си.

Сега военното правителство обещава избори през 2010 г. като стъпка към постепенното му излизане от властта. Ние ще можем да оценим тези избори, когато изборният закон бъде публикуван и когато видим дали са налице ясни и справедливи мерки за гласуването. Междувременно ЕС е готов да се ангажира с настоящото правителство, за да го убеди да използва възможността за изборите с оглед положението да бъде променено и Бирма да сложи начало на положителен етап в нейната история.

Казвайки това, пояснявам, че ЕС не иска да изолира Бирма. Всъщност сме най-големите донори на хуманитарна и свързана с нея помощ за тази държава. Основната част от нашата помощ е насочена към селските райони, особено към района на делтата, който все още се възстановява от циклона „Наргис“. Помощ се предоставя също и на бежанските лагери покрай тайландската граница. Ние така също трябва да знаем, че докладът на специалния докладчик на ООН отразява ясно и точно положението. Подкрепяме специалния докладчик на ООН и сме готови да му помогнем.

Ние обаче знаем още, че преки дейности по правата на човека в Бирма едва ли са възможни. Например ЕС няма да бъде поканен да наблюдава изборите, така че трябва да използваме непреки мерки. Ето защо правата на човека са вградени във всички наши програми за предоставяне на помощ. За да насърчаваме нашите ценности като развитието на правата на човека и диалога, трябва да имаме много ясно послание. Днес единният Парламент имаше това много ясно послание и аз съм сигурна, че то ще бъде чуто. Също така съм сигурна, че не трябва да възлагаме на други нашата задача за припомняне на Мианмар за нейните задължения към съседните ѝ държави. Ние самите трябва да останем твърдо ангажирани. Трябва да се ангажираме директно с органите по нашата програма за правата на човека и ще продължаваме да го правим.

Председател. - Разискването приключи. Гласуването ще се проведе в края на разискването.

Писмени изявления (член 149)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Бирма продължава да изпитва големи трудности по отношение на правата на човека, тъй като бирманските органи дават приоритет на задържането на своята власт пред оцеляването на гражданите. Искам да изразя моята солидарност със страдащите бирманци, потискани от военната хунта, която постоянно нарушава техните права, като използва принудителен труд, трафик на хора, детски труд и сексуално насилие. От първостепенна важност е политическите затворници, включително ръководителят на опозицията и лидер на Националната лига за демокрация Aung San Suu Kyi, която беше удостоена с наградата „Сахаров“ от Европейския парламент през 1990 г. и с Нобелова награда за мир през 1991 г., да бъдат незабавно освободени, за да допринесат за насърчаването на свободни, справедливи и прозрачни избори през 2010 г. По тази причина призовавам Европейския съюз да приеме последователна стратегия и да развие отношенията със съседните държави, особено с Китай и Индия, с оглед насърчаване на прозрачни избори в Бирма.

11. Време за гласуване

Председател. - Следващата точка от дневния ред е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

11.1. Венецуела (B7-0093/2010)

11.2. Мадагаскар (B7-0099/2010)

11.3. Бирма (B7-0105/2010)

Председател. - Времето за гласуване приключи.

12. Поправки и намерения за гласуване: вж. протокола

13. Решения относно някои документи: вж. протокола

14. Писмени декларации, вписани в регистъра (член 123 от Правилника за дейността): вж. протокола

15. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

16. График на следващите заседания: вж. протокола

17. Прекъсване на сесията

Председател. – Сесията на Европейския парламент се прекъсва.

(Заседанието се закрива в 16,25 ч.)

ПРИЛОЖЕНИЕ (Писмени отговори)

ВЪПРОСИ КЪМ СЪВЕТА (Действащото председателство на Съвета на Европейския съюз носи пълна отговорност за тези отговори)

Въпрос № 6, внесен от Gay Mitchell (H-0016/10)

Относно: Стратегия относно климата след срещата в Копенхаген

В светлината на почти пълния провал на преговорите относно климата в Копенхаген и липсата на каквито и да било ясни или обвързващи задължения в резултат от срещата, каква е конкретната стратегия на Съвета за гарантиране на това, че срещата в Мексико през 2010 г. няма да се превърне – по примера на срещата в Копенхаген през 2009 г. – в пропусната възможност? Как може Европейският съюз да използва своето влияние, за да заеме лидерска позиция при отсъствието на заинтересованост от страна на Китай и САЩ в тази насока?

Въпрос № 7, внесен от Kathleen Van Brempt (H-0035/10)

Относно: Намаляване на емисиите на парникови газове с 30 %

Комисията призовава Европейския съюз да одобри цели за намаляване на емисиите на CO₂. Тя изисква намаляване с 30 % на емисиите на парникови газове в индустриализираните държави до 2020 г., в сравнение с равнището от 1990 г. Председателят на комисията по промишленост, изследвания и енергетика на Европейския парламент заявява, че Европа вярва, че тази цел може да бъде постигната, и изразява надежда относно постигането в световен мащаб на споразумение по този въпрос. Понастоящем обаче разполагам с информация, че в Съвета като че ли се наблюдава отсъствие на единство по въпроса дали тази цел трябва да бъде приоритетна или не. Следователно моят въпрос е следният: Подлежи ли на обсъждане целта от 30 %? Какви мерки ще предприеме Съветът за постигането на тази изключително важна и амбициозна цел?

Въпрос № 8, внесен от Pat the Cope Gallagher (H-0039/10)

Относно: Изменението на климата – след срещата на високо равнище в Копенхаген

След срещата на високо равнище относно изменението на климата (COP-15) в Копенхаген какви конкретни инициативи ще предприеме Съветът с нашите международни партньори, в това число Съединените щати, Индия, Китай, Бразилия и Русия, за да гарантира, че няма бъде изгубена набраната инерция по отношение на търсенето на амбициозно глобално споразумение относно изменението на климата?

Съвместен отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Европейският съюз и неговите държави-членки са ангажирани с независима количествена цел, важаща за цялата икономика, за намаляване на емисиите с 20% до 2020 г. спрямо нивата от 1990 г. Европейският съвет от декември 2009 г., като потвърди ангажимента на ЕС към преговорен процес, водещ до правно обвързващо международно споразумение за периода след 2012 г., изтъкна, че тази цел може да се увеличи до 30%, при условие че и други развити страни се ангажират със сравнимо намаляване на емисиите си и че е налице адекватен принос от развиващите се страни според техните отговорности и съответни възможности.

Към този момент, като се има предвид резултатът от Конференцията на Организацията на обединените нации относно изменението на климата, която се проведе в Копенхаген през декември 2009 г., известен като Споразумението от Копенхаген, определените от Европейския съюз условия за поемане на ангажимент за 30-процентно намаляване все още не са изпълнени.

Във връзка с това и както поясняват в писмото си от 28 януари 2010 г. до изпълнителния секретар на Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации по изменение на климата (РКООНИК), в което изразяват желанието си за присъединяване към споразумението от Копенхаген, ЕС и неговите държави-членки потвърдиха ангажимента си за постигане на 20% намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г. в сравнение с 1990 г., както и условно предложение да се премине към намаляване от 30% до 2020 г. в сравнение с 1990 г., при условие че и други развити страни се ангажират със сравнимо намаляване на емисиите си и че е налице адекватен принос от развиващите се страни според техните отговорности и съответни възможности.

ЕС остава ангажиран да играе водеща роля в международните преговори в областта на климата относно режима след 2012 г.

Съветът продължава да оценява резултатите от Копенхаген. Всички ние трябва да направим преглед и преценка на неотдавнашните преговори и да намерим начини за преодоляване на явилите се пречки между основните участници. В това отношение анализът на Комисията ще има важен принос за нашите забележки.

Продължаването на диалога на всички равнища с нашите международни партньори ще играе ключова роля за запазване на динамиката в международните преговори в областта на климата.

Европейският парламент ще бъде информиран на всички етапи на процеса.

*
* *

Въпрос № 9, внесен от Justas Vincas Paleckis (H-0018/10)

Относно: Правно основание на връзките между ЕС и Беларус

По време на ноемврийската сесия на Съвета не беше взето никакво решение относно евентуалното възобновяване и трафика на процеса на ратифициране на споразумението за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и Беларус, преговорите по което бяха започнати през 1995 г. и замразени през 1997 г. Някои държави са на мнение, че не би било удачно да се даде нов живот на остаряло споразумение. Други считат, че ратифицирането на споразумението би предоставило правно основание на сътрудничеството между Европейския съюз и Беларус и би дало нов тласък на развитието на връзките между ЕС и Беларус.

Според испанското правителство, което осигурява председателството на Съвета, би ли трябвало процесът на ратифициране на споразумението да бъде съживен? Ако отговорът е положителен – в какъв момент? Ако отговорът е отрицателен – какви ще бъдат мерките, които ще вземе държавата, осигуряваща председателството, за създаване на необходимите правни основания за развитието на връзките между Европейския съюз и Беларус?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Съветът направи преглед на ситуацията в Беларус през ноември 2009 г. Поради липсата на осезаем напредък в областите, посочени в заключенията на Съвета от октомври 2008 г., Съветът не успя да отмени наложените ограничителни мерки срещу някои длъжностни лица от Беларус. Затова той реши да продължи до октомври 2010 г. ограничителните мерки, предвидени в Обща позиция 2006/276 на ОВППС, продължени с Обща позиция 2009/314/ОВППС.

За да насърчи обаче напредъка в посочените от ЕС области, Съветът реши същевременно да продължи временното неприлагане на ограниченията за пътуване, наложени на някои длъжностни лица от Беларус.

Европейският съюз отново потвърди своята готовност да задълбочи отношенията си с Беларус в светлината на бъдещото развитие на Беларус по посока на демокрация, права на човека и върховенство на закона и да подпомогне страната в постигането на тези цели. При условие че Беларус постигне напредък в тези области, Съветът е готов да предприеме стъпки към подобряване на договорните отношения с Беларус. Същевременно Съветът прикани Комисията да изготви предложение за съвместен временен план за определяне на приоритети за реформи, вдъхновени от планове за действие, разработени в рамките на европейската политика на съседство, които да бъдат изпълнени с Беларус.

*
* *

Въпрос № 10, внесен от Mairead McGuinness (H-0021/10)

Относно: Собственост върху имущество в чужбина

Въпреки че правилата относно системата на собственост върху имущество са от компетентността на държавите-членки, Съветът запознат ли е със значителния брой проблеми, които много граждани на ЕС имат във връзка със собствеността върху имущество в държава-членка, различна от тяхната собствена?

По-конкретно, какви действия е предприел Съветът във връзка с резолюцията на Парламента относно въздействието на засиленото жилищно строителство в Испания върху индивидуалните права на европейските граждани, върху околната среда и прилагането на правото на ЕС (P6_TA(2009)0192)?

Възнамерява ли Съветът да призове държавите-членки да извършат задълбочен преглед и да преразгледат цялото законодателство, което засяга правата на частна собственост, с цел да се прекрати нарушаването на правата и задълженията, определени в Договора за ЕО, в Хартата на основните права, в Европейската конвенция за защита на правата на човека и в съответните директиви на ЕС, както и в други конвенции, по които ЕС е страна?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Припомняме на уважаемата колега, че Съветът на ЕС няма обща компетентност по отношение на правата на собственост, устройството на урбанизирани територии или използването на земя. В действителност, според член 345 ДФЕС договорите по никакъв начин не засягат разпоредбите в държавите-членки, отнасящи се до режима на собственост върху имущество.

Следователно предприемането на необходимите мерки за поправяне на визираната от уважаемата колега ситуация сега зависи от съответните компетентни испански органи.

*
* *

Въпрос № 11, внесен от Vilija Blinkevičiūtė (H-0023/10)

Относно: Достъп до работа и запазване на заетостта на лицата с увреждания

Понастоящем в Европа има повече от 65 милиона лица с увреждания, от които 78% са изключени от пазара на труда и нямат никаква възможност да получат работа. По-голямата част от тях зависят от социални помощи и доходите им са доста по-ниски от тези на хората в добро здраве. В настоящия период на икономическа и финансова криза лицата с увреждания са три пъти по-изложени на опасност да загубят работата си от лицата, които нямат увреждания. В своята програма испанското председателство се ангажира да защитава правата на лицата с увреждания, но не предвиди никакви конкретни мерки или инициативи относно достъпа на лицата с увреждания до пазара на труда и запазването на работните им места.

Как Съветът възнамерява да гарантира възможностите за намиране и запазване на дадено работно място за лица с увреждания, по-специално като се има предвид фактът, че 2010 г. е провъзгласена за "Европейска година на борбата с бедността и социалното изключване"? Ако им бъде предоставена помощ, дори и ограничена, милиони европейци с увреждания биха могли да получат достъп до пазара на труда и да станат независими граждани, които няма повече да бъдат жертви на дискриминация.

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Дългосрочните мерки са от съществено значение за политиката на заетост. Предприемайки мерки в съответствие с установените в Договорите правомощия, Съветът се стреми да играе активна роля, за да гарантира, че хората с увреждания могат да участват на пазара на труда при равни условия спрямо другите лица.

Съветът изрично и последователно подчертава значението на насърчаването на достъпа до заетост на хората с увреждания в контекста на Лисабонската стратегия, в това число на настоящите насоки относно заетостта.

В резолюция от март 2008 г. Съветът прикани държавите-членки и Комисията да гарантират достъпността за хората с увреждания, включително чрез засилване на интеграцията на пазара на труда.

Съвсем скоро, в заключенията си от 30 ноември 2009 г. относно „Насърчаване на приобщаването към пазара на труда“, Съветът потвърди своя ангажимент за интегриране на групите в неравностойно положение в пазара на труда в контекста на икономическата криза и предстоящата стратегия „ЕС 2020“.

През лятото на 2008 г. Съветът и Европейският парламент решиха съвместно да определят 2010 г. за Европейска година на борбата с бедността и социалното изключване. Сред приоритетите на тази Европейска година са изкореняване на неравенствата в образованието и обучението, включително обучение по компютърна грамотност и насърчаване на равен достъп до ИКТ за всички, като се обръща специално внимание на специфичните потребности на хората с увреждания, както и на отговаряне на потребностите на хората с увреждания и техните семейства, както и на други групи или лица в уязвимо положение.

При откриването на конференция, която се състоя в Мадрид през януари тази година, испанското председателство изрази своята ангажираност да се фокусира върху групите, за които съществува най-голям риск от социална изолация, включително хората с увреждания.

Борбата срещу дискриминацията е залегнала сред целите на Съюза в Договора от Лисабон. Въпреки това още преди десет години Съветът изигра активна роля за създаването на гаранции за участието на хората с увреждания в пазара на труда при равни условия спрямо другите лица, като прие Директива 2000/78/ЕО за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите. Тази директива забранява дискриминацията на няколко основания, включително увреждане, в областта на заетостта и професиите.

*
* *

Въпрос № 12, внесен от Georgios Papanikolaou (H-0026/10)

Относно: Сигурност в интернет

Последните изявления на френския център за борба с електронните заплахи (CERTA) и на германската федерална служба за информационна сигурност (BSI) във връзка с избягването на употребата на Internet Explorer на Microsoft поради пропуските в сигурността на данните, предавани по мрежата, предизвикаха голямо безпокойство както сред гръцките, така и сред европейските ползватели на интернет. Същевременно съществуват публикации, които посочват Китай като инициатор на опитите за кражба на лични данни с цел да удари свои граждани, борещи се за правата на човека. Освен това големите интернет компании следват тактиката да цензурират съдържанието на предаваните информации съгласно правилата и условията, установени от китайското правителство.

Въпросът към Съвета е следният: Ще поеме ли инициативи за своевременното осведомяване на европейските граждани при възникване на проблеми в сигурността на данните, предавани по интернет?

Как ще гарантира Съветът поверителността и сигурността на личните данни в интернет, както и по-ефективния контрол по отношение на софтуерните програми, като например Internet Explorer?

Каква е позицията на Съвета по отношение на подхода на китайските органи на властта да цензурират по политически причини съдържанието на информацията в интернет, принуждавайки компаниите, работещи в Китай, да прилагат такива тактики?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Защитата на потребителите от нарушения, свързани с лични данни, и спам е ключов приоритет в новите правила относно съобщенията, за които Европейският парламент и Съветът постигнаха съгласие в края на миналата година. За да убедят операторите в необходимостта от отговорни действия при обработването и съхраняването на лична информация за техните клиенти, тези нови правила въвеждат задължително уведомяване за нарушения, свързани с лични данни, т.е. доставчиците на комуникационни услуги са длъжни да уведомяват органите и своите клиенти за нарушения на сигурността, засягащи личните им данни.

Основното право на защита на личните данни е залегнало в член 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Европейската правна рамка относно защитата на личните данни се състои по-конкретно от Директивата за защита на данните (95/46/ЕО от 24 октомври 1995 г.). Тя засяга принципно обработването на лични данни и установява основни разпоредби, налагащи задължения на администраторите на лични данни, като също така признава правата на субектите на данните. Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (2002/58/ЕО) от 12 юли 2002 г., изменена с Директива 2009/136/ЕО, определя правилата и предпазните мерки, които трябва да се съблюдават при обработването на лични данни и друга чувствителна информация в контекста на предоставянето на електронни съобщителни

услуги. Освен това директивата съдържа разпоредби относно прилагането и изпълнението, които имат за цел да гарантират спазването на правилата. Тя също така предвижда санкции и средства за правна защита в случаи на нарушения и създава механизми за осигуряване на ефективно прилагане.

Гарантирането на сигурността на софтуерни програми, като например Internet Explorer, е преди всичко отговорност на търговските доставчици на такива програми. Във връзка с новите правила относно телекомуникациите държавите-членки се приканват да насърчават предоставянето на информация за крайните потребители относно възможните предпазни мерки и следва да ги поощряват да предприемат необходимите стъпки, за да предпазват крайните си устройства от вируси и шпионски софтуер.

В заключенията си от 7 декември 2009 г. Съветът отбелязва своя приоритет да бъде засилена дейността на ЕС по отношение на връзката между свободата на словото и новите технологии. В рамките на насоките за защитниците на правата на човека Съветът обърна допълнително внимание на насърчаването на работата в областта на правата на човека в страни, налагащи прекомерни ограничения върху интернет и други нови технологии.

*
* *

Въпрос № 13, внесен от Seán Kelly (H-0027/10)

Относно: Предложение относно правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване

Ще може ли Съветът да предостави на Парламента актуална информация за евентуален напредък при продължаващите преговори в Съвета във връзка с предложението за прилагане на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Въпреки значителния напредък, Съветът не успя да постигне политическо споразумение по този въпрос през декември 2009 г. Дискусиите в Съвета бяха насочени най-вече към възстановяването на разходи по отношение на извъндоговорни доставчици на здравни услуги, както и на пенсионери, живеещи в чужбина. В опитите за намиране на компромис намерението беше да се съблюдава изцяло съдебната практика на Съда на Европейските общности, като същевременно се запази правото на държавите-членки да организират свои собствени здравни системи.

18-месечната програма на испанското, белгийското и унгарското председателство предвижда, че работата в Съвета в областта на трансграничното здравеопазване ще продължи. Освен това испанското председателство вече потвърди пред Европейския парламент на 26 януари 2010 г., че остава ангажирано да положи всички усилия за постигането на съгласие в Съвета.

Целта на председателството е Директивата относно трансграничното здравно обслужване да се основава на общите ценности и принципи, които Съветът обяви през юни 2006 г. като основополагащи за здравните системи в ЕС. Въз основа на това пациентите, които пътуват в чужбина, за да получат здравни услуги, следва да имат всички гаранции за качеството и безопасността на здравното обслужване, което ще получат, независимо от държавата-членка, където се провежда лечението, и вида на доставчика на здравните услуги.

Както и предишните председателства, испанското председателство си поставя за цел да намери решения, с които да се постигне подходящ баланс между правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване и отговорностите на държавите-членки за организиране и предоставяне на здравни услуги и медицински грижи. Освен това директивата следва да допълни правата, които пациентите вече имат на равнище ЕС, чрез законодателство относно координирането на схемите за социална сигурност.

За да успее, Съветът разчита на подкрепата на новата Комисия за постигането на съгласие на заседанието си на 8 юни 2010 г. Това ще даде възможност директивата да бъде разгледана на второ четене в Европейския парламент, така че да бъде приета възможно най-скоро.

*
* *

Въпрос № 14, внесен от Catherine Bearder (H-0033/10)**Относно: Трафик и осиновяване на деца от Хаити в Европа**

Неотдавнашното земетресение в Хаити вече погуби стотици хиляди животи, но за многобройните деца, останали сираци и за които не се знае нищо, може би най-големият ужас предстои. УНИЦЕФ изготви няколко доклада за деца, които са били изведени от Хаити без необходимия процес или надлежна документация.

Какви мерки взема Съветът, за да гарантира, че нито едно от тези деца не е предмет на трафик във или отвъд границите на Европа и че децата, които са били осиновени в Европа, са били защитени от общите предпазни процедури? Какви мерки предприемат Европейските служби, работещи в Хаити, за да подпомогнат правителството на Хаити за гарантирането на безопасността на изходните точки с цел предотвратяване на незаконното извеждане на деца от Хаити? Няколко държави-членки на ЕС вече ускориха законното влизане на тяхна територия на сираци от Хаити, отговарящи на условията. Какви усилия е положил Съветът за установяване на обща позиция на ЕС относно ускореното осиновяване от Хаити и предотвратяването на довеждането на деца в Европа, чието положение все още не е обстойно определено?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Ситуацията в Хаити и по-специално изключителната уязвимостта на децата след земетресението на 12 януари 2010 г. е въпрос, пораждащ сериозната загриженост на Съвета.

Предизвикателството е огромно. Дори преди земетресението в Хаити имаше повече от 380 000 деца без настойници или сираци. След опустошителното земетресение броят на децата, останали без настойник, с един жив родител или сираци, достигна около един милион.

Въпросът за положението на сираците и другите деца в уязвимо положение в Хаити беше поставен на последното заседание на Съвета по външни работи на 25 януари 2010 г. Особено внимание беше обърнато на необходимостта от създаване на гаранции, че децата получават необходимата помощ, особено тези, които са останали сираци вследствие на бедствието.

Следва да се отбележи, че всички държави-членки, освен една, са страни по Хагската конвенция от 29 май 1993 г. за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване. Целта на конвенцията е да установи минимални стандарти в тази област. Документът поставя на първо място правата и интересите на детето, но същевременно зачита и защитава правата на семействата на произход и на семействата осиновители. Държавите-членки следва да гарантират правилното прилагане на Конвенцията по отношение на децата от Хаити.

Въпросът за осиновяването на деца е преди всичко въпрос от компетентността на отделните държави-членки. Обединените усилия на ЕС за борба с трафика на хора неотдавна бяха засилени. На 30 ноември 2009 г. Съветът постигна съгласие относно „Документ за действие за укрепване на външното измерение на ЕС за борба с трафика на хора; към глобално действие на ЕС за борба с трафика на хора“⁽⁴⁾. В него се разглежда външното измерение на трафика на хора чрез укрепване на партньорството с трети страни, региони и международни организации. Документът за действие осигурява консолидирана рамка за ЕС и неговите държави-членки в борбата с трафика на хора, включително интегрирано резюме на външните действия, както и мерките за сътрудничество, насочени към първопричините за трафик на хора в държавите на произход. Като такъв той със сигурност може да се приложи по отношение на ситуацията в Хаити.

Съветът ще продължи да следи отблизо положението в Хаити, като се координира с ООН, държавите-членки и службите на Комисията, извършващи дейност на място.

*

* *

(4) 11450/5/09 CRIMORG 103 JAIEX 49 RELEX 618 JAI 432

Въпрос № 15, внесен от Georgios Toussas (H-0036/10)**Относно: Преврат в Хондурас**

За 27 януари 2010 г., сряда, е насрочена клетвата на Порфирио Лобо Соса, предполагаем победител като кандидат на хунтата в пародийните избори в Хондурас, проведени на 29 ноември 2009 г. и белязани с репресии, насилие, опорочаване на вота и, най-важното, с изключително ниска избирателна активност вследствие на призива на Националния фронт за народна съпротива на Хондурас FNRP (по официални данни над 50%, а съгласно данни на самия FNRP – 65–70%), която по същество анулира резултата от тези избори. От миналия четвъртък насам по призив на FNRP започнаха протестни демонстрации срещу тази организирана от вдъхновителите на преврата пародия. Целта им е осъждане на „продължаващата диктатура на олигархията“, чийто изразител е Порфирио Лобо. Народното движение заявява, че ще продължи борбата си въпреки убийствените репресии, които достигат своя връх през последните два месеца.

Съветът признава ли резултата от пародийните избори, произведени от хунтата в Хондурас? Признава ли вдъхновителя на преврата Порфирио Лобо Соса и което и да е правителство, сформирано от хунтата? Осъжда ли убийствените репресии на хунтата над народното движение? Каква позиция заема по отношение на борбата на народа на Хондурас срещу диктатурата и за възстановяване на народните свободи?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Съветът изразява съжаление, че Споразумението от Тегусигалпа/Сан Хосе не беше напълно приложено преди изборите на 29 ноември 2009 г. Тази позиция беше изразена много ясно в декларацията, която председателството направи от името на ЕС на 3 декември 2009 г. От друга страна, Съветът счита, че изборите са съществена крачка към намирането на решение на кризата и че Хондурас следва да бъде насърчен да продължи по този път.

След изборите през месец ноември ЕС призова всички участници, включително новоизбрания президент Лобо, да се стремят към установяването на диалог с цел постигане на национално помирение и да възстановят конституционния и демократичен ред в страната, като изрази своите очаквания те да поемат пълната си отговорност в това отношение.

Подписването на Споразумението за национално помирение и за укрепване на демокрацията от г-н Лобо и всички други кандидат-президенти на 20 януари 2010 г. е важна първа стъпка напред. То съдържа ключовите елементи от Споразумението от Тегусигалпа/Сан Хосе и предвижда адекватно и справедливо решение във връзка със статута на президента г-н Селая, за което ЕС настоява (и което самият г-н Селая прие). Ето защо на 27 януари, след встъпването в длъжност на президента Лобо, върховният представител направи декларация от името на ЕС, в която го призова бързо да осъществи инициативите, посочени в това споразумение, и по-специално създаването на Комисията за истината. ЕС се надява, че тези условия ще бъдат изпълнени бързо, за да се създаде възможност за бързо нормализиране на отношенията с Хондурас.

През целия процес ЕС изразява дълбоката си загриженост за докладваните нарушения на правата на човека в страната (включително заплахи срещу защитници на правата на човека, произволни задържания и репресии на мирни демонстранти) и припомня на фактическото правителство неговите задължения съгласно Международния пакт за граждански и политически права, Хартата на Организацията на американските държави и Американската конвенция за правата на човека. ЕС продължава да настоява, че всички действащи лица следва да подпомагат и зачитат върховенството на закона, доброто управление и правата на човека.

*

* *

Въпрос № 16, внесен от Charalampos Angourakis (H-0038/10)**Относно: „Не“ на империалистичната намеса в Хаити**

След земетресението в Хаити населението там преживява нечувана трагедия. Повече от 75 000 души са погребани в масови гробове, 1,5 млн. са бездомни, 3 милиона са пострадали, а загиналите се изчисляват на 200 000. Прекъснати са електро- и водоснабдяването. Елементарни храни се продават на черния пазар на непосилни цени. Правителството на САЩ използва тази трагедия, за да наложи една по същество военна окупация в страната, както сигнализират държавни ръководители, длъжностни лица на ООН и хуманитарни

организации. В Хаити са разположени 16 000 американски военнорслужещи под претекст, че предоставят „хуманитарна помощ“, а всъщност създават сериозни проблеми при разпределянето на фармацевтични средства, храни и др. ЕС изпраща полицейски сили и „нехуманитарна“ помощ в размер на стотици милиони евро. Въпросът към Съвета е следният:

Възнамерява ли ЕС да приложи в Хаити същата политика като САЩ? Осъжда ли използването на хуманитарната помощ като претекст за налагане на политическо и военно господство над трети държави и техните народи?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Съветът споделя изразеното от уважаемия колега мнение, че Хаити беше сполетяно от трагедия от безпрецедентна величина. Земетресението от 12 януари причини големи човешки загуби и разрушения, като влоши и без това несигурното положение в страната.

ЕС и неговите държави-членки предприеха мерки по отношение на бедствието и реагираха бързо и ефективно още през първите дни след земетресението. На 18 януари върховният представител Аштън свика извънредно заседание на Съвета по външни работи, на което беше договорена много съществена първоначална реакция от страна на ЕС, включително и значителна финансова помощ.⁽⁵⁾

На 25 януари Съветът по външни работи постигна съгласие да се отговори положително на конкретното искане от ООН за допълнителна помощ за транспортиране и доставяне на хуманитарна помощ и за действие на MINUSTAH за гарантиране на достатъчна сигурност на място. Това включва осигуряване на инженерни консултации и оборудване за отваряне на маршрути за улесняване на предоставянето на помощта, морски логистични възможности, които могат да функционират без пристанищни съоръжения, и колективна вноска от ЕС за засилване на полицейския капацитет на MINUSTAH, включително принос от държавите-членки, участващи в Европейските жандармерийски сили.

Съветът обаче не знае за опити за използване на хуманитарна помощ по описания от уважаемия колега начин. От самото начало ЕС приветства глобалния отговор на кризата и силно подкрепя централната и координираща роля на ООН в международните спасителни действия. ЕС също така подчерта, че помощта и по-нататъшните инициативи за възстановяване следва да се основават на потребностите и да се инициират от органите на Хаити.

Участниците в срещата „Приятелите на Хаити“ в Монреал на 25 януари, сред които наред с други бяха и ЕС и САЩ, признаха продължаващата ръководна роля и суверенитет на правителството на Хаити и потвърдиха своя ангажимент за координиран, съгласуван и цялостен подход, насочен към удовлетворяване на непосредствените и по-дългосрочните нужди на Хаити. Доколкото това засяга Съвета, тези принципи несъмнено ще продължат да ръководят собствената политика на ЕС.

*
* *

Въпрос № 17, внесен от Brian Crowley (H-0041/10)

Относно: Отношенията между ЕС и САЩ

Би ли могъл Съветът да посочи специфичните действия, които ще предприеме през следващите шест месеца за изграждането на по-тесни икономически връзки между Европейския съюз и Съединените американски щати, като вземе предвид глобалните икономически проблеми, пред които всички сме изправени?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

(5) Към 1 февруари общата стойност на хуманитарната помощ от ЕС, включително планираните ангажименти, в отговор на земетресението в Хаити възлиза на 212 млн. евро (18 държави-членки и Комисията). Актуализирани данни ще бъдат предоставени преди пленарното заседание с времето за въпроси.

ЕС и САЩ са основни икономически партньори, като двустранните търговски отношения между тях са с най-голям размер в света. Тези отношения създават около 14 милиона работни места. Тъй като ЕС и САЩ се стремят да възобновят устойчивия растеж, важно е те да запазят курс против засилващия се протекционизъм и да устоят на поставянето на бариери пред търговията и инвестициите, които са от особено голямо значение в настоящата икономическа ситуация. Като част от този подход Съветът се ангажира с изпълнението на договореностите, които бяха постигнати на последната среща на високо равнище между САЩ и ЕС на 3 ноември 2009 г.

За да помогне за стимулирането на икономическия растеж и създаването на работни места на трансатлантическия пазар, Съветът ще съдейства за стратегическата насоченост на Трансатлантическия икономически съвет (ТИС) между ЕС и САЩ, по-специално чрез разработване на съвместими подходи по отношение на регулирането в основни сектори, включително етикетирание, енергийна ефективност и нанотехнологии; оценяване на подходи за регулаторно сътрудничество, включително споразумения за взаимно признаване; преглед на използването на доброволни стандарти в подкрепа на регулирането; сътрудничество в областта на безопасната търговия и международните права на собственост; и създаване на нов диалог между САЩ и ЕС в областта на иновациите.

Съветът ще продължи да подкрепя и трансатлантическото финансово регулаторно сътрудничество, по-специално чрез регулаторния диалог за финансовите пазари, който е насочен към регулаторни реформи, които са съвместими в голяма степен. Неговата цел също така е да се запази целостта на финансовата система, да се насърчи свободната и лоялна конкуренция, да се осигури стабилна защита на потребителите и инвеститорите и да бъдат намалени или премахнати възможностите за регулаторен арбитраж. Съветът ще предприема действия както в рамките на двустранните разговори със САЩ, така и на многостранни форуми, по-специално на срещите на G-20.

Освен това Съветът ще продължи да се стреми към сключването на втория етап от споразумението за въздушни транспортни услуги между ЕС и САЩ през 2010 г. Само това споразумение може да донесе около осемдесет хиляди работни места.

*
* *

Въпрос № 18, внесен от Liam Aylward (H-0043/10)

Относно: Европейски социален фонд – снижаване на прага и механизъм за авансово предоставяне на средства

Поради изключително неблагоприятните метеорологични условия в Европа през последните месеци и поради щетите, причинени от тях на домакинствата, бизнесите и селското стопанство, Европейският социален фонд беше обект на особено внимание и проучване.

Комисията и Парламентът представиха на Съвета предложение за нов регламент за фонда за солидарност, като един важен аспект на това предложение беше снижаването на прага за т.нар. големи бедствия на 0,5% от БНД или на 1 милиард евро по цени от 2007 г., или която от двете стойности е по-ниска (съгласно сегашния фонд прагът е 0,6% от БНД или 3 милиарда евро по цени от 2002 г.).

Предложението също така, и това е от особено значение, предвижда възможността за предоставяне на авансови плащания при поискване за помощ на държава, поразена от бедствие – този механизъм би бил приветстван от засегнатите области в периода непосредствено след разразяване на бедствието.

Може ли Съветът да посочи кога възнамерява да започне разглеждането на това предложение, по-специално поради все по-нарастващото значение на този фонд? Може ли Съветът да заяви дали механизмът за предоставяне на авансови плащания ще бъде включен в разглеждането?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Съветът не може да посочи кога очаква да разгледа това предложение по две причини:

А) Визираното от уважаемия колега предложение засяга редица въпроси, пораждащи загрижеността на държавите-членки. Действително от самото начало на разискванията много делегации се противопоставяха

на всеки съществен елемент от предложението – разширения обхват, намалените прагове и политическите критерии. Трудно е да се прецени как въобще може да се постигне напредък въз основа на предложението на Комисията.

Б) На 22 юли 2008 г. Съветът прие заключения въз основа на Специален доклад № 3/2008 г. на Сметната палата, в който се разглежда доколко бърз, ефективен и гъвкав е бил фонд „Солидарност“ на Европейския съюз през периода 2002–2006 г. В тези заключения Съветът подчерта, че не счита за необходимо регламентът да бъде преразгледан на този етап.

Предвид това испанското председателство възнамерява да осигури бързото приемане на решението, установяващо условията за прилагане на клаузата за солидарност, посочена в член 222 от Договора за функционирането на ЕС, след като Съветът получи съвместно предложение от Комисията и върховния представител в съответствие с член 222 ДФЕС.

*
* *

Въпрос № 19, внесен от Laima Liucija Andrikiienė (H-0045/10)

Относно: Перспективи за сключването на споразумение за асоцииране с държавите от Централна Америка

Държавният преврат в Хондурас от 2009 г. и последвалата конституционна криза бяха основното препятствие пред сключването на споразумението за асоцииране между ЕС и шест централноамерикански държави (Гватемала, Ел Салвадор, Коста Рика, Никарагуа, Панама и Хондурас). Каква е позицията на председателството относно политическото и конституционно положение в Хондурас след президентските избори през 2009 г.? Създават ли те предпоставки за пълното признаване на легитимността на правителството на Хондурас и проправят ли път към сключването на споразумението за асоцииране, както и на споразумение за свободна търговия с държавите от Централна Америка?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Както се посочва в декларацията, която председателството направи от името на ЕС на 3 декември 2009 г., ЕС изразява съжаление, че Споразумението от Тегусигалпа/Сан Хосе не беше напълно приложено преди изборите на 29 ноември 2009 г. Въпреки това ЕС смята, че изборите са съществена крачка към намиране на решение за кризата.

Подписването на 20 януари 2010 г. на Споразумението за национално помирение и за укрепване на демокрацията от г-н Лобо и всички други кандидати за президентския пост е важна първа стъпка. В споразумението са възприети ключовите елементи от Споразумението от Тегусигалпа/Сан Хосе, като то предвижда адекватно и справедливо решение във връзка със статута на президента г-н Селая, за което ЕС настоява (и което самият г-н Селая прие). На 27 януари, след встъпването в длъжност на президента Лобо, върховният представител направи декларация от името на ЕС, в която го призова своевременно да осъществи посочените в това споразумение инициативи и по-специално създаването на Комисията за истината. ЕС се надява, че тези условия ще бъдат изпълнени незабавно, което ще позволи бързото нормализиране на отношенията с Хондурас, проправяйки по този начин пътя за възобновяване на преговорите по Споразумение за асоцииране между ЕС и Централна Америка.

ЕС остава ангажиран да даде своята подкрепа за възстановяването на конституционния и демократичен ред и за процеса на национално помирение в Хондурас.

*
* *

Въпрос № 20, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0047/10)

Относно: Унифициране на финансовата и данъчната политика в държавите-членки на ЕС

Предложенията на министър-председателя Сапатеро относно унифицирането на финансовата и данъчната политика позиция на Съвета ли са или са индивидуална идея на премиера на Испания? Задавам настоящия

въпрос в контекста на съществуващите притеснения в Полша и други държави от „новия“ Съюз относно тази идея.

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

На заседанието си през декември 2009 г. Европейският съвет заключи по отношение на политиката за финансовите услуги, че е налице необходимост от широки стратегии за оттегляне на мерките, основаващи се на координиран подход. Приветствано бе и намерението на Комисията да следи отблизо прилагането на разумни принципи по отношение на възнагражденията и финансовият сектор беше приканен да приложи незабавно разумни компенсаторни практики.

Понастоящем се водят преговори по редица важни законодателни предложения за подобряване на регулирането и управлението в сектора на финансовите услуги. Те включват нова структура за финансов надзор в Европа, изменения на Директивата за капиталовите изисквания и предложение за Директива относно управляващи фондове за алтернативни инвестиции, които следва да обхванат и въпроса за подходящите политики относно възнагражденията. Приветстваме намерението на Комисията да представи през 2010 г. законодателни предложения за подобряване на стабилността и прозрачността на пазарите на деривати.

Що се отнася до данъчната политика, следва да се отбележи, че степента на хармонизация варира от много силно хармонизирани косвени данъци чрез директивите относно данъка върху добавената стойност, акцизите (върху алкохола, тютюневите изделия и минералните масла) и данъчното облагане на енергията до по-слабо хармонизирани преки данъци, по-специално в областта на премахването на двойното данъчно облагане на дивидентите в групи дружества (Директива за дружествата майки и дъщерните дружества), на лихви и роялти (Директива относно данъчното облагане на лихви и роялти) и улесняване на трансграничните сливания (Директива относно сливанията).

Освен това законодателството на ЕС има за цел да подобри взаимодействието и сътрудничеството между данъчните администрации чрез директиви относно данъчното облагане на доходи от спестявания и относно оценката и събирането на данъчни вземания в областта на прякото данъчно облагане, ДДС и акцизите. Особено внимание се отделя на сътрудничеството между държавите-членки в борбата срещу данъчните измами.

Продължава работата в областта на доброто управление на данъчното облагане и по-специално:

във вътрешносъюзен аспект, като целта е да се постигне съгласие за изменението на Директивата относно данъчното облагане на доходи от спестявания и на Директивата относно административното сътрудничество в областта на данъчната оценка;

във външните отношения, чрез договарянето на споразумение с Лихтенщайн за борба с измамите и даване на мандат на Комисията да преговаря по споразумения за борба с измамите с трети страни (Андора, Монако, Сан Марино и Швейцария).

В областта на косвеното данъчно облагане и борбата срещу измамите с ДДС все по-важна роля ще играе Еврофиск, предложената децентрализирана мрежа за обмен на информация за измами с ДДС в държавите-членки. В областта на ДДС Съветът вече работи по предложение за Директива относно правилата за електронно издаване на фактури по ДДС, важен елемент от опростяването на административните формалности и намаляването на разходите на предприятията.

И накрая, важно е да се постигне напредък в изменението на рамката за данъчно облагане на енергийните продукти въз основа на екологични критерии и Съветът е готов да работи по бъдещите предложения на Комисията в тази област.

Разбира се, Комисията следва да представи пред Съвета и Европейския парламент предложения относно финансовата и данъчната политика на равнище Европейски съюз, които да бъдат разгледани по реда на предвидените в Договора процедури.

*

* *

Въпрос № 21, внесен от Marian Harkin (H-0048/10)**Относно: Хранителните добавки**

Тази седмица испанското председателство организира среща с висши служители и експерти на Консултативния форум на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) и органите по безопасност на храните (11–12 февруари). Може ли председателството да разясни какво се надява да постигне на посочената среща и дали председателството счита за важно вземането предвид на други научни становища за оценка на риска в допълнение към научните изследвания, извършени от ЕОБХ за установяване на допустими максимални нива на прием на хранителните вещества, изброени в Приложение I от Директива 2002/46/ЕО⁽⁶⁾?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Срещата, която визира уважаемата колега, засяга Консултативния форум на Европейския орган за безопасност на храните (EFSA). Това е платформа, която свързва EFSA и националните органи за безопасност на храните на всичките 27 държави, членки на ЕС, като всяка държава-членка се представлява от националния орган, отговарящ за оценката на риска. Консултативният форум на EFSA заседава редовно (4–5 пъти годишно), всеки път в различна държава-членка. Следващата 35-а среща ще се проведе в Севиля на 11–12 февруари.

Следва да се отбележи, че дневният ред на заседанието на Консултативния форум се изготвя от самия EFSA, а не от председателството. Доколкото ни е известно, добавките към храни не са включени в дневния ред на заседанието в Севиля на 11 и 12 февруари 2010 г. Предвид естеството на тази среща на този етап председателството не може да обсъжда резултатите.

Що се отнася до провежданите от EFSA научни изследвания относно допустимите максимални нива на прием на витамини и минерали, посочени в Приложение I към Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на добавките към храни, в член 5 от Директива 2002/46/ЕО Парламентът и Съветът взеха решение, че тези нива следва да бъдат определени след оценка на риска чрез процедура комитология с контрол.

Комисията проведе широки обществени консултации през 2006 г., за да изготви проект на предложение. Становищата на държавите-членки и заинтересованите страни, които Комисията получи в отговор на дискуссионния документ, могат да бъдат разгледани на уебсайта на Комисията⁽⁷⁾.

Съветът разбира, че в момента Комисията работи върху оценката на въздействието, за да приключи проекта на предложението, който ще бъде представен пред Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, а след това пред Европейския парламент и Съвета за контрол, както се посочва в член 5а от Решение на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията.

*
* *

Въпрос № 22, внесен от Hans-Peter Martin (H-0049/10)**Относно: Ограничаване на риска на финансовите пазари**

Президентът на САЩ настоява за специални данъци за спасените банки, по-строги правила при разпределението на бонуси, нови правила за ограничаване на търговията за собствена сметка и преди всичко за разделянето на банки, при което обичайната дейност по обслужване на клиенти да се отдели от особено рисковите дейности в областта на инвестиционното банкиране. Целта на тези мерки е в бъдеще финансовите дружества да не бъдат оставяни да станат твърде големи, за да фалират („too big to fail“).

Как оценява Съветът тези нови инициативи на правителството на САЩ за регулиране на банковия сектор? Какво предложение предвижда да представи испанското председателство на Съвета на планираната специална среща на високо равнище на 11 февруари 2010 г.?

(6) ОВ L 183, 12.7.2002 г., стр. 51.

(7) <http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/supplements/>

До каква степен Съветът счита, че за разработване и прилагане на мерки за регулиране на банковия сектор на равнище ЕС съществува необходимост от икономическо правителство на ЕС?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през февруари 2010 г. в Страсбург.

Уважаемият колега поставя особено актуален проблем.

Президентът Обама призова за въвеждането в САЩ на налог за финансова отговорност, който има за цел да възстанови помощта, предоставена от правителството на САЩ чрез спасителните мерки по време на криза, и да укрепи публичните финанси. Освен това на 21 януари 2010 г. президентът Обама обяви инициативи за ограничаване на обхвата на дейностите, които финансовите институции могат да предприемат, и забраняващи на банките да извършват дейности, които се възприемат като особено спекулативни рискове.

Това е важен политически ход във връзка с настоящите дебати в Г-20 и в Съвета за финансова стабилност (СФС), които са насочени към подобряване на рамката за регулиране и надзор.

Дискусиите в Съвета относно плановете на САЩ все още не са започнали, не на последно място, тъй като тепърва предстои тяхното съдържание да бъде уточнено от администрацията на САЩ, по-специално от американското министерство на финансите и от Конгреса.

При тези условия не би било правилно да се предопределя становището на Съвета по този въпрос или да се правят допускания относно евентуалните резултати от извънредното заседание на Европейския съвет на 11 февруари. Въпреки това Съветът отбелязва последните инициативи на САЩ, които все още са в начален етап на развитие, като знак за засилен ангажимент на администрацията на САЩ за справяне с натрупването на рискове във финансовата система и решаване на въпроса за моралния риск. Трябва да се отбележи обаче, че тези инициативи следват по-широк набор от регулаторни инструменти, които в момента се разглеждат от международни организации, като например БКБН (Базелския комитет за банков надзор), СФС (Съветът за финансова стабилност) или МВФ (Международния валутен борд). ЕС допринася активно за този международен дебат, който има за цел да реши световни проблеми по общ и координиран начин. В този дух ние се стремим към решения, които преди всичко гарантират избягването с превантивна цел на политики, свързани с поемането на прекомерни рискове, за да се реши наред с други и проблемът „твърде големи, за да фалират“ (too big to fail) или натрупването на системни рискове в някои финансови пазари или посредници. Разработването на засилени капиталови изисквания или регулирането на ликвидността са някои от решенията, които изцяло се подкрепят от ЕС. От друга страна, ЕС се ангажира и с насърчаването на решения, които гарантират, че финансовият сектор поема част от разходите за финансовото възстановяване в случай на криза, например чрез фондове на частния сектор за управление на кризи или застрахователни механизми.

Освен това, както уважаемият колега знае, подходът на Съвета за ограничаване на риска във финансовите пазари е насочен и към засилване на рамката за финансов надзор. На 20 март 2009 г. в светлината на доклада на групата на високо равнище по въпросите на финансовия надзор в ЕС от 25 февруари 2009 г. (доклад „Дьо Ларозиер“) Европейският съвет постигна съгласие относно необходимостта от подобряване на регулирането и надзора на финансовите институции в ЕС и заключи, че докладът на групата на високо равнище по въпросите на финансовия надзор под председателството на г-н Жак дьо Ларозиер ще послужи като основа за действие.

Впоследствие Комисията представи пет предложения относно създаването на нов механизъм за финансов надзор в ЕС, по-специално чрез финансов надзор на макро- и микроравнище, по които продължава да се работи в Съвета и в Европейския парламент. Съветът очаква пакетът за реформите в областта на финансовия надзор, който в момента се договаря от двете институции, да бъде приет в началото на тази година с оглед на одобряването му на първо четене.

Това ново законодателство трябва да позволи на новосъздадения Европейски съвет за системен риск и европейските надзорни органи да засилят контрола върху рисковете и тяхното навременно намаляване чрез по-информирана и съгласувана надзорна дейност.

Освен това се разглеждат и други аспекти на пътната карта, залегнала в доклада „Дьо Ларозиер“. Те включват въпроса за възнагражденията, който се съдържа в представеното от Комисията на 13 юли 2009 г. предложение за изменение на Директивата за капиталовите изисквания. Целта на директивата, наред с друго, е договореностите относно възнагражденията в банки и инвестиционни дружества да бъдат включени в пруденциалния надзор, така че кредитните институции и инвестиционните дружества да бъдат задължени

да имат политики относно възнагражденията, които са съвместими с ефективното управление на риска. Съветът постигна общ подход към текста през декември и сега възнамерява да направи всичко възможно, за да работи за постигането на съгласие с Европейския парламент, така че директивата да бъде приета в най-кратки срокове.

*
* *

ВЪПРОСИ КЪМ КОМИСИЯТА

Въпрос № 23, внесен от Silvia-Adriana Țicău (H-0010/10)

Относно: Мерки за регламентиране на процедурите и условията за представяне на законодателна инициатива от страна на европейските граждани

Договорът от Лисабон предвижда, че по инициатива на най-малко един милион граждани на Съюза, граждани на значителен брой държави-членки, Комисията може да бъде приканена да представи, в рамките на предоставените й правомощия, подходящо предложение по въпроси, за които тези граждани считат, че за целите на прилагането на Договорите е необходим юридически акт на Съюза. Чрез приемане на регламенти и в съответствие с обикновената законодателна процедура Европейският парламент и Съветът приемат разпоредби относно процедурите и условията, необходими за представянето на гражданска инициатива, включително относно минималния брой на държавите-членки, чиито граждани следва да бъдат гражданите, които представят въпросната инициатива.

Какви мерки предвижда да вземе Комисията и в какъв период от време, за да регламентира процедурите и условията за представянето на посочената законодателна инициатива?

Отговор

(EN) Комисията приветства въвеждането на Европейската гражданска инициатива, която ще осигури повече възможности да бъде чут гласът на гражданите на Европейския съюз, ще даде ново измерение на европейската демокрация и ще допълни набора от права, свързани с гражданството на Съюза.

Предвид правните, административни и практически въпроси, поставени от новата Европейска гражданска инициатива, която беше въведена с член 11 от Договора за Европейския съюз, и нейното значение за гражданите, заинтересованите страни и публичните органи в държавите-членки, на 11 ноември 2009 г. Комисията публикува Зелена книга, за да поиска мненията на всички заинтересовани страни по ключовите въпроси, които ще оформят бъдещия регламент. Заинтересованите страни трябваше да откликнат на допитването до 31 януари 2010 г. Отговорите на Зелената книга, както и приетата през май 2009 г. резолюция на Парламента относно гражданската инициатива, ще послужат като основа за изготвянето на предложение за регламент от Комисията.

Комисията е убедена, че европейските граждани трябва да се възползват от Европейската гражданска инициатива възможно най-скоро. За тази цел скоро Комисията ще представи предложение за регламент на основание член 24 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Комисията ще се стреми регламентът да бъде приет преди края на първата година от влизането в сила на Договора и тя вярва, че Европейският парламент и Съветът ще се присъединят към тази цел.

*
* *

Въпрос № 24, внесен от Francesco De Angelis (H-0013/10)

Относно: Дискриминация въз основа на пола във връзка със социалноосигурителните системи в държавите-членки

Като взе предвид член 153, Дял X от Консолидирания текст на Договора за функционирането на Европейския съюз; решението от 13 ноември 2008 г., по силата на което Съдът на Европейските общности наложи санкции на Италия; споразуменията относно критериите за назначаване чрез безсрочни трудови договори, които социалните представители и частните субекти в държавите-членки сключват през последните месеци и години.

Какви действия възнамерява да предприеме Европейската комисия, за да избегне опасността различията в условията за пенсиониране на мъжете и жените в някои държави-членки да се превърнат във фактическа дискриминация въз основа на пола на работното място?

Отговор

(EN) Решението на Съда на Европейския съюз, на което се позовава уважаемият колега⁽⁸⁾, в допълнение към член 153 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) относно всякаква дискриминация на основата на пол, която може да възникне вследствие от различия в пенсионните права на мъжете и жените, засяга пенсионната схема под управлението на Istituto nazionale della previdenza per i dipendenti dell'amministrazione pubblica (INPDAP) и обхваща пенсиите на длъжностни лица и други служители, работещи в държавната администрация. Спорните разпоредби установяват пенсионна възраст от 60 години за жените и 65 години за мъжете. В решението си Съдът потвърди, че пенсиите, изплащани от работодател (който може да бъде и държавата) на бивш служител на основание „трудово правоотношение“, представляват заплащане по смисъла на член 153 ДФЕС. Така Съдът потвърди, че в този контекст държавните служители следва да се считат за „работници“. Следователно пенсионната схема на INPDAP, и по-специално правилата относно пенсионната възраст, трябва да съблюдават принципа на равно третиране. Тази съдебна практика неотдавна беше потвърдена от Съда в дело относно разлика в пенсионната възраст за гръцки служители⁽⁹⁾.

В решението си по дело C-46/07 обаче Съдът не обсъжда въпроса как следва да бъдат отстранени разликите в пенсионните права, които се дължат на разлики в пенсионната възраст в миналото.

В дела C-408/92 и C-28/93⁽¹⁰⁾ Съдът постановява, че след като се установи дискриминация по отношение на заплащането, „стига по схемата да не са били приети мерки, водещи до равно третиране, единственият правилен начин за изпълнение на член [141 ЕО] е на лицата от класа в неравностойно положение да бъдат предоставени същите предимства като тези, от които се ползват лицата от облагодетелствания клас“.

Посочва се също, че „Прилагането на този принцип [...] означава, че що се отнася до периода от 17 май 1990 г. (датата на съдебното решение по делото Barber) до 1 юли 1991 г. (датата, на която дискриминацията е била преустановена) пенсионните права на мъжете трябва да се изчисляват въз основа на същата пенсионна възраст, както при жените“. Установената съдебна практика потвърждава позицията на Съда по този въпрос.

Ето защо Комисията следи отблизо развитието в италианското законодателство във връзка със спазването на решението на Съда и ще предприеме действия, ако Италия или която и да е друга държава-членка с подобни проблеми не го изпълнява.

По отношение на дискриминиращите споразумения, сключвани от някои организации и синдикати в държавите-членки, на които се позовава уважаемият колега, по принцип националните съдилища следва да определят дали тези споразумения са в съответствие с европейското законодателство. В съответствие с член 288 ДФЕС обаче крайната отговорност за правилното транспониране и прилагане на законодателството на ЕС се носи от държавите-членки.

*
* *

Въпрос № 25, внесен от Rolandas Paksas (H-0014/10)

Относно: Права на човека

Членове на Литовския парламент проведоха парламентарна анкета, която доведе до заключението, че по инициатива на тайните служби на чужда държава в Литва са били оборудвани помещения за задържане на затворници, а също така и че самолети, свързани с ЦРУ (американското разузнавателно управление), които също така бяха споменати в анкетата на Европейския парламент относно тайните затвори на ЦРУ в Европа, нееднократно са излитали и кацали на литовски летища. В анкетата на комисията на Литовския парламент се споменават повече свързани с ЦРУ самолети, кацали в Литва, отколкото в анкетата на Европейския парламент.

В светлината на появилите се нови факти, не счита ли Европейската комисия, че вече са налице достатъчно правни основания за започването на специално разследване относно евентуално нарушаване на съответните членове на Женевските конвенции, Международната харта на правата на човека и Хартата на основните права

(8) Case C-46/07 Commission of the European Communities v Italian Republic [2008] ECR I-151.

(9) Решение от 26 март 2009 г. по дело C-559/07, Комисия на Европейските общности/Гърция.

(10) Дела C-408/92 Смит [1994] ECR I-4435, точки 17 и следващи, и C-28/93 van den Akker [1994] ECR I-4527, точки 6 и следващи.

на Европейския съюз, а също така и относно намесата на специалните служби на чужда държава във вътрешните работи на Литва, която е суверенна държава и член на Европейския съюз?

Отговор

(EN) Както Комисията неколкратно изтъква, тя счита, че така наречената практика на „предаване“, както и тайните задържания, нарушават основни права, гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека.

Комисията също така винаги е подчертавала, че съответните държави-членки следва да предприемат или да продължат задълбочени, независими и безпристрастни разследвания за установяване на истината. Истината може да бъде разкрита само чрез следствените инструменти и средства, които са на разположение на държавите-членки. Комисията не е компетентна, нито разполага със средства, за да установи истината вместо държавите-членки.

Поради тази причина Комисията приветства визираното от уважаемия колега разследване, което беше проведено от литовската анкетна комисия.

През октомври 2009 г. членът на Комисията, отговарящ за правосъдието, свободата и сигурността, написа писмо до литовския министър на правосъдието, с което изрази загрижеността на Комисията във връзка с твърденията и приветства започналото разследване, обявено от президента Грибаускайте в контекста на посещението ѝ при председателя на Комисията.

Комисията отбелязва по-специално, че литовската анкетна комисия е направила предложения за редица препоръки, гарантиращи по-строг контрол върху дейността на тайните служби, и е предложила да бъде започнато наказателно разследване, за да се хвърли повече светлина върху обстоятелствата и евентуално да се установи наказателна отговорност. Комисията приветства усилията на разследващата комисия да направи конкретни препоръки с цел да предотврати вероятността от възникване на подобни инциденти в бъдеще.

*
* *

Въпрос № 26, внесен от Frank Vanhecke (H-0017/10)

Относно: Европейско подпомагане на Центъра за изследване на атомната енергия и на проекта „Myrrha“

Какво е отношението на Комисията към Центъра за изследване на атомната енергия в Мол (Белгия) и към прословутия проект „Myrrha“, който се лансира от Центъра? Комисията има ли намерение да предостави финансова помощ за тази институция и/или проекта „Myrrha“? Ако отговорът е отрицателен – поради какви причини? Ако отговорът е положителен – на коя дата и в какъв размер?

Отговор

(EN) Проектът MYRRHA (Многофункционален хибриден изследователски реактор за високотехнологични приложения) в момента е предложен от SCK/CEN (Studiecentrum voor Kernenergie – Centre d'Etude de l'Energie nucléaire) за финансиране от белгийското правителство.

Съответно не се планира изграждането на проекта да бъде подкрепено от настоящата рамкова програма на Евратом за ядрени изследователски дейности и обучение (RP7 на Евратом, 2007–2011 г.), въпреки че ограничена подкрепа за планиране се предоставя чрез провеждан в момента проект, избран по конкурсна покана за представяне на предложения и оценен от независими експерти. MYRRHA ще бъде подкрепяща инфраструктура по европейската индустриална инициатива за устойчива ядрена енергия в рамките на Европейския стратегически план за енергийните технологии (План SET). Понастоящем MYRRHA се разглежда и от Европейския стратегически форум за научноизследователски инфраструктури (ESFRI) и може да бъде включен в актуализираната пътна карта на ESFRI за 2010 г.

*
* *

Въпрос № 27, внесен от Vilija Blinkevičiūtė (H-0019/10)**Относно: Гарантиране на минимални социални норми в ЕС с оглед борбата със социалното изключване**

Съобразно Решение № 1098/2008/ЕО⁽¹¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. беше решено 2010 година да бъде провъзгласена за „Европейска година на борбата с бедността и социалното изключване“, така че да се подкрепи борбата на Европейския съюз със социалното изключване. Въз основа на това решение Европейската комисия изготви на 1 декември 2008 г. стратегически документ, в който се ангажира да доведе до успешен край основните приоритети на Европейския съюз в борбата с бедността и социалното изключване.

Понастоящем близо 80 милиона европейци живеят под прага на бедността, опитвайки да преживеят икономическата и социална криза. Вследствие на това, какви мерки възнамерява да вземе Комисията, за да гарантира минимални социални норми в целия Европейски съюз, като основна мярка на европейската социална политика, гарантираща на всеки гражданин на ЕС минимални социални помощи? Минималните социални норми би трябвало да бъдат еднакви в целия Европейски съюз, тъй като това ще допринесе за подобряване на равнището на социална закрила.

Отговор

(EN) Член 153 от Договора за функционирането на Европейския съюз осигурява правно основание за предлагането на минимални социални стандарти в редица области, но не и на законодателство за постигане на конкретната цел борба със социалната изолация.

Във връзка с това насочваме вниманието на уважаемата колега към Препоръка 2008/867/ЕО на Комисията от 3 октомври 2008 г. относно активното приобщаване на лицата, изключени от пазара на труда⁽¹²⁾, одобрена от Съвета на 17 декември 2008 г. и от Парламента с негова резолюция от 6 май 2009 г. Препоръката установява общи принципи и практически насоки за съчетаване на подходящо подпомагане на доходите, пазари на труда, способстващи приобщаването, и достъп до качествени услуги. Тя има за цел да се постигне ефективен цялостен подход в борбата срещу бедността и социалното изключване.

В момента Комисията влага големи усилия в разработването на рамка за наблюдение на стратегията за активно приобщаване. Това включва съвместна работа с представителите на държавите-членки в Комитета за социална защита за определяне на подходящ набор от показатели за наблюдение на изпълнението на стратегията. Събира се и информация за начина, по който функционират социалните защитни мрежи в държавите-членки.

Съвместният доклад относно социалната закрила и социалното приобщаване за 2010 г.⁽¹³⁾ и придружаващият го подкрепящ документ⁽¹⁴⁾ включват раздел относно схемите за минимален доход за бедни хора в трудоспособна възраст, установяване на критични точки в плановете на националните социални защитни мрежи, най-вече по отношение на обхващането на нуждаещото се население и неполучаването на социална помощ от физически лица, които имат право да се възползват от нея. Провеждат се взаимно обучение и обмен на добри практики, включващи проекти и партньорски проверки, свързани с активното приобщаване, като те ще продължат в рамките на Отворения метод на координация в областта на социалната закрила и социалното приобщаване.

Комисията очаква Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване през 2010 г. да повиши осведомеността и да даде тласък на засилването на дейността за борба с бедността в Европейския съюз.

*

* *

(11) ОВ L 298, 07.11.2008 г., стр. 20.

(12) ОВ L 307, 18.11.2008 г., стр. 11

(13) SEC(2010) 98 от 05.02.2010 г.

(14) COM(2010) 25 от 05.02.2010 г.

Въпрос № 28, внесен от Cristian Dan Preda (H-0020/10)**Относно: Зависимост между закона за Icesave и задълженията на Исландия като член на европейското икономическо пространство**

В изявление за медиите Европейската комисия реагира на решението на исландския президент, като заяви, че „случаят Icesave“ ще бъде разгледан в рамките на становище, което Комисията следва да състави като част от икономическите критерии, определени от Европейския съвет в Копенхаген (1993 г.). По какъв начин решението за провеждане на референдум по въпроса за закона за Icesave може да повлияе на оценката на капацитета на Исландия да изпълни икономическите критерии, обявени от Съвета в Копенхаген?

Отговор

(EN) Обявеният от президента на Исландия референдум относно законопроекта за IceSave показва колко чувствителна е темата за страната. Това е въпрос, който следва да бъде решен от народа на Исландия. Комисията следи ситуацията отблизо. Тя не желае да се намесва в такъв национален дебат.

Комисията счита, че споразумението относно IceSave, т.е. договорите за заем между Обединеното кралство, Нидерландия и Исландия и реда и условията за изплащането на тези заеми, са двустранен въпрос между тези държави. В този си вид споразуменията не са свързани с мандата на Комисията да изготви становище относно заявлението за присъединяване на Исландия и не следва да се свързват пряко с процеса на присъединяване на Исландия.

В момента Комисията изготвя становище относно заявлението за членство на Исландия в съответствие с искането на Съвета, като се стреми да гарантира, че то е балансирано, обективно и изчерпателно.

В становището се оценява нивото на изпълнение на критериите за присъединяване от Копенхаген. Във връзка с това въпросите като този за IceSave и контролните механизми по отношение на капитала ще се разглеждат през призмата на възможностите на Исландия да прилага достиженията на правото на ЕС. Съответно ще се вземе предвид оценката на Надзорния орган на EACT (ESA) относно спазването на нормите на Европейското икономическо пространство (ЕИП) от Исландия. В случай на несъответствие установените пропуски ще трябва да бъдат отстранени, така че Исландия да изпълнява изцяло достиженията на правото към датата на присъединяване.

В този контекст Комисията би желала да подчертае, че становището ще даде само първоначална представа за равнището на прилагане на достиженията на правото от Исландия. Комисията ще представи по-подробна оценка на по-късен етап от процеса на присъединяване, например чрез т. нар. преглед на достиженията на правото на ЕС, след като Съветът е взел решение за започване на преговори за присъединяване.

*
* *

Въпрос № 29, внесен от Mairead McGuinness (H-0022/10)**Относно: Сигурност на летищата в ЕС**

С оглед на наскоро осуетения опит за взривяване на полет на Northwest Airlines за Детройт от летище Шипол в Амстердам и шокиращото откритие, че един пътник несъзнателно е пренесъл експлозиви на борда на полет до Дъблин, след като проверката за сигурност на летището в Словакия се обърка, може ли Комисията да увери Парламента, че темата за сигурността на летищата е сред основните й приоритети?

Може ли освен това да потвърди, че работи с държавите-членки по преразглеждането на настоящите мерки за сигурност?

Какви общоевропейски насоки съществуват за т. нар. „тестове за откриване на взривни вещества“ и Комисията смята ли ги за достатъчно надеждни? Комисията счита ли, че правилата на ЕС са необходими за всички форми на сигурност на летищата?

Какво е мнението на Комисията относно нуждата от по-строги мерки за сигурност за пътниците?

Какво е мнението на Комисията относно използването на технологията за цифрови изображения, по-известна като скенери за тяло, като средство за проверка на пътниците?

Отговор

(EN) Комисията поддържа постоянен диалог с държавите-членки, международните партньори и международните организации, за да обменя и разработва мерки за сигурност на въздухоплаването. Тя председателства постоянна регулаторна комисия, създадена съгласно законодателството на ЕС в областта на сигурността на въздухоплаването, която заседава периодично няколко пъти годишно⁽¹⁵⁾ и ако е необходимо ad-hoc, за да реагира на належащ въпрос. Освен това Комисията редовно обменя мнения със заинтересовани страни. Актуализирането на съществуващото законодателство, за да се отговори на нови развития, е обичайна практика и е било извършвано неколкостранно през последните години.

Летищата в ЕС могат да използват само оборудване за проверка, което е посочено и описано в законодателството на ЕС относно сигурността на въздухоплаването. По принцип оборудването за проверка, например за откриване на следи от взривни вещества („bomb sniffing“), трябва да изпълнява подробни критерии за резултатност и функциониране, ако такива съществуват. За да се постигне едноетапна проверка за сигурност в ЕС (one-stop security), летищата следва да прилагат общи стандарти за сигурност на въздухоплаването.

Опитът за терористично нападение на полет NW 253 за Детройт на 25 декември отново потвърди реалността на заплахата срещу гражданската авиация. Комисията участва на различни нива в оценката и евентуалните последващи действия във връзка с инцидента.

По-строгите мерки, които се прилагат едностранно от някои държави-членки, са разрешени съгласно правото на ЕС. Комисията обаче смята, че е необходимо да се постигне по-устойчив напредък при наличие на общи стандарти на равнище ЕС. Добавянето на нови детекторни технологии, като например съвременни технологии за създаване на изображения, към списъка на разрешеното оборудване може да бъде част от този процес, при условие че пораждащите загриженост въпроси, свързани със здравето, неприкосновеността на личния живот и защитата на данните, могат да бъдат решени по задоволителен начин. Въпреки това не по-малко необходими са и други мерки, като например задълбочено сътрудничество на правоприлагащите органи и по-ефективен обмен на наличните данни.

За повече информация относно възможността за въвеждане на скенери за проверка на хора в списъка на разрешените технологии за проверка, Комисията би желала да се позове на своя отговор на устен въпрос H-0001/10⁽¹⁶⁾.

*
* *

Въпрос № 30, внесен от Anneli Jäätteenmäki (H-0024/10)

Относно: Преразглеждане на идеята за напускане на Страсбург с оглед на Договора от Лисабон

Съобразно член 86 от Договора от Лисабон пред Комисията може да бъде представена т.нар. гражданска инициатива. Когато тя е подкрепена с най-малко един милион подписа на граждани на Съюза от „значителен брой държави-членки“, е необходимо Комисията да предприеме действия в съответната област.

На 13 януари 2010 г. в La Granja испанското председателство на Съвета проведе дебат с другите държави-членки на ЕС във връзка с гражданската инициатива. Държавите-членки споделиха мнението, че „значителен брой държави-членки“ съответства на една трета от държавите-членки на ЕС, или понастоящем на девет от тях.

Така наречената „инициатива за едно седалище на Парламента“ („Oneseat“-Initiative), която цели едно единствено седалище на Европейския парламент, което да се намира в Брюксел, категорично отговаря на посочените критерии (най-малко един милион подписа от най-малко девет държави-членки). Инициативата е вече подкрепена от над 1,2 млн. подписа на европейски граждани. Безсмислено е европейските данъкоплатци да плащат годишно 200 млн. евро за транспортиране между Брюксел и Страсбург.

Инициативата за едно седалище на Парламента все още се разглежда от комисията по петиции на Европейския парламент. На органите на ЕС вече беше представена подобна петиция. Към съответния момент Договорът от

⁽¹⁵⁾ Регулаторна комисия по сигурността на въздухоплаването, създадена на основание член 19 от Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2320/2002.

⁽¹⁶⁾ Може да бъде намерен на <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

Лисабон не беше влязъл в сила, а органите на ЕС не й обърнаха внимание. По ирония на съдбата Европейският парламент купи сградата, в която заседава, от град Страсбург в седмицата, в която беше получена инициативата.

Възнамерява ли Комисията, след влизането в сила на Договора от Лисабон, да се заеме с инициативата за едно седалище на Парламента?

Какви са плановете на Комисията по отношение на инициативата?

Отговор

(EN) Комисията приветства въвеждането на Европейската гражданска инициатива, която ще осигури повече възможности да бъде чуто гласът на гражданите на Европейския съюз, ще даде ново измерение на европейската демокрация и ще допълни набора от права, свързани с гражданството на Съюза.

Комисията е убедена, че европейските граждани трябва да се възползват от Европейската гражданска инициатива възможно най-скоро. За тази цел скоро Комисията ще представи предложение за регламент на основание член 24 от Договора за функционирането на Европейския съюз. В предложението ще бъдат взети предвид резултатите от обществената консултация, която Комисията започна през ноември 2009 г., за да поиска мненията на гражданите, заинтересованите страни и държавните органи в държавите-членки. Комисията ще се стреми регламентът да бъде приет преди края на първата година след влизането в сила на Договора и тя вярва, че Европейският парламент и Съветът ще се присъединят към тази цел.

По смисъла на член 11, параграф 4 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) европейските граждани могат да поемат инициативата да приканят Комисията да представи подходящо предложение, в рамките на предоставените й правомощия, по въпроси, за които тези граждани считат, че за целите на прилагането на Договора е необходим юридически акт на Съюза.

Съгласно член 341 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) седалището на институциите на Съюза се определя по общо съгласие между правителствата на държавите-членки. Седалището на Европейския парламент е определено в Протокол № 6, приложен към новия Договор.

Следователно Комисията няма компетентност по отношение на прилагането на член 341 ДФЕС.

*
* *

Въпрос № 31, внесен от Zigmantas Balčytis (H-0025/10)

Относно: Осъществяване на дейностите, предвидени за проекта „Rail Baltica“

„Rail Baltica“ е приоритетен за Европейския съюз проект, чието прилагане би дало на жителите на прибалтийските държави по-големи възможности да пътуват и да участват в общия пазар на товарни железопътни превози на ЕС. Той също така би намалил изолацията на прибалтийския регион, който е отделен от останалата част от Европа. Поради финансовата и икономическа криза, която засяга тежко прибалтийските държави, работите по проекта „Rail Baltica“ биха могли да се забавят или да бъдат преустановени поради проблеми с финансирането. Що се отнася до въпросните дейности, Литва вече е преразгледала своите предвиждания в посока намаляване с одобрението на Комисията. Като се има предвид затрудненото финансово положение на тези държави, не предвижда ли Комисията възможността да увеличи дела на средствата, които Европейският съюз отпуска за финансиране на проекта, чрез използване на реализираните икономии?

Отговор

(EN) Уважаемият колега е прав, когато посочва, че настоящата финансова и икономическа криза се е отразила върху проекта „Rail Baltica“, както и върху много големи инфраструктурни проекти във всички държави, членки на ЕС. Балтийските държави са длъжни да изпълнят съответните изисквания относно финансовите средства за проектите, които се финансират по линия на трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T), а такива средства не се набират лесно през период на национални бюджетни ограничения. В Литва Комисията предложи алтернативна схема за изпълнението на проекта, която освен че е свързана с по-ниски разходи и е по-лесна за изпълнение, не би намалила ползите от завършения проект „Rail Baltica“ за държавите партньорки. Предложеното изменение на проекта беше договорено с литовските власти през декември 2009 г.

Що се отнася до увеличаването на вече разпределените за проекта средства в рамките на финансовата перспектива за периода 2007–2013 г., през 2010 г. Комисията ще проведе цялостен преглед на всички приоритетни проекти, финансирани по TEN-T, за да направи оценка на напредъка и разгледа проблемите.

Това ще бъде подходящ момент да се види дали е подходящо да се коригират сегашните параметри на разходите, включително тези за „Rail Baltica“.

*
* *

Въпрос № 32, внесен от Seán Kelly (H-0028/10)

Относно: Туризм – пазар за предоставяне на автомобили под наем в ЕС

Понастоящем пазарът в ЕС за предоставяне на автомобили под наем е фрагментиран, като в 27-те държави-членки съществуват различни нормативни изисквания и структури за ценообразуване. Това може да доведе до ограничения на движението на туристи при доходоносната трансгранична туристическа търговия, което от своя страна ще доведе до по-ниски доходи за туристическия бранш като цяло.

Налице са множество проблеми, свързани с настоящата фрагментираност на пазара:

Прекомерни такси при връщането на автомобилите в държава-членка, различна от държавата-членка, където е взет автомобилът.

Големи разминавания в тарифите за същия клас автомобили в съседни държави-членки, дори като се вземе предвид различният жизнен стандарт.

Рестриктивни застрахователни политики и различни условия в договорите за наемане.

Ще може ли Комисията да коментира евентуалните планове за задълбочаване на интеграцията на пазара в този сектор, като се решат всички или част от горепосочените въпроси?

Отговор

(EN) Комисията е запозната с различните проблеми на потребителите, които се поставят от уважаемия колега във връзка с наемането на автомобили.

Комисията понастоящем разглежда въпроса за географската сегментация на пазара на дребно на стоки и услуги, за да определи нейната реална степен. Неотдавнашният Доклад на Комисията относно трансграничната електронна търговия в ЕС⁽¹⁷⁾, както и приетото през октомври 2009 г. съобщение на Комисията⁽¹⁸⁾ на същата тема, предоставят първи анализ на тези проблеми и на действията, които Комисията възнамерява да предприеме по отношение на тях. Комисията смята, че хармонизираните правила за защита на потребителите в целия ЕС ще дадат възможност на търговците (включително на фирмите за отдаване на автомобили под наем) да сключват договори с потребителите в различните държави-членки, като използват един набор от стандартни условия. От своя страна, потребителите ще се възползват от по-конкурентни трансгранични оферти. Допълнителното хармонизиране на правата на потребителите на пазара на автомобили под наем може да доведе до по-ниски такси за връщане на автомобилa.

Поради тези причини Комисията внесе предложение за Директива относно правата на потребителите, която в момента се обсъжда в Съвета и в Парламента. Това предложение преразглежда основните елементи на законодателството на ЕС за защита на потребителите. То се основава на принципа на пълното хармонизиране, който ще рационализира настоящата разнородна смес от закони за защита на потребителите.

Същевременно в ЕС вече съществува законодателство, което разглежда някои от проблемите на потребителите, посочени от уважаемия колега. Уважаемият колега визира практики, които може да доведат до различно третиране от страна на един и същи доставчик на услуги за отдаване на автомобили под наем в зависимост от мястото на пребиваване на неговите клиенти.

⁽¹⁷⁾ COM (2009) 283

http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=2277&userservice_id=1&request.id=0

⁽¹⁸⁾ Съобщение на Комисията до Европейския Парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно трансграничната електронна търговия между търговци и потребители в ЕС, COM 2009 557 (окончателен) от 22.10.2009 г.

Тези различия се уреждат изрично в член 20, параграф 2 от Директивата за услугите⁽¹⁹⁾. Съгласно тази разпоредба „държавите-членки гарантират, че общите условия за достъп до дадена услуга, представени пред широката общественост от доставчика, не съдържат дискриминационни разпоредби, свързани с националност или местожителство на получателя, без това да изключва възможността да се предвиждат разлики в условията на достъп“. Разпоредбата също така уточнява, че не всички различия в третирането са забранени, тъй като разликите в условията за достъп се разрешават, „когато тези разлики са пряко оправдани от обективни критерии“. Както се пояснява в съображение 95 от Директивата за услугите, обективни основания биха могли да бъдат например допълнителните разходи, свързани с разстоянието или техническите характеристики на предоставянето на услугата, или допълнителните рискове, свързани с разликите в правилата в различните държави.

Директивата за услугите трябваше да бъде приложена от държавите-членки най-късно до 28 декември 2009 г. Вследствие от прилагането на Директивата за услугите поведението на доставчиците на услуги за отдаване на автомобили под наем, което може да доведе до различно третиране в съответствие с националността или мястото на пребиваване на потребителите, следва да се анализира съгласно националните разпоредби за прилагане на член 20, параграф 2 от Директивата за услугите. Разликата в третирането ще бъде законна, само ако търговците докажат, че тези разлики са „пряко оправдани от обективни критерии“.

Освен това Директивата относно неравноправните клаузи в потребителски договори⁽²⁰⁾ също може да има отношение към споменатите от уважаемия колега ситуации. Директивата относно неравноправните клаузи в потребителски договори се прилага по отношение на стандартните условия, които обикновено са включени като приложение към договора, който се сключва между дружеството за отдаване на автомобили под наем и потребителя. Съгласно директивата, когато договорните условия водят до значителни несъответствия в правата и задълженията на потребителите, от една страна, и продавачите и доставчиците, от друга страна, те се смятат за неравноправни. Може да се твърди, че ограничителните договорни условия на застрахователните полици са неравноправни. Неравноправните договорни условия не обвързват потребителя.

Нещо повече, директивата задължава търговеца да съставя и представя своите стандартни условия (например на застрахователната полица) на ясен и разбираем език. Договорните условия, които не отговарят на тези изисквания, също може да се считат за неравноправни и следователно необвързващи потребителя.

*
* *

Въпрос № 33, внесен от Charalampos Angourakis (H-0029/10)

Относно: Рискове, свързани с използването на здравето за търговски цели

Преодоляването на проблема с вируса на новия грип разкри рисковете от политиките за придаване на комерсиален дух на здравеопазването и социалното осигуряване. Селективно бяха представени данни, а в епидемиологичните изследвания бяха констатирани проблеми, като по този начин се създаде известно объркване по отношение на използването на новата ваксина и възникнаха съмнения във връзка с необходимостта от обявяване на пандемия. По-ясно се разкри липсата на персонал и инфраструктури в публичните здравни служби, по-специално липсата на обществени първични здравни грижи.

Как Комисията оценява действията на мултинационалните фармацевтични компании, които, в името на печалбата, излагат на опасност общественото здраве?

Отговор

(EN) Комисията би желала да благодари на уважаемия колега за този въпрос, който обръща внимание на натиска върху здравните системи и влиянието на фармацевтичните дружества върху политиките за обществено здравеопазване, по-специално в контекста на пандемията от грип H1N1.

Осигуряването на последователност във всички области на здравеопазването, но също така и предприемането на медицински мерки за противодействие, като например ваксини и антивирусни средства, са неразделна част от планирането на подготовката за посрещане на пандемии. Необходимостта да се извърши подготовка за пандемия от всякакъв вид, а след това тя да се адаптира към условията на конкретната пандемия, беше

⁽¹⁹⁾ Директива 2006/123/ЕО относно услугите на вътрешния пазар, ОВ L 376/36, 27.12.2006 г.

⁽²⁰⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори, ОВ L 95, 21.04.1993 г.

трудна задача за държавите-членки и за ЕС. Ясно е, че е необходима гъвкавост и подготовка за най-лошия сценарий, който разумно може да се очаква. В насоките си относно готовността за пандемии Комисията и Европейският център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) подчертаха необходимостта от подготвянето на служби за първични и вторични грижи (публични или частни) в случай на наплив от пациенти.

Данните за наблюдението, отчетени от държавите чрез Европейската мрежа за наблюдение на грипа, показват, че изпитаният на национално равнище натиск върху първичната медицинска помощ от подобни на грипни заболявания или остри респираторни инфекции по време на пандемията не е бил извънредно висок в сравнение например със сезонния грип през последния сезон, въпреки че тогава активността се е увеличила по-рано през сезона, както държавите-членки са били предупредени да очакват. Това отчасти се дължи на добрата подготовка от страна на държавите-членки. Както обаче беше подчертано в оценките на риска на ECDC, не е бил очакван толкова селективен натиск върху службите за интензивни грижи (предимно за обдишване).

През последните дни бяха изразени критики срещу изразходваните средства за пандемични ваксини срещу грип и предполагаемото влияние на фармацевтичната индустрия върху разработването на политиката за обществено здравеопазване. Решенията на държавите-членки за това, дали да купуват пандемични ваксини срещу грип и какво да бъде закупеното количество ваксини, попадат в областта на компетентност на държавите-членки. Комисията не участваше в тези решения, нито е посветена в договорните споразумения между държавите-членки и производителите на пандемични противогрипни ваксини. Обявяването на пандемия от Световната здравна организация (СЗО) предизвиква изпълняването на съществуващите договори за доставка на пандемични противогрипни ваксини между фармацевтичната промишленост и държавите-членки. СЗО потвърди неколкостранно, че обявяването на пандемия не е било повлияно от комерсиални интереси. Комисията също не разполага с данни, поради които да смята, че решенията на държавите-членки не са били безпристрастни поради оказването на такова влияние. Напротив, няколко държави-членки поискаха от Комисията да създаде механизъм, който да помогне за съвместното снабдяване на ваксини с цел намаляване на разходите. Комисията и двете независими европейски агенции, ECDC и Европейската агенция по лекарствата, подпомагаха държавите-членки с регулаторна и научна експертна информация.

Задачата на държавите-членки беше много трудна, тъй като те трябваше да решат колко дози от ваксините да закупят, без да знаят какъв ще се окаже накрая характерът на пандемията. Към момента, когато държавите-членки вземаха тези решения, тяхната основна грижа беше да защитят своите граждани по най-добрия възможен начин от потенциално опасна пандемия. Поради тази причина Комисията смята, че е неправилно да се правят оценки постфактум до каква степен тези решения са били правилни. И накрая, следва да се има предвид, че грипът H1N1 причини смъртта на около 2500 европейски граждани, а много други бяха тежко болни.

*
* *

Въпрос № 34, внесен от Saïd El Khadraoui (H-0030/10)

Относно: Възстановяване на сума от страна на „Belgocontrol“ за белгийската държава

На 3 ноември 2009 г. отправих към Комисията въпрос с искане за писмен отговор (E-5405/09) относно това, дали възстановяването на сумата в размер на 31,8 млн. евро от страна на независимото публично предприятие „Belgocontrol“ за белгийската държава е в съответствие с достиженията на правото на Общността. В своя отговор от 9 декември 2009 г. Комисията съобщи, че в края на октомври 2009 г. е изисквала с писмо от Белгия допълнителна информация, за да може да прецени легитимността на съответната мярка. Комисията получила ли е междувременно задоволителен отговор от Белгия? Ако това е така, Комисията може ли, въз основа на този отговор, да излезе със становище относно легитимността на възстановяването? Ако отговор липсва, какви по-нататъшни мерки ще предприеме Комисията, за да получи бърз отговор?

Отговор

(FR) Към днешна дата Комисията не е получила отговор от белгийските органи на своето писмо от 27 октомври 2009 г. Следователно на този етап е невъзможно да се вземе решение относно обстоятелствата и законосъобразността на събирането на 31,8 млн. евро от бюджета на „Belgocontrol“ от белгийската държава.

Комисията следи случая много внимателно. Ако не бъде получен бърз отговор, Комисията ще поеме инициативата за провеждане на разследване съгласно условията на член 16, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 550/2004 за осигуряването на аеронавигационно обслужване. Регламентът предвижда възможност за изслушване на белгийските органи и консултации с Комитета за единно небе, в който участват представители

на държавите-членки, преди да се вземе решение⁽²¹⁾, което ще се прилага по отношение на съответната държава-членка.

*
* *

Въпрос № 35, внесен от Kathleen Van Brempt (H-0031/10)

Относно: Преструктуриране на „Опел“ и закриване на завода в Антверпен

На 21 януари 2010 г. ръководството на „Опел“ обяви, че възнамерява напълно да закрие завода на дружеството в Антверпен. Това е в съзвучие с европейския план на „Опел“ за преструктуриране. Планирани са съкращения и в други държави, но никъде другаде няма планове за закриването на завод. Положително е, че през есента на 2009 г. Комисията нееднократно припомни, че предоставяните от държавите-членки помощи винаги трябва да са съобразени с правилата за държавните помощи и че за тях трябва да съществуват ясни икономически критерии. Наред с другото, това означава, че тези помощи не бива да бъдат обвързвани с незакриването на определени предприятия, а че преструктурирането трябва да се осъществява в съответствие с бизнес план, представен от GM. По какъв начин Комисията може да задължи GM да представи такъв план? Кога Комисията ще изиска възможност за преглед на този план? Как Комисията ще прегледа плана, за да провери законността на всяка помощ от държави-членки за преструктурирането?

Отговор

(EN) В края на ноември 2009 г. GM представи пред Комисията резюме на план за преструктуриране на „Opel/Vauxhall“. Въз основа на наличната към момента информация няма сведения, че плановете на GM се основават на съображения от икономическо естество.

Комисията все още не е получила информация от държавите-членки относно техните планове за предоставяне на държавна помощ за плана на GM за преструктуриране на „Opel/Vauxhall“. Въпреки това Комисията ще продължи да проявява бдителност, за да гарантира, че ако бъде включена държавна помощ, преструктурирането на „Opel/Vauxhall“ ще се основава на икономически съображения и няма да бъде повлияно от нетърговски условия, свързани с държавно финансиране, и по-специално че географското разпределение на мерките за преструктуриране няма да бъде променено поради политическите изисквания.

*
* *

Въпрос № 36, внесен от Olle Schmidt (H-0032/10)

Относно: Положението в Еритрея във връзка с липсата на свобода на изразяване на мнението и със задържането на журналисти

В Еритрея са задържани повече журналисти, отколкото в Китай, макар страната със своите 5,6 милиона жители да е относително малка. Сред задържаните е и шведският журналист Dawit Isaak, който е в затвора от 2001 г., без да е водено дело, само защото е упражнил правото си свободно да изрази мнението си.

Положението в Еритрея и възможността да се използва каналът на европейските финансови помощи, за да се окаже въздействие върху положението, бяха предмет на изслушването в Европейския парламент на баронеса Кристин Аштън в началото на януари. В отговора се подчертава, че европейската финансова помощ следва да се използва, за да се бди над защитата на правата на човека.

По какъв точно начин Комисията ще използва европейските финансови помощи, за да бди над това, дали в Еритрея се спазват правата на човека?

Dawit Isaak е в затвора поради единствената причина, че е упражнил правото си на свободно изразяване на мнение, основно право за гражданите на ЕС.

Какво смята да предприеме Комисията в този конкретен случай, за да постигне освобождаването на гражданина на ЕС Dawit Isaak?

(21) OBL 96 от 31.03.2004 г.

Отговор

(EN) Комисията споделя Вашата загриженост за съдбата на Dawit Isaak и други затворници в Еритрея, задържани заради техните убеждения, и поради тази причина редовно поставя въпроса пред органите на Еритрея, като използва различни канали. През септември миналата година председателството също направи публична декларация от името на Европейския съюз относно политическите затворници, включително журналисти.

В отговор на въпрос относно Еритрея по време на изслушванията в Европейския парламент заместник-председателят на Комисията, отговарящ за външните отношения, посочи, че е важно да се обединят инструментите за подпомагане на целите и интересите на ЕС. Ето защо, в допълнение към диалога и предпазните механизми, които са предвидени в програмите за развитие, Комисията проучва и използва всяка възможност за разглеждане на проблемите на правата на човека чрез програмите за развитие, които тя изпълнява в Еритрея. Защитата на правата на човека е преди всичко отговорност на еритрейската държава и по-конкретно Комисията работи заедно с еритрейските органи в области, където понастоящем може да бъде постигнат напредък, като например права на работниците и подобряване на съдебната система, но също така и в по-общ план за популяризиране и разпространение на информация за основните права на човека и основните свободи сред населението на Еритрея като цяло. В условията на Еритрея тези дейности могат да доведат до резултати, ако се предприемат поетапното и постепенно.

Комисията се ангажира да продължи да проучва всички възможности за решаване на въпросите в областта на управлението и правата на човека в Еритрея. За да бъде в състояние да прави това, е важно тя да може да води диалог по тези проблеми.

*
* *

Въпрос № 37, внесен от Catherine Bearder (H-0034/10)**Относно: Трафик и осиновяване на деца от Хаити в Европа**

Неотдавнашното земетресение в Хаити вече погуби стотици хиляди животи, но за многобройните деца, останали сираци и за които не се знае нищо, може би най-големият ужас предстои. УНИЦЕФ изготви няколко доклада за деца, които са били изведени от Хаити без необходимия процес или надлежна документация.

Какви мерки предприема Комисията за да гарантира, че никое от тези деца не е предмет на трафик във или отвъд границите на Европейския съюз, и че децата, които са били осиновени в Европа, са били защитени от обичайните предпазни процедури?

Какви мерки предприемат Европейските служби, работещи в Хаити, за да подпомогнат правителството на Хаити за гарантирането на безопасността на изходните точки с цел предотвратяване на незаконното извеждане на деца от Хаити?

Няколко държави-членки на ЕС вече ускориха законното влизане на тяхна територия на сираци от Хаити, отговарящи на условията. Какви усилия е положила Комисията за установяване на обща позиция на ЕС относно ускореното осиновяване от Хаити и предотвратяването на довеждането на деца в Европа, чието положение все още не е обстойно определено?

Отговор

(EN) Комисията е загрижена за положението на децата, които са били отделени от техните родители или за тях са се полагали алтернативни грижи (домове за сираци) преди земетресението. Предотвратяването на продажбата и трафика на деца трябва да бъде ключов приоритет в ответните усилия.

Както УНИЦЕФ припомня, международните осиновявания действително са особено чувствителен въпрос в случаите на деца, отделени от техните родители и общности. В бедствени положения усилията за събиране на разселено дете с неговите родители или семейство трябва да бъдат от първостепенно значение. Преждевременните и нерегламентирани опити за организиране на осиновяването на такова дете в чужбина трябва да се избягват.

Освен това преместването на деца, без да се следват съответните процедури, може дори да създаде възможност за най-тежките форми на трафик на хора с цел сексуална или трудова експлоатация и следователно трябва да бъде абсолютно забранено.

Комисията няма компетентност по отношение на индивидуалните решения относно вътрешни осиновявания. От информацията, с която тя разполага, обаче личи, че децата, които са допуснати да влязат в Европа на

основание международно осиновяване в дните след бедствието, вече са били осиновени от европейски семейства с решение на съд на Хаити.

Това очевидно е в съответствие със становището на УНИЦЕФ, тъй като изпълнителният директор на УНИЦЕФ, г-жа Венеман, заяви, че ако проверките за международно осиновяване за някои деца от Хаити са били завършени преди земетресението, ускоряването на отпътуването им за техните нови домове има ясни преимущества.

Двадесет и шест от 27-те държави-членки са страни по Хагската конвенция от 29 май 1993 г. за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване (всички с изключение на Ирландия). Това създава гаранции за детето и предвижда система за сътрудничество между договарящите се страни за предотвратяване на незаконни осиновявания и трафик на деца.

Хаити не е страна по Хагската конвенция от 1993 г. Въпреки това през 2000 г. Хагската конференция прие препоръка, според която страните членки следва, доколкото е възможно, да прилагат стандартите и гаранциите на конвенцията по отношение на техните договорености за международно осиновяване със страни, които все още не са се присъединили към Конвенцията. Повече от 80 държави, включително почти всички приемащи държави, са страни по тази конвенция. Следователно, дори ако Хаити не е страна по Хагската конвенция от 1993 г., всички приемащи страни следва да прилагат тези стандарти и гаранции (включени всички държави-членки с изключение на Ирландия).

Като част от спешната хуманитарна реакция, генерална дирекция „Хуманитарна помощ“ на Комисията постави въпросите в областта на закрилата във фокуса на стратегията за финансиране и се стреми да предоставя финансова подкрепа на неправителствени организации, международни агенции и организации, както и на организациите от семейството на Червения кръст и Червения полумесец, работещи за закрилата на детето в Хаити. Въпреки че не могат пряко да подкрепят правителството, всички финансирани дейности ще бъдат координирани изцяло през клъстерния механизъм, който се координира от Службата на ООН за координация по хуманитарни въпроси (ООНА) в подкрепа на правителството.

*

* *

Въпрос № 38, внесен от Georgios Toussas (H-0037/10)

Относно: Изваждане на останките на круизния кораб „Sea Diamond“

Останките на круизния кораб „Sea Diamond“ са вече почти три години – от 13 април 2007 г. – на морското дъно в залива Калдера, о. Санторини, където замърсяват морската среда, нарушават екологичното равновесие и влошават здравето на жителите на острова и района. Става дума за „токсична бомба“, тъй като според научни изследвания заради останките в района се наблюдава обширно замърсяване с микроскопични пластмасови влакна и висока концентрация на токсични вещества със силни биоакмулиращи свойства. Жителите на Санторини изискват незабавно отстраняване на тази „токсична бомба“ от морето на техния остров, но са изправени срещу действителния отказ на правителствата, както на настоящото на ПАСОК, така и на предишното на „Нова демокрация“. Обещанията на правителствата за изваждане на останките се оказаха лъжа, а до момента не е потърсена и отговорност от дружеството собственик Hellenic Louis Cruises, което е получило 55 млн. долара обезщетение!

Комисията осведомена ли е за развитието и напредъка на въпроса с изваждането на останките на „Sea Diamond“? Каква е нейната позиция по отношение на претенциите и справедливите искания на жителите на Санторини?

Отговор

(FR) Комисията се позовава на своите предишни отговори на въпроси H-748/08, E-1944/08 и E-6685/08⁽²²⁾ и потвърждава, че следи отблизо ситуацията с останките от „Sea Diamond“ край Санторини, за да гарантира правилното прилагане на правото на Общността. След като разгледа съответните разпоредби на приложимото законодателство (т.е. Директива 2004/35/ЕО⁽²³⁾ относно екологичната отговорност по отношение на

(22) Може да бъде намерен на <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

(23) Директива 2004/35/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети, ОВ L 143, 30.4.2004 г.

предотвратяването и отстраняването на екологичните щети, Директива 2000/60/ЕО⁽²⁴⁾ за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите и Директива 2006/12/ЕО⁽²⁵⁾ относно отпадъците), Комисията заключи, че предвид конкретните обстоятелства не е възможно да се установи нарушение на въпросните разпоредби.

Що се отнася до Директива 2004/35/ЕО, тя не се прилага в конкретния случай, тъй като въпросното произшествие е станало преди прилагането на директивата.

Предвид евентуалното нарушение на член 4 от Директива 2006/12/ЕО следва да се припомни, че тази разпоредба задължава държавите-членки да гарантират, че отпадъците се обезвреждат без да се застрашава човешкото здраве или околната среда; освен това държавите-членки предприемат необходимите мерки за забраната на изоставянето, изхвърлянето или неконтролираното обезвреждане на отпадъци.

Член 4 дава на държавите-членки известна свобода на преценка по отношение на мерките, които да бъдат предприети. Според съдебната практика на Съда⁽²⁶⁾ запазването на фактическо положение, особено когато е свързано с тежки вреди за околната среда, през продължителен период от време без намесата на компетентните органи, може да покаже, че държавите-членки са превишили свободата на преценка, която им се предоставя от тази разпоредба.

Не беше възможно да се установят такива съществени вреди за околната среда, продължаващи през значителен период от време без намесата на компетентните органи. От една страна, гръцките власти са взели необходимите мерки за предотвратяване на замърсяването (изследване на въздействието от замърсяването, постоянен мониторинг на засегнатата зона). От друга страна, проучването на Гръцкия център за морски изследвания стига до заключението, че засага причинените от останките последици са пренебрежимо малки.

Следователно не е възможно да се установи нарушение на законодателството на Общността в областта на околната среда. Въпреки това приканваме уважаемия колега, ако разполага с нова информация, която позволява да се констатира нарушение (например скорошни надеждни проучвания, които показват наличие на замърсяване), да ги съобщи на Комисията.

Освен това в бъдеще Директива 2009/20/ЕО⁽²⁷⁾ относно застраховката на корабособствениците за морски искиове, която влезе в сила на 29 май 2009 г. и която трябва да бъде транспонирана в законодателството на държавите-членки до 1 януари 2012 г., ще задължава собствениците на кораби, плаващи под флага на държава-членка или влизачи в пристанище на държава-членка, да притежават застраховка, покриваща морските искиове, подлежащи на ограничаване на отговорността съгласно Конвенцията относно ограничаване на отговорността при морски искиове от 1976 г., приета от Международната морска организация, с направените изменения с Протокола от 1996 г. Тези искиове включват искивете, свързани с изваждане на останки.

Комисията ще продължи да следи състоянието на останките от „Sea Diamond“.

*
* *

Въпрос № 39, внесен от Pat the Cope Gallagher (H-0040/10)

Относно: Продоволствена помощ – преработени и консервирани рибни продукти

Преработените и консервирани рибни продукти имат високо съдържание на протеини и голяма трайност. Тези продукти могат да бъдат доставяни в кратък срок и в миналото са използвани за ефективно преодоляване на недостиг на храна по време на извънредните ситуации, подобни на земетресението в Хаити.

⁽²⁴⁾ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите, ОВ L 327, 22.12.2000 г.

⁽²⁵⁾ Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците, ОВ L 114, 27.4.2006 г.

⁽²⁶⁾ Вж. във връзка с това решения от 9 ноември 1999 г., Комисия/Италия, C-365/97, Recueil, стр. 7773, точки 66–68 и от 4 юли 2000 г., Комисия/Гърция, C-387/97, Recueil, стр. 5047, точки 55–57.

⁽²⁷⁾ Директива 2009/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно застраховката на корабособствениците за морски искиове, ОВ L 131 от 28.5.2009 г.

Комисията включва ли преработени и консервирани рибни продукти в продоволствената помощ при извънредни ситуации? Ако не ги включва, Комисията би ли разгледала включването на преработени и консервирани рибни продукти като част от плана за спешно реагиране на ЕС спрямо хората на Хаити?

Отговор

(EN) При всяка хуманитарна криза, която изисква да се реагира с продоволствена помощ, ЕС предоставя парични средства на специализирани партньори по изпълнението, в това число на Световната продоволствена програма на Организацията на обединените нации (ООН). Това означава, че оставяме на експертите да решат какви видове храни са най-подходящи за конкретния случай.

Решението също така трябва да бъде съгласувано в междуправителствената рамка за координация на операции в областта на храните.

ЕС обаче очаква това решение да бъде обосновано, като се основава, наред с други, на съображения като: хранителна стойност; съответствие с местните предпочитания в храненето; лесно транспортиране, съхранение, боравене и приготвяне; цена; наличие на достатъчни запаси; и близост на запасите до кризисната зона.

Вярно е, че преработените и консервирани рибни продукти могат да бъдат ценен продукт с висока хранителна стойност в пакет от хранителни помощи.

В някои финансирани от ЕС операции натовареният с изпълнението партньор е включил риба в разпределяните хранителни дажби, след като е взел предвид горните съображения.

Трябва да се отбележи обаче, че в случаите, когато няма местно или регионално производство на консервирани рибни продукти, тяхната стойност и необходимите усилия за транспортирането им често ги поставя в неблагоприятна позиция в сравнение с други храни с висока хранителна стойност (например бобови култури и варива).

В случая с мерките в отговор на земетресението в Хаити, ЕС финансира незабавната реакция на Световната продоволствена програма на ООН, както и планираните от нея дейности през следващите пет месеца.

Тези мерки се основаваха на разпределянето на готови за консумация хранителни дажби, които се предоставяха в натура от различни донори, като някои включваха консервирани рибни продукти.

За следващата фаза от операцията, когато получателите ще имат повече възможности да приготвят собствена храна и когато ще може да се организира разпределянето на едро на сурови продукти за готвене, се очаква в дажбите да участват местни стоки с по-ниска цена (боб, ориз и обогатени смесени храни), които отново ще отговарят на пълните нужди на населението от енергия и микроелементи.

*

* *

Въпрос № 40, внесен от Brian Crowley (H-0042/10)

Относно: Стратегията на ЕС за 2020 г.

Как Комисията предвижда Стратегията на ЕС за 2020 г. да функционира като политически инструмент за справяне с нарастващите равнища на безработица в цяла Европа, по-специално сред младите хора?

Отговор

(EN) Предстоящата стратегия „Европа 2020“ ще изложи представата за една конкурентоспособна, иновативна, устойчива и интегрираща икономика до 2020 г. и ще бъде придружена от предложения за това как тази визия може да се осъществи успешно и как да се увеличи заетостта.

Стратегията ще отговори на проблемите с високата и увеличаваща се безработица, особено сред младите хора, като същевременно ще постави основите за използване на новите източници на растеж и ще даде възможност на ЕС да се справи с дългосрочни предизвикателства, като демографските промени, напрежението в областта на природните ресурси и енергетиката и опасността от изменение на климата. Комисията е съгласна с уважания колега, че новата стратегия трябва да постави особен акцент върху борбата с повишаващите се нива на безработица в Европа, по-специално сред младите хора.

*

* *

Въпрос № 41, внесен от Liam Aylward (H-0044/10)**Относно: ограниченията върху пренасянето на течности в ръчния багаж по време на полет**

Въведените ограничения, според които пътниците не могат да носят в ръчния си багаж на борда на самолета опаковки, съдържащи повече от 100 мл течности, гелове, пасти, лосиони и козметика, продължават да създават значителни затруднения както за пътниците, така и са летищните оператори

В много случаи тези ограничения водят до дълги опашки, загуба на лични принадлежности и понякога до загуба на покупки. Пътниците често са принудени да купуват вода и други напитки на високи цени, след като преминат проверките за сигурност.

Няма никакво съмнение относно необходимостта от ефективни мерки за сигурност, както и за това, че безопасността на пътниците и въздухоплаването остава приоритет, но е необходимо също така преразглеждане на действащите ограничения относно течностите, като се има предвид, че тези ограничения вече са в сила от няколко години.

Предвижда ли Комисията преразглеждане на този регламент и има ли предложен срок за намаляване на тези ограничения? Може ли Комисията да представи допълнителна информация относно технологичното развитие, по-конкретно при сканирането за течности?

Отговор

(EN) През август 2006 г. ЕС наложи забрана на течностите, аерозолите и геловите на борда на самолети⁽²⁸⁾ с цел да предотврати внасянето на течни експлозиви на борда. Тази забрана беше потвърдена в световен мащаб чрез препоръките, издадени от Международната организация за гражданско въздухоплаване (ICAO), и се прилага от най-важните авиационни партньори на ЕС.

Скорешният инцидент на полет NW 253 от Амстердам за Детройт потвърди, че степента на заплахата срещу гражданското въздухоплаване остава висока. Поради тази причина не съществува възможност забраната за течности да бъде оставена да изтече, без да бъде заменена. Затова Комисията направи предложение да се разреши внасянето на течности на борда на самолети, при условие че те са проверени. Това предложение, което в момента е обект на контрол от Европейския парламент, има за цел да даде решение за превозването на течности на борда на въздухоплавателни средства, тъй като е налице подходяща технология за проверка на течности.

В този си вид предложението препоръчва до 29 април 2011 г. да се разреши пренасянето на течности от пътници, пристигащи от страни извън ЕС и прехвърлящи се през летища в ЕС, при условие че те са проверени. Освен това най-късно от 29 април 2013 г. ще бъде разрешено пренасянето на всякакви течности от пътници, заминаващи от летища в ЕС, отново след проверка. Стандартите за извънредна работа по отношение на оборудването за откриване на експлозиви ще трябва да бъдат увеличени, за да продължат да бъдат в съответствие със законодателството на ЕС.

*

* *

Въпрос № 42, внесен от Laima Liucija Andrikiene (H-0046/10)**Относно: Въздействие на „споразумението относно бананите“ върху производителите на банани от ЕС**

Наскоро ЕС постигна историческо споразумение в рамките на Световната търговска организация със страните от Латинска Америка относно намаляването на митата за внос на банани от този регион. Това историческо споразумение обаче ще има отрицателно въздействие върху производителите на банани от ЕС, тъй като те ще бъдат изправени пред по-сериозна конкуренция от страна на производителите на банани от Латинска Америка. Възнамерява ли Комисията да разработи политически механизми за защита на европейските производители на банани от райони като Канарските острови и Мадейра?

(28) Регламент (ЕО) № 820/2008 от 8 август 2008 г., ОВ L 221, 19.8.2008 г., отменящ Регламент (ЕО) № 622/2003 от 4 април 2003 г., ОВ L 89 05.04.2003 г.

Отговор

(EN) Комисията е добре запозната с важната икономическа и социална роля на производството на банани в Канарските острови, Гваделупа, Мартиника и Мадейра, които са включени в Договора сред най-отдалечените региони и за които се признава, че са в особено неравностойно положение. Поради тази причина Комисията продължава да подкрепя това производство и да помага на производителите да бъдат конкурентни.

През 2006 г. ЕС реформира своята обща организация на пазара на банани. Отпуснат беше щедър бюджет за помощи за производителите на банани в най-отдалечените региони, който на 1 януари 2007 г. беше прехвърлен по програмите POSEI.

Реформата въведе висока степен на гъвкавост в управлението на подкрепата за производството на банани. Държавите-членки поеха отговорност за това в рамките на програмите POSEI. Реформата позволява на държавите-членки да определят фиксирана годишна сума за помощ вместо предишната компенсаторна помощ. Това означава, че производители вече могат да бъдат сигурни за сумите, които ще получат.

След извършването на реформата ЕС пое ангажимент за 280 млн. евро годишно подпомагане за производителите на банани от Канарските острови, Френските Антили и Мадейра и в по-малка степен от Азорските острови. Той представлява увеличение от повече от 47% спрямо предходния годишен бюджет, който за периода от 2002 до 2006 г. възлизаше средно на 190 млн. евро.

При реформата в сектора на бананите беше взето предвид възможното въздействие върху европейските производители на:

– Споразуменията за икономическо партньорство, сключени между някои държави от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ) и ЕС, които тепърва предстоеше да бъдат изпълнени, тъй като влязоха в сила едва през 2008 г. и това беше свързано с достъп без мита/без квоти за банани;

– намаляването на митото за внос на банани от трети държави (Латинска Америка и държавите от Андската общност), което беше договорено с: Женевското споразумение за търговията с банани (GATB) от 15 декември 2009 г. Въпреки че това е ранен резултат за кръга от преговори от Доха, намалението на тарифата е окончателно: допълнителни съкращения няма да има.

Затова при реформата в сектора беше взето предвид възможното въздействие на тези международни споразумения върху европейските производители и се стигна до заключението за бюджетно увеличение за производителите на банани от гореспоменатите най-отдалечени региони.

Поради тази причина Комисията счита, че подкрепата, която в момента получават производителите на банани в най-отдалечените региони, е достатъчна, за да ги предпази от засилената конкуренция от трети държави, изнасящи банани за ЕС, като те ще се възползват от постепенното намаляване на тарифите за внос на банани през следващите седем до девет години.

*
* *

Въпрос № 43, внесен от Hans-Peter Martin (H-0050/10)**Относно: Световния икономически форум в Давос**

От 26 януари до 31 януари 2010 г. в Давос ще се проведе ежегодният Световен икономически форум. Множество ръководители на банки вече обявиха, че ще лобират срещу новите планове на правителството на САЩ за регулиране на банковия сектор.

Каква ще е позицията по този въпрос на представителите на Комисията на Световния икономически форум?

Колко представители и от какви области ще изпрати Комисията на тази икономическа среща на високо равнище и в кои мероприятия ще участват те?

Какъв е размерът на разходите на Комисията за участие в този форум?

Отговор

(EN) (1) Комисията споделя основните цели, залегнали в предложените от президента Обама концепции, а именно предприемане на действия по отношение на рисковете, породени от финансови институции от системно значение. За да реши този проблем, Комисията разглежда пакет от мерки, насочени към взаимните връзки между институциите и подобряване на рамката за управление на кризи, включително въвеждане на инструменти

за вземане на решения и ранна намеса от надзорните органи, както и създаване на по-устойчиви пазари на деривати. Те се основават на предприетите или обсъждани мерки за подобряване на качеството на капиталовите изисквания за банките, по-специално що се отнася до операции по търговския портфейл и рискови продукти за секюритизация. Новата система за надзор, предложена от Комисията, която понастоящем се обсъжда в Парламента, определя стандарти за установяване на макроикономически рискове и създаване на гаранции, че те допринасят за ефективния ежедневен надзор на банките, извършващи дейност в Европа.

В момента Комисията очаква допълнителна информация относно предложенията на президента Обама. Очаква се въпросът за финансовите институции от системно значение да бъде разискван на предстоящото заседание на ЕКОФИН. Комисията ще обсъди предложенията, направени от президента Обама, и с други международни партньори в рамките на Г-20, Съвета за финансова стабилност и Базелския комитет. Комисията остава ангажирана с процес на реформи, който приобщава международните партньори и води до съгласувани резултати по отношение на това какви да са световните финансови пазари.

(2) На Световния икономически форум Комисията беше представена от трима свои членове, едно лице, номинирано за член на Комисията, и осем служители от различни служби. Общите разходи за тези мисии възлизат на 20 590,22 евро.

*
* *

Въпрос № 44, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0051/10)

Относно: Нарушаване на правата на полските малцинства в Беларус

Дали Комисията възнамерява да реагира на нарушаването на правата на полските малцинства в Беларус след опита Сдружението на поляците в Беларус да бъдат наложени нови ръководители и да се изземат имотите, принадлежащи на тази организация?

Отговор

(EN) Благодаря за устния въпрос относно нарушаването на правата на полските малцинства в Беларус.

Европейската комисия е загрижена за продължаващото ограничаване на свободата на сдружаване в Беларус, като цяло, и в частност по отношение на демократичната организация Съюз на поляците в Беларус.

Качеството на демокрацията в една страна се измерва, наред с други неща, по начина, по който нейните органи се отнасят към малцинствата.

Действията на беларуските органи, с които се опитват да наложат ново ръководство на Съюза на поляците и изземват неговата собственост, противоречат на Декларацията от срещата на високо равнище „Източно партньорство“, която Беларус подписа на 7 май 2009 г. в Прага.

Призоваваме Беларус да се въздържа от подобни действия. Припомняме също така предложението си към Беларус да предприеме стъпки за подобряване на нашите договорни отношения, което зависи от постигането на напредък в пет ключови области:

да гарантира, че не съществуват политически мотивирани случаи на лишаване от свобода;

да извърши реформа в изборителното законодателство в съответствие с препоръките на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ)/Бюрото за демократични институции и права на човека (БДИПЧ);

да либерализира медийната среда, да гарантира свобода на събранията и сдруженията;

да подобри условията на труд, както и правната и регулаторна рамка за НПО и активистите, защитаващи правата на човека;

да обяви мораториум и да премахне смъртното наказание.

*
* *